

Kenan Ziya Akbaba

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.04.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

""dadaş Kızı""

Erzurum ilinde çifte minare
Salınıp ta gezme sen dadaş kızı
Od düşmüş sineme yok mudur çare
Bu gönlümü ezme sen dadaş kızı

Oltu'nun taşını dizsem sinene
Koluma takıp ta gezsem kime ne
Sekişin ceylana gözler annene
Benziyor çaresiz gen dadaş kızı

Çobandede Köprüsü'nün altından
Bakar durur hala bütün gençliğim
Gel deyip kaçtığın akşam vaktinden
Akar durur hala kan dadaş kızı

Dik başı eğilmez Palandökenin
Azığı dert olur sevda çekenin
Bülbüller kan revan çoktur dikenin
Gel de şu inadı yen dadaş kızı

Hasankala'sında çermik başında
Göğüsler terlemiş on beş yaşında
Hakkın kalemi var kara kaşında
Allah'ına kurban can dadaş kızı

Bakıp ta yüzüne müptela oldum
Şaşırdım yolumu belamı buldum
Sen aşkın tanrısı ben sana kuldum
Aşkın ateşiyle yan dadaş kızı

Kenan Ziya Akbaba

**** Gece Döküldü Üzerine ****

Nasıl da mesut oldu kim bilir
Seni rahat bırakıyorum cümleme
Ve sesi kesildi birden
Beni onsuzluğa mahkum ederken
Bırak dedim tutma ellerimi
Göz bebeklerinde başka bir mutluluk
Dudaklarında ayrı bir tebessüm
Oysa ben sensizliğe mahkum
Kahkahalarım kursağım da ...
Sahte cümlelerle avutma beni
Gerçeği haykır suratıma
Kırılsın dökülsün bu yürek
Kopsun fırtınalar içimde
Kasırgası tarumar etsin saçlarımı
İşte sensizliğin soğukluğu ellerimde
Ölüm gibi kaskatı , buz kesmiş her yanımda
Yaşam herkese güllük gülistanlık değil
Kısa bir yolculuk
Bir yol hikayesi
Sarıl yaşama bebek olanca cesaretinle
Bir şiir yazdım sana
Gece döküldü üzerine sustum...

Kenan Ziya Akbaba

..Al İŖte Örs Çekiç Döv Beni Beni

Kınında paslandı kalem bu ara
Zavallı gönlümü çektiler dara
Kapanır mı sandın açtığın yara
Zülûfün telinden as beni beni

Hayat seni bir seğıme zorluyor
Anllamayan tutup seni horluyor
Karındaşın türlü tehdit yolluyor
Alda şü hançeri kes beni beni

Sandiki ben korktum onun tavrından
Bir avcı misali emin avından
Bilmez ki hamlığım yarin tavından
Al işte örs çekiç döv beni beni

O bir tufan mıydı yoksa baran mı
Konup göçtüğü yer mektep mi han mı
Diliyle vurduğu yürek mi can mı
Avazım çok çıktı kıs beni beni

Sende bu sevdayı inkar edersen
Dileyenin su yolundan gidersen
Umrunda değilse ölsem gebersem
Benzin dök üstüme yak beni beni

Savurki külümü rüzgar götürsün
Çilemi tüketip ömrüm bitirsin
Bırak bu Kenan'ı aklın yitirsin
Mecnun edip çöle sal beni beni

Kenan Ziya Akbaba

.Kırgınım.

Bak ömürüm yönünü yele çevirdi
Üzerimde biten güle kırgınım
Sevdiğim yüzünü ele çevirdi.
Yalanı gizleyen tüle kırgınım

Büyüdü yüreğim sana ev oldu
Bir avuçken şimdi koca dev oldu
Dereler gözümün yaşıyla doldu
Yollarımı kesen göle kırgınım

Onca zorluklarla yolu aşarken
Yüreğim sevdanla yanıp taşarken
Hayalinle bugünleri yaşarken
Karşıma dikilen düne kırgınım

Deryaları aşıp boğulduk barda
Vefalar tükenmiş ol nazlı yarda
Daha söylenecek sözlerim vardı
Ağzımda dolanan dile kırgınım

Laleler devirdim gonca yolunda
Bir gülde kararı kıldım sonunda
Tükendi son nefes kaldım kolunda
Bana yastık olan kola kırgınım

Ne çilem tükenir ne yüzüm güler
Ne dumanım tüter ne odum söner
Yığılmış cemaat naaşımı gömer
Böyle yaşadığım sona kırgınım

Kenan Ziya Akbaba

Adı Henüz Konmadı

Sekizinci günüm,
Yirmi beşinci saatim
Elli üçüncü haftam,
On üçüncü ayım ,
İmkansızım ol...
Ama var ol

Ne sarabilsin seni kollarım
Ne ulaşamayacak kadar uzak.
Bakabileyim gözlerine,
Yüreğim ısınsın
Gözlerim,
Seni benimsin sansın
Tutamasamda,
Ellerini
Ellerim hissetsin seni
Öpemesemde,
Dudaklarını,
Yangını kavursun beni

Giyin,
Güllü çiçekli elbiseleri
Salın geç düş penceremden
Değdikçe,
Ayakların kaldırım taşlarına
Bastığın yer,
Yüreğim olsun.
Rüzgarı dokunsun,
Tenine saçlarının ,
Hissettiğin ellerim olsun

Haykırıyorum,
Duyulmuyor çığlıklarım.
Sesim,
İçime kaçmış.
Sen kayıp,
Sesim kayıp
Ve ben sende kayıp

Kenan Ziya Akbaba

Adı Yok Şiirimin

Kahkahaların sıralanmış kilometre taşları
Her durakta benim için ayrı bir hüzün
Yoklukla varlık kaderin cilvesi
Başımı kumlara gömdüm
Mil çektim gözlerime
Kulaklarımı tıkadım
Uyutamadım benliğimi
Alevler sardı her yanı
Tik takları hiç susmadı zamanın
Bir tarafımda bahar meltemi
Bir yanımda zemheri ayazı
Kaç kez uçurumlara yuvarlandı düşlerim
Zincirlere vurup düşüncelerimi
Anahtarlarını yuttum
Ah bu çilingirler yok mu
Açıp durdular her defasında
Ölümler sofrasında ettim
Her sabah kahvaltımı
Neler neler yemedim ki
İçimi kemiren
Öfkem kasırga oldu
Karanlığa boyadı dört bir yanı
Camdan bakanlar bir okyanus gördüler
Sakin,masmavi alabildiğince engin
Bakir kaleler zapteden
Bir komutan edası ile dolaştım
Başıma katran kazanı geçtiğini görmeden

Kenan Ziya Akbaba

Afrika ve Açlık

İskelet yığınınına dönen
Hilkat garibeleri
Çağın sancılarını çekerken
İnsanlık aleml
Bir vahşete hamile

Kenan Ziya Akbaba

Ağladım

Dün gece düşünemde gördüm seni gül
İrkilip uyandım sen döndün diye
Bilmek ister misin çekdiklerimi
Gözümü tavana diktim ağladım

Yazdığın nameler hep sitem dolu
Ben değil sen seçtin çileli yolu
Kelepçe vurduğun bu iki kolu
Gecenin beline sardım ağladım

Ey gonca gül bırakmadın açmaya
Bir yolunu bulup sana kaçmaya
Çırpınırken gönül kuşu uçmaya
Kanağını kırıp sardım ağladım

Her ne desen ağır gelmez özüme
Hiç kırılma şiirime sözüme
Beni tek anlayan kırık sazıma
Derdimi anlatıp çaldım ağladım

Bir öptüm bir sevdim ben hayalini
Sanma ki başkası alır yerini
Unutmam mümkün mü tatlı dilini
Bendeki resmine baktım ağladım

Bu gönül canansız olur mu ey yar
Her gece gezerim ben diyar diyar
Ayrılığın etti beni ihtiyar
Al canımı diye dua ettim ağladım

Kenan Ziya hasret senin sesine
Nesine güvenem dünya nesine
Umar sevdiceğim son nefesime
Gelir diye hayal ettim ağladım

Kenan Ziya Akbaba

Aklımı başımdan alıp ta gitme

Karşımda durursun ey kara gözlüm
Beni ateşlere salıp ta gitme
Ellerin yüzünde gönülden sözlüm
Beni yerden yere çalıp ta gitme

Bilmem melek misin yoksa cadımı
Yeter artık nolur duy feryadımı
Gönül mezarına gömüp adımı
Toprakla üstümü örtüp te gitme

Dar ağacındadır astığın sözüm
Tenim bende kaldı sendedir özüm
Tükenmiş benliğim görmez kalp gözüm
Türlü hayallere dalıp ta gitme

Vuslatı bekledim gece sonunda
Karanlıklar hakim gönül fonunda
Beklerken sabahı buzul koynunda
Gönlümü odlara salıp ta gitme

Güle bahar gelmiş gönlüme hazan
Yok mu şu halimi deftere yazan
Sen ol benim için makberi kazan
Toprağıma bir gül salıp ta gitme

Bir tek nazarınla od saldın cana
Bin asır geçse de sinemde yana
Gördüm niyetlisin giden kervana
Aklımı başımdan alıp ta gitme

Neyleyim sensizse Mekke'yi Şam'ı
Aşkın badesiyle buldum akşamı
Nice arzuladım senle yaşamı
Bir gece yanımda kalıpta gitme

Kenan Ziya Akbaba

An(la)sana

Bir hoşakaldi
Aramıza giren
İstanbul trafiğinde
Elim kolum bağı
Dillerim lal
Söylesem bir türlü
Sussam
Ne çıkar
Bak yine radyolar
Seni çağıyor
Yokluğuna inat
Yüregimde bir can
Kıpır kıpır
Aceleci uğarı
Oysa mevsim sonbahar
Yağdı yağacak
Beyaz ölüm
Bazen yüreklere
Sus pus
Çaresiz kabulleniş
Çaresiz veda.....

Kenan Ziya Akbaba

Anam

Bu alemin çilesini
Çektin anam çektin anam
Gönlüme sevgi tohumu
Ektin anam ektin anam

Yemedin bize yedirdin
Giymedin bize giydirdin
Karşılıksız neler verdin
Tektin anam tektin anam

Evlat bilmez kıymetini
Saymaz oldu hürmetini
Yıllarca verdin sütünü
İçtim anam içtim anam

Emeğin var her hücremde
Ninni söyledin gecemde
Konuşurken ilk hecemde
Çıktın anam çıktın anam

Düştü saçlarına aklar
Denize akar ırmaklar
Ölüm arasına yoklar
Çöktüm anam çöktüm anam

Kenan Ziya Akbaba

Anladım ki Şehr-i Ramazan Gelmiş

Gün boyu ellerde koliler gördüm
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş
Sosyal devletimin tuğlasın ördüm
Anladım ki şehri ramazan gelmiş

Araştırdım durdum bu mudur vermek
Ne haddime benim vereni vermek
Şimdi moda olmuş emeksiz yemek
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş

Habersizdir veren eller alandan
Payına düşeni alır talandan
Kbuldur sadaka halktan çalandan
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş

Fiyatlar kudurmuş yok ki dizgini
Her iftarda memnun eder zengini
Fırsatçıya vermiş köylüm ekini
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş

Her markette ramazanın kolisi
Makarna bulgurla dolar derisi
Bir ay doyduk ne olacak gerisi
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş

İftarlık etimiz dışardan gelmiş.
Tok sanar ki açlar her gün et yermiş
İki koli verip cennete ermiş
Anladım ki şehri ramazan gelmiş

Tükenmiş fakirde kalmamış gurur
Alın teri ile yemektir onur
Nasılsa taşıyor biraz daha vur
Anladım ki şehri ramazan gelmiş

Otellerde türlü iftar sofrası
Yanına varılmaz çoktur tafrası
Davetlidir en zengin akrabası
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş

Partilerin davetleri seçilmez
Yağlı sofra yalakadan geçilmez
Doğruyu sorarsan o su içilmez
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş.

Yüzünde kalmışsa biraz ar tülü
Azda olsa kazandığın makbülü
Anda açar orucun gonca gülü
Anladım ki şehr-i ramazan gelmiş

Gel Arifideşme şimdi yaramı
Vurup durma suratıma karamı

Düşünmeyiz israf ile haramı
Anladım ki şehir-i ramazan gelmiş

Kenan Ziya Akbaba

Anlatabilsem

Anlatabilsem;
İçimde kopan fırtınaları.
Önemsemediğin sözcüklerin,
Beni katlettiğini.
Her gece,
Kurduğum hayalleri
Ve anlatabilsem
Sensiz senle geçen günleri

Anlatabilsem;
Gerçek çaresizliği,
Beynimi kemiren ikilemleri
Kabusla biten düşlerimi
Ve anlatabilsem
Senin için düşündüklerimi

Anlatabilsem;
Sensiz geçen saatleri
Hakkım olmadan girdiğim
Kıskançlık krizlerini
Ve anlatabilsem;
Gönlümdeki varlığının
Beni nasıl tükettiğini

Anlatabilsem;
Bulutsuz gökyüzünde
Sırılsıklam ısladığımı,
Mecnun misali yandığımı
Ve anlatabilsem
Sahte bakışlarına nasıl aldandığımı

Anlatabilsem;
Şana her baktığımda
İçimdeki yangının alevlendiğini
Buz gibi ellerinin
Yüregimi ısıttığını
Ve anlatabilsem

.....
Ne yazık ki anlatamam

Kenan Ziya Akbaba

Arzular

Üşüdü yüreğim gün sıcağında
Bir dağ zirvesinde kaldı arzular
Yarin dudağında gülşen bağında
Türlü türlü ezgi çaldı arzular

Bahtımın kılıcı keser boynumu
Serin dağ yeline verdim koynumu
Henüz oynamadan son oyunumu
Aklımı başımdan çaldı arzular

İki koca çınar kaldım arada
Vurgun yemiş kalbim bitti darada
Eremeden bir gecelik murada
Beni dertten derde saldı arzular

Gerçek bir tokattı çarpan yüzüme
Can kırıldı candan beter özüme
Söyleyin toprağı ceksın gözüme
Beni mezarlara saldı arzular

Gözlerini dikmiş bakar gözüme
Her yudumda yarı çektim içime
Bakıp durdum bavuldeki göçüme
Bir kuş kanadında kaldı arzular

Gün gibi hasretin üstüme doğar
Yokluğun sinemde kalbimi boğar
Aşığın üstüne hep mi kar yağar
Tuz olup yarama yağdı arzular

Yaş olup gözümde süzüldü yüze
Tükenmişim sözüm geçmiyor dize
Felek ayrılığı yazmışken bize
Bir zaman dudakta baldı arzular

Bir yanımda baharda bir yanımda günde
Derin acıların izleri yüzde
Yokuşu bitirip tükendik düzde
Bir bulak başında kaldı arzular

Eller gözler sevdanın zindanında
Geçmez oldu günler yoksam yanında
Bıraktılar beni gönül hanında
Hayalden düşlere daldı arzular

Kenan Ziya Akbaba

Aşıyanım Olsun Gözlerin

Kuş olsam,
Konsam pencerene .
İçeriye almazsan
Hüzün dökülür kanatlarımdan.

Mavisi gözlerinin
Firari yüreğimde tutuklu
Önce,
Isıttın gözlerinin buğusunda
Sonra,
Bıraktın bir başıma

Vurgun yemiş, sandal misali
Batıyorum bırakma!
Uzat ellerini,
Sök yüreğimi yerinden
Alabildiğince hoyratça,
Savur uçurumlardan

İki dudak
Mesafesinde bir sözcük
Çılgılık çılgılığa.
Tınısı kalbinin
Kulaklarımda

Ve aynı yakarış...
Sen hangi zaman diliminde
Hangi mekanda
Dokundun yüreğime
Ne zaman
Pasını sildin yaralarımın

Sen,
Saklarken gözyaşlarını
Çeyiz sandıklarında
Çöküşünü seyrettin yüreğimin
Adım adım
Bir kerecik be gülüm
Bir kerecik
Kalk da demedin
Kalda
Oysa ne çok istemiştim
Aşıyanım olsun diye gözlerin..

Kenan Ziya Akbaba

Aşk Senin Adın

Sandım ki düşüme gün düştü
Oysa karanlıklarım geride imiş
Geceler,zifir saçların kadar öfkeli
Üzerime yalnızlık kusuyor
Her yanımda sensizlik, sesizlik.

Naçar bakıp duruyorum yollara
Lakin ne geleni görecek fer var gözde
Ne karşılayacak takat dizde
Ey karanlık bahtımın en karanlık gamzesi
Vurdukça deşiliyor yaralarım
Bir taraftan kan boşanıyor oluk oluk
Bir taraftan sen.
Sana yalnızlığımı açtım
Paylaşalım diye
Gün görmemiş yaşamlar baki kaldı bize

Kenan Ziya Akbaba

Aşkın Telvesini Süzme Ne Olur

Geçmişsin karşıma saçlar tarumar
Biçare gönlümü ezme ne olur
Yaban gözler senden muştular umar
Bensiz o diyarda gezme ne olur

Yüzüne baktıkça erir yüreğim
Sana kavuşmaktır bütün dileğim
Sarsılır temelden benlik direğim
Gam olup içime sızma ne olur

Kara kaş altında bir çift kara göz
Kurudu dil damak söyleyemem söz
Buz tutmuş kalbimi ateşinle çöz
Od olup sinemi yakma ne olur

Nur olup içime doğdun her gece
Senle anlam buldu yazdığım hece
Sözcüktüm şiire döndüm böylece
Şimşek olup her dem çakma ne olur

Bahar anlamını bulur gül ile
Düğün bayram imiş gelen el ile
Canımı vereyim istersen dile
Benden başkasına bakma ne olur

Yelkovan isyanda akrep şaşırmış
Felek durmaz gönül yaram kaşırmış
Köpüren yüreğim aşkı taşırmış
Aşkın telvesini süzme ne olur

İzin ver olayım gönlün ziyası
Sen gelmesen bitmez Kenanın yası
Çeliğin üstünde oluşmuş pası
Bir tek nazarınla silme ne olur

Kenan Ziya Akbaba

Aşkınin Esiriyim

Aşkınin esiriyim zincir vurdun gönlüme
Merhem olacak mısın tükettiğin ömrüme
Ya al beni yar eyle ya zehir koy önüme
Çekilmiyor bil sensiz ne gece ne gündüzler

Ne gurur kaldı bende ne huzurlu bir tek gün
Aklımı yele verdim geçen her gün şimdi dün
Diyorsan ki beter ol ömrün oldukça sürün
Çekilmiyor bil sensiz ne gece ne gündüzler

Ya uykudan uyandır ya da bırak öleyim
Sen bu dünyada mesut ben toprağa gireyim
Bırakamadin ey felek vuslatıma ereyim
Çekilmiyor bil sensiz ne gece ne gündüzler

Kenan Ziya Akbaba

Ateş yağıdı damla damla

Derken;
bir bulut göründü
gökyüzünde
karanlık kapladı her yanı
rahmete susamış
çorak tarlalar gibi
boşaltmasını bekledik
gözyaşlarını
o an
sus oldu yüreklerimiz

avuçlarımı çevirip gökyüzüne
ıslatsın diye sensizlikten kavrulmuş
dudaklarımı
nafile bekledim
yangın yeri yüreklerimize
ateş yağıdı damla damla

Kenan Ziya Akbaba

Ay Suskun

Geceleri tükettim durdum
Yarı uykuda ,yarı uyanık
Tükenmedi yüzüne olan hasret
sana olan susuzluğum.
Haydi doğrul, fırla yatağından koşarcasına
Gözlerini tanırım senin
Korkusuz asi isyankar gözlerini

Bu akşamda yine seni düşündüm.
Ayın şavkı vuruldu.
Ben vuruldum gözlerine
Yıllanmış şarkılar dudaklarımda şarap tadında
Bazen bir ceylanın ürkekliğinde gözlerin
Ay suskun ben suskun
Yüreğim akşamlar gibi yorgun

Bak işte ayda gidiyor
Gözlerini benden çalarak
Şimdi pencerelerin perdesinden sızan ışık
Haykırıyor yüzüme yalnızlığımı sensizliğimi
Yetim yüreğimle
Yapayalnız kalışımı.....

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküsti şiirleri 7

Sensizlik ucsuz bucaksız okyanus
Umutlarım,dümensiz bir gemi
Hayallerim yelkenleri,
Hasretim rüzgarı
Kaybolmusum mavi derin sularda

Yüreğim sızlar,
Bağrım yanar.
Boğulurum gözyaşlarımda

Söyleyemem derdimi kimseye
Dilim zincirli,
Dilim kilitli.
Yazamam... ellerim kelepçeli,
Göremiyorum gözüm perdeli

En derin yerindesin kalbimin
Keşke söküp atabilsem
Ama ne mümkün
Kuşatmışsın bütün hücrelerimi

Haydi at bir tokat
Uyandır sevda uykusundan
Ya da çek gözlerini üzerimden
Her yanıma ala boyansın
Yaşarken uyanmayan bahtım
Sonsuzluğa
Dizlerinde uyansın

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküstü şiirleri 1

Yürüyorum üzerine yokluğunun
Kan kırmızı açmış yediverenler
İğdenin kokusu geliyor uzaklardan
Ayaklarımın altında bizansın kahpe kızı
Fatihini kaybettiği günden beri
Bir o yalnız birde ben
Bu keşmekeşte

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküstü şiirleri 2

Sıcak bir İstanbul sabahında
Buğulu gözlerle bakıyorum
Bulutların arkasına gizlenmiş gözlerine
Beynimde
Kümelenmiş düşünce yumakları
Ellerimde
Almayı unuttuğun sıcaklığın

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküstü şiirleri 3

Bir daha hüznün yazmak istemiyorum gözlerine
Tut sıkıca yüreğimi
Her atışındaki ezgiyi hisset
Taşdık sürekli yarınlara sevdamızı
Korkma boğulmaktan sevda selinde
Dünde
Kanıyordu yüreklerimiz
Gül kıvamında
Bugünde
Nicedir hasretliğim
Unuttum neredeyse
Yazgı mıdır?
Kader mi?
Yoksa beynimizin bize oynadığı
Bir oyun mu?
Ne ektim ki gönül bahçene
Bugün acı topluyorum

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküstü şiirleri 6

Kara gözlüm senden ayrı düşeli
Gözüm ağlar sözüm ağlar saz ağlar
Gönül mayam ateşinde pişeli
Odun ağlar kömür ağlar köz ağlar

Ayrılık kokusu şimdi havada
Mercimek fırına verdim tavada
Mecnun oldum gezdim çölde ovada
Çimen ağlar koyun ağlar düz ağlar

Yar neler söyletmiş nicelerine
Sızı olup inmiş benden derine
Mümkün mü birini koymak yerine
Bağcı ağlar bağban ağlar göz ağlar

Sonbahara girdim çekip gidince
Tükendi benliğim sende bitince
Yüreğim buz tuttu inceden ince
Bahar ağlar hasat ağlar güz ağlar

Firakınla yandı bağrım yakıldı
Gönül gözüm gözlerine takıldı
Baş ucumda onca ağıt yakıldı
Gelin ağlar kızan ağlar kız ağlar

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküstü Şiirleri4

Yürek acı çeker gönül hovarda
Aklım zail oldu bedenim darda
Daha çekeceğim çileler varda
Umut yeni güne doğdu bu gece

Rahat değil bu can tende nedensiz
Hayat çekilmiyor seninle sensiz
Gül açmıyor bahçelerde dikensiz
Bir kızıl goncayı boğdu bu gece

Sevdamı döşedim çile yoluna
Kazıdım ismini ağaç koluna
Sensiz değer vermem dünya puluna
Hasretin kalbimi boğdu bu gece

Tükendi dermanım kalmadı takat
Güneş güne doğdu ay oldu abat
Umutsuz bir sevda defteri kapat
Öfkem hasretimi boğdu bu gece

Kenan Ziya Akbaba

Ayaküstü Şiirleri5

Gönül kuşu havalandı bir kere
Onu indirmeye gücüm yetmiyor
Bir volkandım akıp dururken yere
Yağmur yedim artık bacam tütüyor

Havada kavrulmuş sevda kokusu
Sevenin kimseden olmaz korkusu
Can çıkmada beden toprak yolcusu
Kara yer sarsada sevdam bitmiyor

Akıldan çıkmıyor bir çift kara göz
Gönül azgın bir sel dinlemiyor söz
Tuz bastıkça yarem alevlenen köz
Söndürmeye artık gücüm yetmiyor

Bir tarafım deniz bir tarafım göl
Şensiz kaldı ciğer adeta bir çöl
İster topla çıkar istersen çarp böl
Ne eylersen eyle hesap tutmuyor

Kenan Ziya Akbaba

Ayrılığa Serenat

Gelipte aniden kalbe saplanan
Ucu zehirli bir oktu ayrılık
Pihtı olup yüreğimde toplanan
Sözde hiç hesapta yoktu ayrılık

Sormayın niceyim şimdi nerdeyim
Işığın bittiği zalim yerdeyim
Bırakın da başım alıp gideyim
Beni halden hale soktu ayrılık

Yatarım üstüme sarıp gamları
Devrildi bahtımın yeşil çamları
Retinam bozulmuş akar damları
Yaş olup gözümde aktı ayrılık

Sevinecek itin biri kenarda
Yüreğim tutuklu asırlık handa
Sevda deli ırmak çağlıyor kanda
Acının renginde köktü ayrılık

Aslına dönermiş maddenin özü
Sinem üste yanar ayrılık közü
Ne çabuk unuttun verdiğin sözü
Kuş olup bedenden uçtu ayrılık

Bir uyandım kara gözlüm terketmiş
Halime bakmadan çekipte gitmiş
Dünyanın kahrını yoldaşım etmiş
Evimi başıma yıktı ayrılık

Kader ayırırken düştüm elekten
Şikayetim olmaz kahpe felekten
Beni ayırırken kara melekten
Can olup tenimden çıktı ayrılık

Hayat böyle biçerim ektiğimi
Kim bilir ki nereye gittiğimi
Bak gör nasıl tükenip bittiğimi
Şimdi ciğerimi yaktı ayrılık

Göz yaşın içime akan ayrılık
Her sabah yüzüme bakan ayrılık
Şimdi yüreğimi yakan ayrılık
Şimşek olup cana çaktı ayrılık

Kenan Ziya Akbaba

Ayrılık

Sigaramda duman duman
Yalnızlığı yazıyorum
Anılarım kalsın diye
Duvarlara kazıyorum

İbret almak istiyorsan
Bak karşıki karlı dağa
Taş olsa yürek dayanmaz
Böyle uzun ayrılığa

Kenan Ziya Akbaba

Ayrılık Bizim Yazımız

Gecelerim hep hicran ayrılık keder yüklü
Bilinmez nerede battı yıldızımız
Sahilde mi parkta mı kaybettim
Anladım ayrılık bizim yazımız

Lanet et de kaderine gel bana
Bütün yazdıklarım yalnızca sana
Kaderin oyunu bu bilki bana
Anladım ayrılık bizim yazımız

Dışta değil benim yarem derinde
Yaşama ümidim senin elinde
Sana olan sevgim elin dilinde
Anladım ayrılık bizim yazımız

Yazı yazan kalem hep hüznün yazmış
Bizim yazımızı bu güzün yazmış
Biri sevgimize ayrılık kazmış
Anladım ayrılık bizim yazımız.

Kenan Ziya Akbaba

Ayrılık Vakti

Geldi çattı işte ayrılık vakti
Kan ağlıyor gönlüm hep için için
Gönlümü dinmeyen sızılar yaktı
Bir selam gönderdim nazlı yar için

Önce kader beni sana çevirdi
Sonra bir vuruşta çarkım devirdi
Bu yetmezmiş gibi ayrılık derdi
Günleri sayarım hep senin için

Kenan Ziya Akbaba

Bahar

Gün yaşarken doğum sancılarını
Çiçeğe durmuş ağaç dalları
Son çırpınışı soğuk beyazın
Kaynamaya başlamış yüreklerde
Cadı kazanı
Yeşilin hakimiyetine boyun eğmiş tüm renkler
Yeşilimsi maviliklerde boğulmak dilerken gönül
Yine aklına geldi bir çift karanlık dünya

Kenan Ziya Akbaba

Bakmayacağım

Yaşamın kovduğu gündedir çile
Bülbülün sitemi yalnızca güle
Sen Leyla misali düşsende dile
Ardından bir daha bakmayacağım.

Tükense nefesim oksijen olsun
Dilde nağme olup gönlüme dolsan
Aklım zay eyleyip başımdan alsan
Ardından bir daha bakmayacağım

Bakışlar sinemi delipte geçse
Dudaklarım suyu lebinden içse
Kambur felek bana yar diye seçse
Ardından bir daha bakmayacağım

Gökyüzü delinse kıyamet kopsa
Bütün dünya alem yolundan sapsa
Tanrıyı unutup bir sana tapsa
Ardından bir daha bakmayacağım

Açılrsa cihanın dert kapıları
Yerle yeksan olsa tüm yapıları
Verilse cennetten köşk tapuları
Ardından bir daha bakmayacağım

Sunsalar cenneti altın bir tasta
Uğruna olsamda ölümcül hasta
Gözlerim ağlasa yüreğim yasta
Ardından bir daha bakmayacağım

Denizler çekilse göller kurusa
Kollarım tutmasa ayak yorulsa
Dünyanın hesabı benden sorulsa
Ardından bir daha bakmayacağım

Alemde seninle kalsak başbaşa
İnsanlık alemi girse savaşa
Başımı vursalar duvara taşla
Ardından bir daha bakmayacağım

Gamlar yüküm olsa azığım acı
Başıma takılrsa padişah tacı
Yolunda olsamda bin kere hacı
Ardından bir daha bakmayacağım.

Kenan Ziya Akbaba

Bal Gelir Bana

Lütfeyleyip kalem çalmış üstüme
Yarin acı sözü bal gelir bana
Karalar giyinmiş varmış üstüme
Matem kıyafeti şal gelir bana

Onca sitem edip içini dökmüş
Gam keder yüzünden epeyce çökmüş
Ardımdan yollara bolca su dökmüş
Artık geri dönmek ar gelir bana

Ne felekmiş dertler eksik olmadı
Çok nasihat ettim gram almadı
Tükendi takatım mecal kalmadı
Yeni baştan yazmak zor gelir bana

Yaktı, yıktı,söndü gönül ateşi
Bu haldeyken çekmez, kardeş kardeşi
Üzerime indirseler güneşi
Uca dağdan inmiş kar gelir bana

Kenan Ziya Akbaba

Barışa Çağrı

Memlekette akar kan oluk oluk
Nifak tohumları ekilir her gün
Böylemi gizlenir sefillik yokluk
Nifak tohumları ekilir her gün

Yüklenir topluma şöven duygular
Oynanır ülkemde yeni kurgular
Zindandan eksilmez oldu sorgular
Nifak tohumları ekilir her gün

Nedir tükenmeyen bu kan davası
Kan kokuyor soluduğum havası
Bir ekmeğe muhtaç boşken tavası
Nifak tohumları ekilir her gün

Yaradanmı böyle ayrı yaratmış
İşi yokta bize kimlik aratmış
Bu yetmemiş bahtımızı karartmış
Nifak tohumları ekilir her gün

Kürt olsan ya da Türk karnın doyar mı
Bir başkası sofrasına koyar mı
Aslı olan kardeşinden cayar mı
Nifak tohumları ekilir her gün

Ülkem sahne olmuş oynanır oyun
Bunları görmezsin koyun mu soyun
Bu ne açlık böyle şu kana doyun
Nifak tohumları ekilir her gün

Atan da kurşunu yiyende benim
Türküm de Kürdüm de diyende benim
Bölünmez bu ülke varsa bedenim
Nifak tohumları ekilir her gün

Bu sesim barışa çağrı olmalı
Vatanın her yeri huzur dolmalı
Çekemeyen saç başını yolmalı
Nifak tohumları ekilir her gün

Kenan Ziya Akbaba

Baş Var ki

Baş var ki başından büyük konuşur
Baş var ki düz yolda hakka danışır
Baş var ki hiç uğra durmaz yarışır
Sağ olan başlara baş olasın sen
Yerinden kalkmayan taş olasın sen

Baş var ki kestirir nice başları
Baş var ki kum eder koca taşları
Baş varki durmadan akar yaşları
Sağ olan başlara baş olasın sen
Yerinden kalkmayan taş olasın sen

Baş var ki bedende durması boşa
Baş var ki işleri sürer yokuşa
Baş var ki ameli hiç gitmez hoşla
Sağ olan başlara baş olasın sen
Yerinden kalkmayan taş olasın sen

Baş var ki başında bir baş gerekir
Baş var ki aleme münkerle nekir
Baş var ki secdeden kalkmayan zakir
Sağ olan başlara baş olasın sen
Yerinden kalkmayan taş olasın sen

Baş var ki söyleyen dilleri keser
Baş var ki başında rüzgarlar eser
Baş var ki elinden usanmış beşer
Sağ olan başlara baş olasın sen
Yerinden kalkmayan taş olasın sen

Kenan Ziya Akbaba

Başkentteyim

Dinledim çevreyi
Bir davul zurna sesi
Yüzüme vuruyor rüzgarın serin nefesi
Bir çocuk bağirtısı
Aptal diyordu kinle karşısındakine
Bir traktör sesi üzeri priket dolu
Burası mı?
Tabii ki İç Anadolu
Başkentteyim diyorum ama
Çevrem sanki köyle dolu
Yurdun dört bir yanından
Kars Erzurum yaylasından
Erzincan Muş ovasından
Kopup gelen insanlar
Veriyordu burda hayat kavgası
Yokluk sefalet burda
Diğer yanda ısraf moda
Anadolumun insanı
Tarla saban peşinde koşan
Gerektiğinde aslanlar gibi coşan
Girmiş boyunduruğa işçi artık
Çalışır hakkını alamaz
Arasa bile bulamaz
Yoktur onu savunan
Şanki kölesi bu memleketin
Ölüme dek çilesi
Dayanır hayat yokuşuna
Yıldırılmaz onu engeller
Çünkü damarlarındaki kan
Mücadelecidir onu yapan
Dayanır köylüm
Dayanır işçim
Dayanır halkım
Bugünün yarınıda var diye
1983-Ankara

Kenan Ziya Akbaba

Baykuş konmuş vatanımın üstüne

Ozanın gönlüne hazan düşünce
Ne kalemi yazar ne dili söyler
Baykuş konmuş vatanımın üstüne
Ne bülbülü öter ne gülü söyler

Göz göz olmuş kan kırmızı yaralar
Viraneye dönmüş bağlar tarlalar
Tüm kızı kızanı karalar bağlar
Ne toyu çalınır ne dili söyler

Arifiyem yandım Allahım yandım
Elimde mavzerle dağa dayandım
Herkes uyur iken neden uyandım
Ne ezan okunur ne kulu söyler

1984Eruh

Kenan Ziya Akbaba

Bayram Edin

Bu vatan uğruna binlerce kurban
Verdik bayram edin şimdi arsızca
Her mesele bitti tek dertse türban
Çözdük bayram edin şimdi arsızca

Birikmiş sorunlar gör öbek öbek
Zenginin karnı tok önünde göbek
Çözümse doğacak istenen bebek
Doğduk bayram edin şimdi arsızca

Onlar biriktirdi bizler tükettik
Var olan her şeyi tarumar ettik
Sanayi tarımı kökten hallettik
Çözdük bayram edin şimdi arsızca

Göğümde dolaşan bela ruhumu
Ektik her karışa nifak tohumu
Ne komşu dinledik ne de gohumu
Üzdük bayram edin şimdi arsızca

Darbelerle yatıp darbeyle kalktık
Besledik büyüttük terörist yaptık
Doğru gidemedik duvara çarptık
Öldük bayram edin şimdi arsızca

Hepimiz kör olduk gerçek saklandı
Hırlısı hırsızı herkes aklandı
Hacca gittik çaldığımız paklandı
Güldük bayram edin şimdi arsızca

Cumhuriyet zayıf laiklik şişman
Vatanını seven nerdeyse pişman
Dostumuz kalmadı tüm dünya düşman
Sildik bayram edin şimdi arsızca

Devlet sosyal oldu bizler dilenci
Anatomi bozuk neylesin fenci
Yarını göremez eyledik genci
Kördük bayram edin şimdi arsızca

Ne ceddimiz kaldı ne de atamız
Nasipten pay aldı garip anamız
Yokluğa hükmetmiş devlet babamız
Çaldık bayram edin şimdi arsızca

Koyunun kuzunun yeri ağıldı
Gündüzler otlayıp gece sağıldı
Fiske vuruşuyla birlik dağıldı
Böldük bayram edin şimdi arsızca

Kenan Ziya Akbaba

Bayram Kimin Neyine

Yok içecek ayrıanı
Nasıl yapsın bayramı
Hayal eder kurbanı
Bayram kimin neyine

İşi gücü olan yok
Boşı dolu koyan yok
Memleketi soyan çok
Bayram kimin neyine

Altın olmuş her gıda
Yok baş sokacak oda
Yürekler düşmüş oda
Bayram kimin neyine

Asıl bayram o gündür
Karınlr tok evler şen
Yaşanan her gün dündür
Bayram kimin neyine

Kenan Ziya Akbaba

Beklemek

Var mı ki beklemekten
Başkaca bir ihtimal
Her günüm ayrı dram
Her saat başka bir hal

Gecemde aynı hüzün
En az gündüzüm kadar
Bil ki sana muhtacım
Su kadar hava kadar

Koşmaktan yorgun düştüm
Hayallerin peşinden
Ebediyen çıkardım
Hayalimden düşümden

Bil ki ey gül bu gönül
Senin için soluyor
Sen böyle davrandıkça
Yüreğe kan doluyor

Ya al beni eşin yap
Ya da bırak öleyim
Bu dünyada gülmedim
Mezarımda güleyim

Kenan Ziya Akbaba

Ben

Nice benler geldi geçti
Döndüm baktım yine hep ben
Nice benler meyden içti
Oturup yalnız içen ben

Doldur saki boş kalmasın
Kadeh bir dolu bir boş
Aydaki zifri karanlık
Yüreğimdekinden hoş

Kenan Ziya Akbaba

Ben Giderim Sen Ardımdan Ağlama

Yüreğimden yedim aşk kurşununu
Boşuna merhemi çalma yarama
Hiçe saydım doğanın kanununu
Ben giderim sen ardımdan ağlama

Aşk yarası dikiş tutmaz bilesin
Ben ölürken sen oynayıp gülesin
Diyemem ki sende benle gelesin
Ben giderim sen ardımdan ağlama

Boşa gözyaşını dizme yüzüne
Hüzün yakışmıyor kara gözüne
Aslın zehir idi döndün özüne
Ben giderim sen ardımdan ağlama

Güzel anlar biriktirdim sevdandan
Can çekişir durur yürek akşamdan
Dünya dedikleri bu koca handan
Ben giderim sen ardımdan ağlama

Biter yiğitlerin sevda rüyası
Tükenmez gönülde sevdanın pası
Gün gelir başına çöker dünyası
Ben giderim sen ardımdan ağlama

Kenan Ziya Akbaba

Ben Neyledim Sana Dünya

Gelen ağlar giden ağlar
Ben neyledim sana dünya
Her bir damla ciğer dağlar
Ben neyledim sana dünya

Gam alırım gam satarım
Herkes konmuş ben tatarım
Çifte acıyla yatarım
Ben neyledim sana dünya

Kanlı kılıç olmuş kalem
Döner durur koca alem
Aç koynunu sana gelem
Ben neyledim sana dünya

Yar deyip bağrıma bastım
Sevdaları ipe astım
Yok sevmekten başka kastım
Ben neyledim sana dünya

Olmuş bu gönlüm tarumar
Gece gündüz hep ah-u zar
Sürgün oldum diyar diyar
Ben neyledim sana dünya

Ne karaymış alın yazım
Dinmez oldu gönül sızım
Düzen tutmaz artık sazım
Ben neyledim sana dünya

Yanar sinem alev alev
İki gönül olmuşken ev
Yıkıldı gör kocaman dev
Ben neyledim sana dünya

Akıtamam tek bir damla
Uyanırım her gün gamla
Tükenirim damla damla
Ben neyledim sana dünya

Göz tükendi kalmadı fer
Çekebilecek kadar ver
Yok mu koynunda bana yer
Ben neyledim sana dünya

Çare değil geçen zaman
Sönmüş tenim tüter duman
Çifte sevda pek bir yaman
Ben neyledim sana dünya

Kenan Ziya Akbaba

Benim Bayramım Yettiğın Gündür

Eller bayram eder benim neyime
Bil benim bayramım geldiğın gündür
Sensizlik gömleğı giydim eynime
İpek libas bana geldiğın gündür

Sen hep hanım oldun ben bir maraba
Gece gündüz vurup durdum şaraba
Mecnun gibi çölde döndüm araba
Vaha değıl serap gördüğüm gündür

Bir tek nazarınla eridim gittim
Sevdanla tükendim yok oldum bittim
Der isen nazlı yar son demde yettim
Bil benim bayramım yettiğın gündür

Bülbül zara düşmüş gülün elinden
Bal damlıyor leblerine dilimden
Kara zülüflerin bir tek telinden
Koklayıp elimle tuttuğım gündür

Sunduğın badeyi içipte yandım
seviyorum dedin bende inandım
Her gece rüyadan sensiz uyandım
Sarılıp nazıma yattığım gündür

Aşkın şarabıyla esrik yüreğim
Nazınla kırıldı benlik direğim
Gelip yüzüm nikabına süreyim
Gönlümün kemale erdiği gündür

Dedim mah yüzüne yar bir nikab çek
Aşkın tohumunu yüreğime ek
Fılize durunca tohumlar tek tek
Seni nefes gibi çektiğim gündür

Tükendi benliğim kayboldu sende
Akılda kalmadı izanda bende
Sine girdiğimde adın kefende
Silinmez yazıyla yazdığı gündür

Kenan Ziya Akbaba

Beylikdüzü Çeşmeleri

Oturdum Beylik'te çeşme başına
Hayran oldum saçlarına kaşına
Henüz girmiş sandım 45 yaşına
Obezite olmuş kentin, güzeli

Her kentin güzeli çirkini burda
Çeşme güzel hikmet klorlu suda
Kimi spor yapar kimi uykuda
Obezite olmuş kentin, güzeli

Bende anlamadım niye bu çeşme
Aynısı köyüme yapılsa keşke
Burada yaramaz aşka ve meşke
Obezite olmuş kentin, güzeli

İstedim çeşmede bir aşkım olsun
Ben bakayım o güğümü doldursun
Yüzüne baktıkça allansın solsun
Obezite olmuş kentin, güzeli

Saatler geçtide kimse gelmedi
Bu çeşmenin kıymetini bilmedi
Zavallı çeşmenin yüzü gülmedi
Obezite olmuş kentin, güzeli

Hayrat desem İstanbul'da işi ne
Herkes düşmüş ekmeğinin peşine
Rastlamadım hiç bir yerde eşine
Obezite olmuş kentin, güzeli

Herkes suyu pet şişeden içiyor
Çeşmeden içenin karnı şişiyor
Köpek gelmiş duvarına işiyor
Obezite olmuş kentin, güzeli

Der Arifi hangisine inanam
Siyaset denilen susuz bir hamam
Keşke görse idi rahmetli babam
Obezite olmuş kentin, güzeli

Kenan Ziya Akbaba

Bil Yarim

Gözlerdeki nefret,yoksa sitem mi?
Anlamını çözemedim ben yarim,
Elindeki bahar yoksa gazel mi?
Manasını sezemedim ben yarim.

Dün mü sevdalandım yoksa bugün mü?
Seninle savaş mı yoksa düğün mü,?
Tarumar eyledin garip gönlümü,
Aşk şarabın süzemedim ben yarim.

Seçimin papatya yoksa tek gül mü?
Süresi bir ömür yoksa bir gün mü,
Ben kapında kölen,yoksa bülbül mü?
Bir sıraya dizemedim ben yarim.

Yandığım bir çift göz bir tatlı söz mü?
Sinem üste tüten alaz mı,köz mü?
Kalbinde kök salan sahtemi öz mü?
Çok uğraştım sökemedim ben yarim

Kenan Ziya Akbaba

Bilen Yok

Gönülden gönüle sürgün yüreğim
Bir gönülde karar kıldı bilen yok
Can kuşum uçuyor tutmaz direğim
Beni yerden yere vurdu bilen yok

Kaldım tek başıma koca dünyada
Çağırırım kimse gelemes imdada
Senle geçen günler düşünce yada
Göz yaşlarım sele döndü bilen yok

Çıkmadı aklımdan deniz gözlerin
Hep incitip durdu sitem sözlerin
Bilmez misin bir tek seni özlerim
Kader saatini kurdu bilen yok

Yaşamla ölümün arasındayım
Sensiz geçen anın karasındayım
Sanırsın arabın sahrasındayım
Benim için zaman durdu bilen yok

Gelirsen can bulur yürek yeniden
Anladım fayda yok bana faniden
Kurtuluşsa senin gibi caniden
Azrail karşımda durdu bilen yok

Sanırsın sevdanla söner bu ateş
Hep sırtımdan vurdun biçare kalles
Ancak olur senden aymazlara eş
Ömrümü tavrıyla yordu bilen yok

Gel yeter ki yarım batsın dikenin
Vay haline senle derdi çekenin
Ak gülün üstüne al kan dökenin
Sinemin üstünde kordu bilen yok

Kenan Ziya Akbaba

Bir Ayrılık Sahnesi

Ve karanlıklar dağıldı
Güneş aydınlattı her yanı
Parlaklığı gözlerimi kamaştırdı
Ellerimi uzattım sıcaklığını hissetmek için
Elleri buz gibiydi
O anda anladım kalbinin de donduğunu bana karşı

Sarıya çalan yeşil renk hakimdi her yana
Ama kar yağıyordu gönlünde
Gözleri bana bakarken bile çok uzaklardaydı
Gözlerine baktım anlamsızdı ifadesi

Bana bakarken bile bir başkasını görüyordu
Neden sonra anladım benim dünyama ait olmadığını
Bir an önce nasıl kurtulurum?
Kaygısı gözlerinden okunuyordu.
Çelişkileri vardı
Ben neden buradayım?

İçsel çatışması yüzünde türlü türlü şekilleniyordu
Gerekçeleri vardı
Güvende olduğu dünyasına dönmek adına
İtirafı edemiyordu gerçeği
Beni üzmemek adına.

Nihayet çözüldü dilindeki düğüm.
Değişti gözlerindeki ifade.
Acı çekiyordu.
Fısıldayarak gitmesi gerektiğini söyledi.
Konuşmak istiyordu
Anladığımı belirterek susturdum.
Ellerini avuçlarıma alarak
Son kez baktım gözlerine.
Hala kararsızdı gidip kalmak adına.
Ama dönmeliydi.

Onu bekleyen bir yuvası vardı.
İki kişinin mutluluğu için diğerlerini
Umutsuzluğa umutsuzluğa itmek
Bencillik olurdu.
Çok hızlı bir şekilde daldım kalabalığa
Arkama bakmadan
Döndüm beni anlayan sokaklara
Yalnız ve mutsuz.
Ama vicdanen rahat.

Kenan Ziya Akbaba

Bir Hayale Tutunmak

Bir hayale bağlamışım gönlümü
Kurtulmak istemem bilmem nedendir
Uykusuzum tüm gece ve gündüzler
İsyan eden gönül değil bedendir

Acımasız anlamıyor halimi
Bana reva gördü bunca zulümü
Sanki tutuklamış susmaz dilimi
Konuşmuyor benle bilmem nedendir

Dedim tatlı hayal bu zulüm niye
Yaşamak dururken bu ölüm niye
Neden inanmazsın bende sevgiye
Dedi benden değil o da sendendir

Varırmıyım bilmem ben bu hayale
Aramızda çok engeller var iken
Hayalim gül ama etrafı diken
Ayrılık sebebi yine eldendir

Kavuşursa güneş bilin ki aya
Biz bilim çağında kalmışız yaya
Eller gideriken her gün uzaya
Hayallere bağlı kalmak serdendir

Kenan Ziya Akbaba

Bir Kuşun Kanadına Yazdım

bir kuşun kanadına yazdım
adını
beş yüz yedi sefer nolu uçağın yolcularına inat
tutuştı ellerim
tutuştı tüm hücrelerim
tutuştı alem
sardı sarmaladı bir alev çemberi
yanmak hiç bu kadar zevkli olmamıştı
içine düştüğüm bir kuyuda açtım gözlerimi
ellerimde bir tutam gece
yüzüme çarpan ılık bir meltem
kaçıncı uykudaydım bilmiyorum
yanı başımda bir çığlık
adımı haykıran
iki tepe duruyordu karşımda
dimdik göğsü uzanmış
fethi zordu yarınların
geziniyordu bir gizem kulaklarımda
güneş gülümsüyordu yüzüme
kendinden geçmiş
esrikti
hava sarhoş
gece sarhoş
beş yüz yedi sefer sayılı uçağın yolcuları sarhoş
kurulduğu divanda yudumlarıken
sakinin sunduğu meyi
ağzında dili sarhoş
karanfil kokulu düşleri
yola koyulmuşken naz-lı naz-lı
bahçede gülü sarhoş.
ey saki uyandırma
nafile
gamzeleri ok olmuşsa cananın
mahkumdur sinem
nişangahı olmaya

Kenan Ziya Akbaba

Biter mi Bende

Baş öğretmenimin yaktığı ateş
Bitmeden cehalet söner mi bende?
Düşmanım cehalet sinsi ve kalles
Bitmeden bu ateş söner mi bende?

Elimde tebeşir yazarım yazı
Karanın üstüne çektim beyazı
Çiçeğim tatmadan bilimde hazzı
Tatmadan bu ateş söner mi bende

Yurdun her köşesi aydınlanmadan
Sulanan her çiçek suya kanmadan
Karanlık üstüne güneş doğmadan
Yaktığın bu ateş söner mi bende

Bir elimde bayrak birinde vatan
Çok uyurmuş kara uykuya yatan
Geç tüm insanları demişken atan
Geçmeden bu ateş söner mi bende

Kenan Ziya Akbaba

Boşluk

Bahar tüm güzelliğiyle geldi yine
Her zaman olduğu gibi
Tek farkı vardı bu baharın
Kalbim bomboştu
Bir zamanlar her güzele
Meyil veren o kalp
Burnu bir karış yukarıda olan
Güzellerden bıkmıştı
Artık ne sevgiden eser var
Ne de duygudan.

1983-Erzincan

Kenan Ziya Akbaba

Bu Sevda

Ağladır gözümün yaşında çimir
Gülürem gözünden gülür bu sevda.
Ay demir il demir deqiçe demir
Meni zerre zerre bölür bu sevda (Xatire Vaqif)

Nicedir yürekte taşırım seni
Boynuma geçirdim beyaz kefeni
Nasıl terkedeyim böyle seveni
Bir gonca gül kimi solur bu sevda

Günde min bir defa canımı alır
Gelbime ateşli közünü salır
Ne solur ne ölür ne de azalır
Meni yer üzünden silir bu sevda (Xatire Vaqif)

Kara kaş altından bakır yüzüme
Zerre kıymet vermez sevda sözüme
Çölde vaha gibi gelir gözüme
Beni kor ateşe salır bu sevda

Hasretim üstüne hasret getirir
Vatandayım ama qürbet getirir
Bağrına basarak hikmet getirir
Göksümde namazı kılır bu sevda(Xatire Vaqif)

Od düşmüş yüreğim potada erir
Benden sakladığın yadlara verir
Pul etmiş yüreğim sergiye serir
Meni kendi kulu bilir sevda

Göklere yükselip yere batıram
Acıya her gün bir taşı atıram
Paha hayatımı ucuz satıram
Alan yok kıymetin bilir bu sevda (Xatire Vaqif)

Hayalden kovuram girir rüyama
Tuzu merhem diye çalır yarama
Nasıl ulaşayım bahtı karama
Aklımı başımdan alır bu sevda

Her şeyden her kesden gizli qalıram
Özümü zindana özüm salıram
Belki bulmaz diye xeyallanıram
Besiret gözüyle bulur bu sevda (Xatire Vaqif)

öllere düşmüşem mecnun misali
Yer yüzünde var mı başka emsali
Aklım ziyan etti özümü deli
Beni kara yere alır bu sevda

Kenan Ziya Akbaba

Can Ana

Ak saçlı hayalin düşer yadıma
Dolar göz pınarım engel olamam
Ömür boyu hep aradım boşuna
Bulamadım merhametin can ana

Ruhumu gönlümü okşayışını
Tenimi saçımı koklayışını
Gece gündüz beni yoklayışını
Bulamadım hiç kimsede can ana

Kara toprak aldı seni elimden
Hiç eksik olmazdı dua dilinden
Sakınırdın beni cefa yelinden
Bulamadım senden gayri can ana

Yüreğinde leke yoktu azıcık
Ne kin vardı nede nefret can ana
Nice nice sevgi gördüm yapmacık
Senin sevgin ebedidir can ana

Kenan Ziya Akbaba

Canım ol benim

Dokunma cismine yar benim olsun
Çektiğim çileler bir günde dolsun
Gül tenim yanında koynunda solsun
Sevdiğim cananım canım ol benim

Gel tut ellerimi bizde yanalım
İçip beng ü bade aşka kanalım
Kök sarmaşık gibi hep sarılalım
Sevdiğim cananım canım ol benim

Leblerin lebime değdiği anda
Sarhoş olmuş gönül dolaşır kanda
Azrail kapıda çıkmadan canda
Sevdiğim cananım canım ol benim

Tenim oda düşmüş tenini özler
Gözlerim kapıda yolunu gözler
Dilinden dilime damlarken sözler
Sevdiğim cananım canım ol benim

Hislerin dolaşır sanki ellerin
Sen en kızılısın gonca güllerin
Henüz susmamışken şirin dillerin
Sevdiğim cananım canım ol benim

Kenan Ziya Akbaba

Canın ıkması Lazım

Kara gözlerini yazdım özüme
Silmeğ için canın çıkması lazım
Aldırış eyleme kötü sözüme
Bilmek için canın çıkması lazım

İçimde dolaşıp duran yalnız sen
Buna çare olmaz ne tıp nede fen
Atamdan aldığım o mukaddes gen
Görmek için canın çıkması lazım

Gözünden dökülen her damla yaşla
Yüreğim ezilir bir koca taşla
Asla iflah olmam bu deli başla
Onmak için canın çıkması lazım

Diledim mevlamdan doğruyu yaza
İçimi dökerim bir kırık saza
Gönlüm kul eyledim cilveye naza
Firkat için canın çıkması lazım

Bilemezsin kalbim nasıl daralır
Bütün efkarımı ancak yar alır
Sana gelen yolu tipi kar alır
Varmak için canın çıkması lazım

Kenan Ziya Akbaba

Cihanı Başına Yıkarım Şimdi

Anlamsız sözlerle kırıp kalbini
Cihanı başına yıkarım şimdi
Güllerle donatıp bensiz kabrini
Oturup uzaktan bakarım şimdi

Sensin hayatımda tek huri melek
Şevdanla yanarken bekleme kelek
Ömrümce sen oldun en büyük dilek
Sensiz geceleri yakarım şimdi

Senden başkası yok bil hayatımda
Karımsın canımsın Tanrı katında
Atlas döşek olsa benim altımda
Ömrümü önüne sererim şimdi

Gönül defterimden silmem adını
Sende buldum mutluluğun tadını
Kır artık boş olan şu inadını
Namluyu başına dayarım şimdi

Tüm dertleri aştık birlikte senle
Dolaşır dururum beyaz kefenle
Çok oyun oynama ne olur benle
Canımı toprağa koyarım şimdi

Kolay mı sanırsın aşka ihanet
Yokluğun cehennem varlığın cennet
Geçirtme deliye yeni bir cinnet
Deli gömleğimi giyerim şimdi

Dil bu çok şey söyler sen bak yüreğe
Cismimi asarım vallah direğe
Uğruna verdiğim onca emeğe
Bedel biçer boşa sayarım şimdi

Kerem Aslı'sından nasıl vazgeçer
Doldurup kadehe zehr-i mar içer
Ektiğim tarlayı erkenden biçer
Hasat meydanına yayarım şimdi

Bunca söze yoksa senin gümanın
Nerde kaldı aşka olan imanın
Boynuna geçirip ipi zamanın
Şehrin meydanına asarım şimdi

Kenan Ziya Akbaba

Çağırırım Gel Diye

Açtım gönül kapısını
Çağırırım gel gel diye
Şana verdim tapusunu
Bağırırım al al diye

Kolun dolayıp boynuma
Dedin ki herkes yoluna
Yapıştım kaldım koluna
Gitme nolur kal kal diye

Saçlar sarı dudaklar bal
Gitme gadan sineme sal
Ne saray isterim ne mal
Tek dileğim yar yar diye

Oda düştüm yanar içim
İnan ki yar sensiz hiçim
Kınar yaram için için
Yalvarırım sar sar diye

Dolaştım durdum çevrende
Sultanım sensin evrende
Kara toprağa girende
Çırpınırım dar dar diye

Ofum eritti dağları
Rahatsız eder sağları
Virane oldu bağları
Bülbül ağlar gül gül diye

1986 Sason

Kenan Ziya Akbaba

Çanakkale

Haç Hilali gömmeyi denemiştir kaç kere
Her defeda takılmış Mehmetçik denen ere

Mehmed'imın tarihi şeref dolu şan dolu
Küfüre son tokatın indiğı Gelibolu

Boğazdan geçmek için yüz binlerce kefare
Yine takılacaktır adanmış her nefere

Bir tarafta çelikten,zırhtan oluşan mağrur
Bir tarafta imanla aşkla yoğrulmuş hamur

Üç kasım dokuz yüz on dört topçuları kan kusar
Seddülbahir Köyü'nde seksen bir yürek susar

18 Mart sabahı yürür koca armada
Kimisi dibi boylar, kimi geri kaçmada

Görevini yapmıştır döşenen kutlu mayın
Boğazı geçmektedir Ocean denilen hain

Zırhlılara tek engel Mecidiye Tabyası
Ölüm sessizliğinde boğazın her yakası

Bozar bu sessizliği sağır eden top sesi
Ölüm homurtusuna döner Ocean'ın sesi

Ocean'ı suya gömen çeyrek tonluk bir toptur
Bu zaferi kazanan O'nu kaldıran ruhtur.

Yapılan barbarlığa şahittir Zığındere
Kafa,kol,gövde,bacak gökten yağıyor yere

Şehit olsa da Mehmet bırakmıyor silahı
Yalnız komutan bozar kıydığı bu nikahı

Duyunca içim sızlar Anzak ve Morto Koyu
Öz yurdumda boğmaya gelmişken itin soyu

Şehidime ihanet Çanakkale'de kanıt
Yurdumun yüreğine dikilmiş onca anıt

Kenan Ziya Akbaba

Çeşitleme

İnsanlar var büyür yücelir gözde
İnsanlar var hatırlatır harı her sözde
Yaşamaya değerdi ibret veren bu alem
Fazilet olsaydı göğre bakan her yüzde

Kah kalbinde korkuyla beliriverir ölüm
Kah bir namludan çıkan kör bir mermide ölüm
İhtiyar genç gelin kız alıp götürüverir
Belkide kurtuluşa giden tek yoldur ölüm

Kimi cefa çekerken kimi zevk-ü alemde
Kimi derbeder yaşar kimi perişan halde
Geçtiler amma üç milyarı
Saymaya kalkarisen insan yok bu alemde

1990-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Çılgın Sarışına

Bağladım gönlümü sarı zülfün teline
Eziyet ettikçe gülesim gelir
Benden başkasına meyil verdikçe
O an oracıkta ölesim gelir

Gönlümdeki yeri bakidir baki
Doldur boş kalmasın kadehi saki
Çektiğim yanında bu dertte neki
Çekmekten zevk aldım diyesim gelir

Kalbimi vermiştim ben o sarıya
İstedim benzesin ece arıya
Pirince giderken kaldım darıya
Darıyıda piring sanasım gelir

Çok eziyet ettim ben sarışına
Bir süre dayandı kendi başına
Aldırmadı gözlerimin yaşına
Ağla ey gözlerim diyesim gelir

Çılgınımı çılgındı ol sarşınım
Sandımki eksildi bir çok organım
Delidir hep ona akıyor kanım
Gitmeden canım al diyesim gelir

Söz vermişti sözde buluşacaktık
Oturup başbaşa konuşacaktık
Aylarca o bana ben ona aktık
Gelde sözünde dur diyesim gelir

Der Kenanım selam verme dostuna
Nice şeytan girmiş kuzu postuna
Güvenmeyin bu dünyanın forsuna
Yaşlanınca seni göresim gelir

Kenan Ziya Akbaba

Çileli Yollar

Çileli yolların öğretmenleriyiz
Amaç her an biraz daha ileri
Yollar yollar yollar
Yolar ki bitmek tükenmek bilmeyen
Yolarki ayakların altında inim inim inleyen
Yollar ki dikensiz gül bitmeyen
Biz köy öğretmenleriyiz
Kimsenin ilgilenmediği
Canlı mı ölü mü
Yavuklunun bilmediği
Bizler bir günlük yolları yürüyerek aşan
sayısız köy öğretmenleriyiz
Bizim mutluluğumuz
Öğrencilerin gözlerindeki bir anlık parıltı
Bitmek tükenmek bilmeyen açlık
Bizler verdikçe yücelen
Yüceldikçe arşa değen
Sayısız köy öğretmenleriyiz

Tünekpınar Köyü/Eruh 1983

Kenan Ziya Akbaba

Çocukluk

Ne güzeldir hayat çocukken
Düşler, gülüşler
Tek işin oyun
İstersen soyun
Kimse bir şey diyemez
Çocuksun sen.

1978-Erzincan

Kenan Ziya Akbaba

Çökmeseydi İçime Bu Son Gece

Kader rüzgarına açtım yelkenlerimi,
Nereye savurursa oraya.
Rüzgarın kontrolünde sende!
Bakalım hangi limana sürekeleyecek beni?
Ayrılık yalnızlık dolu bir limana mı?
Yoksa ellerimizin kavuşacağı ana mı?
Rüzgarın kontrolünü;
Ele geçirme şansımda yok.
Birinde seni, birinde hayalini
Birinde acıyla kıvranırken,
Diğerinde mutluluktan uçacağım,
Ama haklısın...
İkisinde de sen olacaksın.
Basarabilir miyim dersin?
Kendimi yenebilirmiyim?
Bilemiyorum...
Bir daha çıkabilir miyim?
O derin kara kuyudan
Kendine karşı kaybedersen;
Bende kaybetmiş olacağım,
Her şey güzeldi bir zaman,
Şehirler, insanlar, güneş deniz.
Mutluluğumu görebilirdiniz,
Çökmeseydi içime bu son gece.

Kenan Ziya Akbaba

De Görüm Ay Gülüm

Yaman esir külek yoktu amanı
Baharım tükendi hazan zamanı
Can tutuşub arşa çıkar dumanı
De görüm ay gülüm niye geciktin

Sabah görüm diye erken uyandım
Gördüm yar yuquda odlara yandım
Bu hasrete neçe gündü dayandım
De görüm ay gülüm niye geciktin

Meni alev alev yakmadın mı sen
Gözüme sevdıyla bakmadın mı sen
Men ki gelecektim kalkmadın mı sen
De görüm ay gülüm niye geciktin

Zeng eledim sayısını saymadım
Sevda sözümdeyem sözden caymadım
Adın anıp el ağzına yaymadım
De görüm ay gülüm niye geciktin

Meni yada salsan bele yatmazdın
Ucuz paha pazarlarda satmazdın
Buruşturup bir köşeye atmazdın
De görüm ay gülüm niye geciktin

Oda düşmüş könül od üste yanar
Gökler seni anar yer seni anar
El vurma yarama durmadan kanar
De görüm ay gülüm niye geciktin

Harda kaldın gözüm yoldan alamam
Gadan alıp sinem üste salamam
İsrafil tek sur borusu çalamam
De görüm ey ölüm niye geciktin

Kenan Ziya Akbaba

Dertli Gönöl

Derdim öyle çok ki dostum
Ağlıyorum gülmüyorum
Yaşamanın gayesi ne
Soruyorum bilmiyorum

Soruyorum ben herkese
Kimse bilmiyor ki niye
Binmek için bir gemiye
Ben sıramı bekliyorum

Giderim ben uzaklara
Yem olurum balıklara
Bu dünyada alıklar
Ağlıyorum gülmüyorum

1980-Erzincan

Kenan Ziya Akbaba

Direnemedi Irak

Direnemedi Irak gökten yağan ateşe
Bütün dünya şaşırdı böylesi bir gidişe
Sözde kaldı Bağdat'ın onurlu direnişi
Çabuk kabullendiler hayasızca gelişi
Ne ortada ordu var ne de Saddam'dan eser
Nereye kayboldunuz ey bunca vatansever
Olur mu böyle ülke olur mu böyle bir halk
Nerede saldıranla arandaki asli fark
Yezide direnişin simgesiydi Kerbela
Nice asırdır hala kapanmamış bir yara
Onurluca yaşamı göstermişken (Hz) Hüseyin
Kerbela vakasını lütfen tekrar deneyin
Bütün sevdiklerini ve de kendi canını
Feda etti (Hz) Hüseyin inançları uğruna
İşte böyle tırmandı yaşamın doruğuna
Evladır ölüm bile onursuz yaşamaktan
Ne farkınız var sizin ders almayan ahmaktan
Sulanmalıydı çölün her noktası kanınla
Vermeliydin bir savaş evladınla canınla
Utan ey Irak halkı utan teslimiyetten
Kurtulamazsın artık böyle büyük zilletten
Üç günlük bir yaşamı bir hazine sandınız
Yaşamak budur diye nasılda aldandınız
Tarih boyu Türkleri İngiliz'e sattınız
Kötü kadınlar gibi altlarına yattınız
Kalmadı bekareti o kutsal toprakların
Yüz karası oldunuz bedevi Arapların
Korumaktan acizsin sendeki emaneti
Sanma ki demokrasi işgalcinin niyeti
Yazık ki ey Müslüman ortak oldun vahşete
Neden sahip çıkmadın güzelim memlekete
Ne desem azdır size bunu böyle biliniz
Binlerce şehit verip bu lekeyi siliniz

Kenan Ziya Akbaba

Diri Diri Gömdün Beni

Hoyratça harcanan bir ömrün sonu
Bir kırık kalem yazamadığım düşlerim
Aklıma inat yürek yangınlarım
Kilitlendi şimdi tüm kapıları gökyüzünün
Düş oldum yağdım gözlerinden.
Gerçeklere inat
Kabus oldum aydınlık yarınlara
Ahtapot kollarımla sardım çepe çevre
Gırtlığını sıkarken senin
Kendimi boğduğumu gördüm
Bir nokta koydum süregelen yaşam çizgime
Gül ektiğim bahçeden topladım
Ömrümü heder eden umursamazlığı
Senin ellerin ile ektim yalnızlığı,
Kazma kürek hazırladığım tarlama.
Şimdi hasat mevsimi
Umut toplamanın imkanı var mı?
Dün yazılı değil miydi ismin sokaklarımda
Arkasına baktığın her kapının ardında
Yok muydu senden bir renk
Bana ait her aynadan
Yansımıyor muydu gözlerin?
Söyle o zaman
Ne anlamı vardı diri diri gömmenin

Kenan Ziya Akbaba

Durun

Eller yukarı
Açın teslim bayraklarını
Önce kana boyadınız
Su tersine aktı
Zamansız öldürdünüz bebeleri
Açlıktan ölürken insanlar
Tarihlere dahi geçmediniz
Meyhanelerde kadeh tokuştururken
Neler geçmedi ki zihinlerinizden
Doğrulardan uzak
Fikirleriniz bulanık
Duygularınız sönmüş
Boşlukta yürüyün
Nereye
Diktığınız putlara mı?
Kopardığınız soldurduğunuz çiçeklere mi?
Sizlerki yayasınız bu yolda
Varabileceğiniz nokta
Ulaşabileceğiniz mutluluk
Geçmişte aynı yolda yürüyenlerin
Vardığı doruklardır.

1985-Sason

Kenan Ziya Akbaba

Dünya Nüfusu

Kimi cefa çekerken kimi zevk-ü alemde
Kimi derbeder yaşar kimi perişan halde
Geçtiler amma üç milyarı
Saymaya kalkarisen insan yok bu alemde

Kenan Ziya Akbaba

Eksik Şiir

Düş gecelerin koynundan
Pırıltılı sabahlara
Yaşamı kıyısından düğümle
Bülbül figanında gizem
Açılan goncanın al rengi
Yalancı baharla tomucuğa durmuş
Şahtekâr yarınlar
Ölümün kıyısında dolaşır tekne
Sokak boylarınca mor menekşeler

Her yudumda ayrı bir haz
Düğümleir gırtlığa
Esrik bir gönlün serzenişleri
Bir kadeh dolusu gam
Yarına uzanan her akşam
Gözlerimde demlerim seni

Kahrederim kederin
Sinemdeki ebruli desenlerine

Düş bahçelerini suladım gözyaşımla
Çiçeğe durdu ayrılık
Boynu bükük erguvan
Çok uzaklardan gelen iğde kokusu
Vurulup düştüm
Yalnızlık çukuruna.....

Kenan Ziya Akbaba

Elde mi ki

Felek aldı senden beni
Vermiyor ki artı geri
O güzelim gözlerini
Unutmak ah elde mi ki

Benziyorsun gonca güle
Leyla'ya Şirin bülbüle
Sevdim demek kolay dile
Sevmemek ah elde mi ki

Baharda güller açarsın
Etrafa neşe saçarsın
Sen benden uzak kaçarsın
Irak durmak elde mi ki

Gönül öyle vurgun sana
Kız nolur acısan bana
Git haber eyle babana
Gelmemek ah elde mi ki

1982-Erzincan

Kenan Ziya Akbaba

Elim Kırılsın

Senden haber almadığım akşamı
Yazmaya kalkarsam elim kırılsın
Kendine kurduğun bensiz yaşamı
Bozmaya kalkarsam elim kırılsın

Uyku girmez göze geçmiyor gece
Adındır dilimden düşmeyen hece
Sever misin sevmez misin bilmece
Çözmeye kalkarsam elim kırılsın

Yastık hal anlamaz baş altında taş
Yorganı ıslatır gözden akan yaş
Durmuyor gönlümde açtığın savaş
Vurmaya kalkarsam elim kırılsın

Bir yanım üzülr bir yanım küser
İçimde hesapsız rüzgarlar eser
Akıl kılıç olmuş bağları keser
Örmeye kalkarsam elim kırılsın

Kenan Ziya Akbaba

Elveda

Elveda düşler ülkesinin prensesi
Yüreğimin sesi
Elveda kalp ağrılarım
Dinmeyen sızım
Kısacık alın yazım
Elveda bahar
Elveda ey kırlarda açan gül
Dışarıda ayaz var kar var
Tıpkı kalbim gibi
Her yer buz tutmuş kaskatı
Biliyorum bu sonu ben hazırladım
Ama anlamadım niye
Belki kendimi layık görmedim bu sevgiye
Elveda hayallerim
Gerçekleşmesine müsaade etmediğim
Elveda hiçlik
Ben varım bencil ve ukala
Elveda yarım kalan aşkım
Sonunu mahşere bıraktığım
Elveda bunca yalan
Gerçekle yüzleş artık kendi gerçeğinle
Elveda kırıp döktüğüm çiçek
Suç sevgiyi ifade tarzımda
Bunca eziyet ondan
Elveda mavi gökyüzü
Dünyayı aydınlatan gün
Karanlığa gömdüm her şeyi
İstedğin kadar ısıt
Benim karanlığımı aydınlatamazsın artık
Elveda ikinci bahar
Kar yağmış saç ve sakalım
Elveda aynamdaki resim
Gönlüme kazıdığım isim
Sen beni toprağa
Ben seni hep kalmak üzere kalbime gömdüm

Kenan Ziya Akbaba

Esir Toprak

Ey sabah rüzgarı seher yelleri
Dolanıp gezirsen bizim elleri
Meşeli dağları, kızıl gülleri
Menim için kokla görebilmirem
Selamımı söyle gelebilmirem.

Bak nece kurulup derneği toyu
Kalem kaş ,ela göz uludur soyu
Esline cekipse melektir huyu
Menim için kokla görebilmirem
Kınalı saçları örebilmirem

Er gazan, mübarek toyun mübarek
Alnına yazılı soyun mübarek
Karabağ esirken toy neme gerek
Menden selam söyle görebilmirem
Vetenim esirken gülebilmirem

Vetenin toprağı yaş döker ağlar
Şehitler ucalsın, utansın sağlar
Küsüp çiçek açmaz bel verip dağlar
Tutmaz olup elim derebilmirem
Esirken Karabağ gülebilmirem..

Kenan Ziya AKBABA

Kenan Ziya Akbaba

Ey Yörük Kızı

Kara zülüfleri düşmüş yüzüne
Karşımda salın dur ey yörük kızı
Siyah kirpik sürme olmuş gözüne
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Parmaklarda yüzükleri sıralı
Gönlünde sevdiği bahtı karalı
Kader vurmuş benden daha yaralı
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Ne baharım bahar ne kışım kıştır
Gözümde dökülen hasrettir yaştır
Sensiz yediklerim zehirli aştır
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Ömrümü çul edip uğruna sersem
Canımı yar için bin defa versem
Dünya gözü ile bir daha görsem
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Saçlarında belik olsam örülsem
Sevdan ile diyar diyar sürülsem
Sana yakın bir toprağa gömülsem
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Sensiz yaylaların kalmadı tadı
Bırak artık nazı bitir inadı
Ben suçlu olayım sen ise kadı
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Poşusunda mavi Oğuzdur soyu
Görürüm endamı Kayıdır boyu
Mevlam sana vermiş bu güzel huyu
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Hiddetlenir yüzü al al allanır
Meyve verir çınar gibi dallanır
Rüzgar yemiş yaprak gibi sallanır
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Ömrümce uğruna tutarım keşik
Bırakta kapıda olayım eşik
Artık iflah olmaz can delik deşik
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Bu hayta gönlümü gel iflah eyle
Soyka hayatıma bir anlam söyle
Beni kıyaslama ağayla beyle
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Kımsır olma ver bir buse yanaktan

Hampa payam yesek aynı anaktan
Zövelmeden aşkı söyle dudaktan
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Duvara söykendim beklerim seni
İrez deyip nolur hor görme beni
Koyak mekanlarda belendim yeni
Karşımda salın dur ey yörük kızı

Kenan Ziya Akbaba

Garip Aşık

Duyguların esiri bir garip aşığım ben
İlk değil ki nedeyim
Terkedilmeye alışığım ben
İlk aşkım Asuman'dı
Duydum bir gün evlenmiş
Bana söz verdiğini bir başkasına vermiş
İkinci bir çift gözdü
Yemyeşil adı Şermin
Dört yıl aynı sınıfı bazen aynı sırayı
Ama diyemedim ki seviyorum seni
Ayrıldı yollarımız herkes kendi yoluna
Unutmam on yıl sürdü
Ve söz verdim kendime
Aşklarım sona erdi
Oysa bekliyormuş kader
Ağını örmüş
Adı mı Serpil
Başlangıçta dalgaydı
Sonunda aynı keder
Hiç farkında olmadan bağlanmışım
Ben meğer
Hep aynı terkediliş
Sonuçta aynı isyan
Yoruldum artık seni taşımaktan
Ey kalp
Ya toprak ol
Ya da seni terketmeyecek birini bul

1991-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Gece ve Sen

Gecenin hüznü kaplarken ortalığı
Yine saat biri vurdu
Uyumaya başladı insanlar tüm benlikleriyle
Gözlerim kapanıyor uyumak istercesine
Ama içim kıpır kıpır
Ben her gece hayatı yeni baştan yazarım
Hoşlanmadığım bölümler olur ikinci plandaysam
Olmadı der bir ses boz onu yeniden yaz
Ve o kara kedi yine camımda
İçim titrer korkudan mı ne
Sana bir şiir yazmak istedim
Bak neler çıktı ortaya
Anladım ki benim gibi kalemimde yorulmuş
Yazık hayatı ne o anlayabildi ne de ben

Kenan Ziya Akbaba

Geceden Sevgiliye

aşkınla kavrulan yüreğime
lebinden bir damla
bahşeyleki
yangını sönsün dudaklarımın

bir nazar eyle
karanlığıma
bahtımı aydınlatan ziyanla ki
dağılsın bulutlar
yüzü gülsün kaderimin

bir şarkı söyle kulaklarıma
sadece bizi anlatsın
yüreğimin en derininden
yüreğine aksın
tınısında uyutalım aşkımızı

öyle bir sarıl ki ellerime sımsıkı
bir daha bırakmamak üzere
herşeye ve herkese inat
hiç bir güç ayırmasın
kenetlenmiş hayallerimizi

Kenan Ziya Akbaba

Geceler Kan Ağlar Günler Kan Ağlar

Şairin gönlüne hazan düşünce
Düşleri kan ağlar, şiir kan ağlar
Sevdiği bırakıp onu gidince
Geceler kan ağlar günler kan ağlar

Gazel düşer duygusuna hissine
Damardaki kanı akar tersine
Kulak vermez düşüncenin sesine
Gelecek kan ağlar geçmiş kan ağlar

Sarılmaz yaşama düşmüştür dara
Gönlünde açılmış kapanmaz yara
Başlar bülbül gibi hep ahu zara
Bülbüller kan ağlar güller kan ağlar

İnamaz olmuştur yalan sevgiye
Sözleri dönüşür hicve yergiye
Satılık gönlünü koymuş sergiye
Alıcı kan ağlar pazar kan ağlar

Nesine de deil gönül nesine
Güvenmeyin güzellerin hepsine
Sanmayın gelirler son nefesine
Azrail kan ağlar hekim kan ağlar

Yeter Kenan Ziya çektiğin yeter
Nice aşık varki senden beş beter
Tanrıdan dileğim çileler biter
Düşmanlar kan ağlar kinler kan ağlar

Kenan Ziya Akbaba

Geceleri Yaşarım

Gece uykudadır düzen güçleri
Bürokrasi, askeriye, okulları, polisi
Sokakta devriye gezen dışında
Tüm kurumlarda insanlar
Erken yatmak zorundadır
Ben bu yüzden geceleri yaşarım.

Aşk sonucu doğan yuvada bile
Birisini daha geç yatar, geceyi yaşarsa
Başlar sorunlar
Tüm düzenler
Uyku saatini zorunlu kılar
Ben bu yüzden geceleri yaşarım.

Hep bu sözlerle korkutulduk geceden
Gündüzün şerri, gecenin hayrından yeğdir
Gece yaşayan, geceyi yaşayanlardan korkulur
Oysa gündüz ve gece kişileri, aynı değil mi?
Gün ışığı teslimiyetçiliği
Gece özgürlüğü çağırıştırır bende
Ben bu yüzden geceleri yaşarım.

Gündüz ilerleme gibi görünen,
Tekdüze bir süreç.
Karanlığa doğru ilerliyormuşuz gibi,
Bir duygu.
Zamanın yapay göreceliğini,
Düşünürüz bazen
Gün boyunca hepimiz
Köleleriyiz gündelik düzenin
Ben bu yüzden geceleri yaşarım.

Kitaplar okunur gece,
Sinema, tiyatro, müzik, eğlence gece
Gece sarhoş olur, gece kumar oynarız.
Her şeyden arınmış
Çıplak vücutlar geceye ait
Vücutlar gece değer birbirine,
Bir araya gelir
Ben bu yüzden geceleri yaşarım.

Geceleri aşık olur
Geceleri ilan ederiz aşkımızı
Gündüzler zorlar mantığımızı kullanmaya
Gündüzler zorlar kendi hapisanemize kapanmaya
Gündüzler zorlar aşkın özgürlüğüne karşı savaşa
Geceler bizi yeniden aşık eder
Seni seviyorum dedirtir.
Ben bu yüzden geceleri yaşarım.

Kenan Ziya Akbaba

Gecelerim

Neresinden
Tutsam kanıyor
Kurşun sıkılmış gecelerim

Çiçeğe durmuş
Kan kırmızı yediverenler
Üzerime çullanıyor karanlık
Boğuluyorum girdabında sevdanın

Bir aymazlıktır sarmış etrafımı
Ayrılık kol geziyor
Tufan mıdır
Yeniden doğuşun sancıları mı
Bilinmez.....

Kenan Ziya Akbaba

Gel Artık

Gel artık
Yetmez mi çektiklerim?
Ne o
Az mı çektin diyorsun?
Sensiz bir gün bin asır bana
Dizlerine kapanmamı istiyorsun
Biliyorsun yapamam
Bana da hükmeden gururum var

Gel artık
Sen gideli ötmez oldu bülbülüm
Açmaz oldu bahçede gonca gülüm
Her geçen gün sarıyor beni ölüm
Gel artık n olur gel benim nazlı gülüm

Gel artık
İsyan ettim kaderime yıllarca
Gece hayalinde beni sarınca
Acıyor halime körpe karınca
Gel artık n olur gel benim nazlı sevgilim

Yeter artık bıktım senden acından
Sus artık kalbim sus
Anlayan yok sancından
Vazgeç gönül sende başın tacından
Gelme artık istemem.

Kenan Ziya Akbaba

Gel de Sen Gör

Şimdi ne desem ben olmaz ki çare
Açıp görsen yüreğimde bin yare
Rüzgar mı bulut mu taşısa yare
Perişan halimiz gel de sen gör yar

Ne kara kaşların ne kara gözüm
Sevda hamuruyla yoğrulmuş özüm
Tütmüyor dumanım kalmadı közüm
Taşlaşmış halimiz gel de sen gör yar

Nabız ritim tutmaz çağlayan dere
Kahpe felek vurdu yerden yerlere
Düşüp düşüp kalktım binlerce kere
Yaşayan halimiz gel de sen gör yar

Sor halime tenhalarda dillere
Kan oldu göz yaşım akar sellere
Bir divane gönül dönmüş çöllere
Bu mecnun halimiz gel de sen gör yar

Kambur felek dert üstüne dert ekler
Bak ölüm meleği başımız bekler
Kanımız emiyor kara sinekler
Çürümüş halimiz gel de sen gör yar.

Kenan Ziya Akbaba

Gerçek Aşk

Bir ufak çocuk içi duygu dolu
Seviyor kara önlüklü Ayşegül'ünü
Yok işte Ayşegül gitti
Devam ediyor hayat
Yıllar geçtikçe Ayşeler Fatmalar Leylalar
Gelip gider olmuşlar
Çocuk dalıyor düşünceler
Hiç biri kusursuz değil
Hepsi muhtaç birşeylere
Bunlar değil benim sevdiklerim
Kusursuz olmalı her şeyden önce
Güzelliklerin iyiliklerin kaynağı olmalı
Ana olmalı her şeye
Önünde secde debilmeliyim
Taparcasına sevip bağlanabilmeliyim
Adil olmalı sevgiliye karşı
Cömert olmalı verdikçe yücelen
Ve ayırmamalı ölüm bizi
Ben ölsem dahi o yaşamalı
Ve yaşatmalı beni
Bütün aşklarım bu sevgiye temelmış
Gerçek aşık olunacak
Yaratan öldürenmiş...

Kenan Ziya Akbaba

Gideyim

Anlaşılan senden bana fayda yok,
Başımı taşlara çalıp gideyim.
Bekleyipte durdum hala haber yok,
Nice hülyalara dalıp gideyim.

Kara zülûflerin her bir telinden,
Elime bir tutam alıp gideyim.
Soğuk gecelerin hicran yelinden
Sensiz uykulara dalıp gideyim

Kara gözlerinden aşk ışığını,
Neden bekletirsin bu aşığını,
Yüzünde beliren kıskançlığını,
Koca okyanusa salıp gideyim.

Daha beklesem mi yar yollarını,
Belime dolasan sen kollarını,
Çiçekle kaplasam tüm yollarını,
Her adımda bir gül salıp gideyim

Kenan Ziya Akbaba

Gidiyorum

Gidiyorum uzaklara sensiz ama
Aşkınl kalbimde taşıyacağım
Sanma ey sevgili oralarda ben
Seni anmadan yaşayacağım
Elinin elimi tuttuğu anı
Gözlerinin beni yuttuğu anı
Hatırladıkça ben ağlayacağım

Kenan Ziya Akbaba

Gitme

Gitme kal!
Ki;
Mahkum edeyim seni, bensizliğe.
Benim yaram sağalırken,
Kan düşsün perçemine.
Lal olmuş gece suskun,
Pusuda bekler yalnızlık,
Hangi yöne baksam yokluk,
Kulaklarımda hep aynı hüzzam.

Kenan Ziya Akbaba

Gitme

Gitme kal sevgilim
Şafak sökmedi henüz
Dışarıda kar boran
Gitme minik kuşum
Buz tutar kanatların
Isıtacakta bulunmaz benim gibi
Kaskatı kesilirde bedenin
Kardan olur mezarın

Gitme
Yaralı ceylanım
Kan damlar yüreğime
Sağalmaz hiç bir yaram
Duruverir bu yorgun yüreğim

Gitme
Geldiğinde yeller eser bulursun
Seni bir emanet gibi
Taşıdığım bu bendenimde
Göz yaşlarını dökkeğin toprak yığını

Kimliksiz mezar taşı
Sana hatıram olur

Hala gideceksen
Beni sen öldür gözlerinle
Sözlerinle
Yokluğun ölümken
Ölümüm anlam kazanır
Bu şekilde

Kenan Ziya Akbaba

Gitme Zamanı

Yaşanacak ne kaldı hüzünden başka bana
Dualarla çağırdım azrail gelsin cana
Bu benim son şiirim hediye olsun sana
Zaman gitme zamanı kalmak artık anlamsız

Elmas mısın yakut mu gösterirsin bunca naz
Altın ile kaplanmış yüreğinde duygu az
Bir elimde sigaram, inleyen nağmede saz
Zaman gitme zamanı kalmak artık anlamsız

Kadehin dibindeki son damla meyde kaldı
Kader bütün hışmıyla beni dertlere saldı
Neyleyim mesafeler seni kalbimden çaldı
Zaman gitme zamanı kalmak artık anlamsız

Kalmadı bir anlamı sensiz geçen yaşamın
Yalnızlığa kahredip içtiğim her akşamın
Yudum yudum tüketir ömrümü şimdi gamın
Zaman gitme zamanı kalmak artık anlamsız

Kenan Ziya Akbaba

Gitti Bir Ömür

Can kırık perişan buna ne çare
Onmadı sineme açtığın yare
Sözcükler kilitli dil pare pare
Kemale ermeden gitti bir ömür

Umut azığını kattım aşıma
Ne belalar düçar oldu başıma
Aldırmadı kahpe felek yaşıma
Bir gün göremeden gitti bir ömür

Hiç bahar görmedim daim hazanım
Elleriyle mezarımı kazanım
Koskoca ummanda naçar sazanım
Gün yüzü görmeden gitti bir ömür

Bağban oldum açar diye bekledim
Seyyah oldum yolu yola ekledim
Bir goncada soldu tüm emeklerim
Bir gül deremeden gitti bir ömür

Arifiyem kara yazılmış yazım
Düzen tutmaz oldu çaldığım sazım
Boşa gitti eylediğim niyazım
Ol kara toprağa gitti bir ömür

Kenan Ziya Akbaba

Gittin

Aşka kapandı yüreğinin sürgüleri
Ayrılığın kokusuna, büründü sözlerin
Yıkıldı tabuların
Kırıldı Zincirlerin
Başkaydı bu kez
Yalnızca bedenin değildi
Ruhunu da açmıştın bir başkasına

Seni sevmek;
İçimde kopan fırtınaları susturmak
Seni sevmek;
Kapını çaldığım halde dışarıda kalmak
Seni sevmek;
Bensiz akıp giden hayatına,
Uzaktan bakmak oldu zamanla

Oysa
Ne zaman birileri baksa
Yüreğimin aynasına
Kendilerini değil
Seni görürlerdi hep

Ama Sen
Beni gerçeğin acımasız zindanlarında
Kilitli bırakıp gittin.
Dudağıma bitmeyen açlığımla doyamadığım
Bir öpücük kondurup gittin.
Alevlenen yaşam sevincimin yerine
Şimdiden hasretinle kavrulmuş bir yürek
Bırakıp gittin
Gittin gittin gittin

Kenan Ziya Akbaba

Gönlüm

Her giren bir acı bırakıp çıktı,
Mayın tarlasına döndü bu gönlüm.
Karardı her taraf şimşekler çaktı,
Virane bir hana döndü bu gönlüm.

Nice güzel iz bıraktı derinden,
Bir vefa görmedim en güzelinden.
Korunamaz oldu aşkın yelinden,
Hazan vurmuş dala döndü bu gönlüm,

Ne dediysem hep tersini yaptılar,
Son virajdan ayrı yola saptılar,
Arıyı bırakıp bala taptılar,
Dalga vurmuş sala döndü bu gönlüm.

Olmaz Kenan Ziya bu kadar olmaz,
Bahar geldiğinde çiçekler solmaz,
Gül vermeyen dala bülbüller konmaz
Dağdan inen sele döndü bu gönlüm.

1993-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Gönlümün Gülü

Endişe başında ağrı yapıyor
Elleri yüzünde gönlümün gülü
Bazen zihni anlamsızca sapıyor
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Sanar ki karşıdan anlamam onu
Kıskançlık bir girdap yok olmak sonu
Üzülmek üzere yaratır konu
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Yaşam kime neyi nerde sunacak
Gönlüm arı her çiçeğe konacak
Ne yapsa da sevdan ile yunacak
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Gülünce bahçemde açılır güller
Görünce cemalin susuyor diller
Aşkima hamile yüzünde çiller
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Kara zülüfleri taramış yana
Bende katılayım dertli kervana
Sana değil zarar gelmeli cana
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Geçmişte karşıma işmar ediyor
Her seher vaktinde benden gidiyor
Bir bilsem yüreği ona ne diyor
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Öpüp leblerinden odlara yansam
Her sabah ellerim tende uyansam
Habersizce kapısına dayansam
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Ben bir döşek olsam o da yorganım
Koynunda damardan çekilse kanım
Ben bir kuru tenim kendisi canım
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Yar sen yoksan bu can kuru bir kafes
Varlığın içime çektiğim nefes
Kendisi Artemis ülkesi efes
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Gözlerin nurumdur üzme onları
Tükenmiş baharım hazan sonları
Bana yönelirimi bir gün kolları
Elleri yüzünde gönlümün gülü

Kenan Ziya Akbaba

Gönül

Her gelen dalından bir gül kopardı
Bağcı bozmuş bağa döndün be gönül
Yıllar gençliğinden çok şey apardı
Sel götürmüş dağa döndün be gönül

Her biri derinden açtı bir yara
Kimisi sarışın kimisi kara
Bir çok tabip geldi bulmadı çare
Hamdın yandın nara döndün be gönül

Yara beslediğin umutlar gibi
Sürüye dadanmış aç kurtlar gibi
Yağmurun boşaltmış bulutlar gibi
Durmadan boşalıp doldun be gönül

Her giden bir acı saldı bağrına
Kulak asmadılar dönün çağrına
Bu terkedilişler gitti ağırına
Sağını başını yoldun be gönül

Yas tuttun yıllarca çare olmadı
Kurudu göz yaşın damla kalmadı
Dostların kimseye haber salmadı
Musalla taşında kaldın be gönül

Kenan Ziya Akbaba

Gönül Verdim Bir Güzele

Öyle bir güzele gönül verdim ki
Ne halimden anlar ne de dilimden
Figanım ulaştı sağır sultana
Ne zulümden anlar ne de ölümden

Çektiğim çileye değer biçiyor
Söylediğim söze gülüp geçiyor
Sanırsın obaya kondur göçüyor
Ne zulümden anlar ne de ölümden

İnanmaz sevgime kanmaz sözüm
Od düşürdü yüreğime özüm
Başını kaldırıp bakmaz yüzüm
Ne zulümden anlar ne de ölümden

Bu ne biçim sevda bu nasıl aşktır
Aşığın ektiği çiledir meşktir
Sanırsın eşi yok dünyada tektir
Ne zulümden anlar ne de ölümden

1993-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Gönüllü Köle

Beni yaralamış sensiz geceler,
Her biri ömrümden bir ömür çalar.
Bütün şarkılarım seni heceler
Her birinde gönlüm hayale dalar.

Sen uyurken mışıl mışıl yatakta,
Kalbim dur bilmiyor panik atakta
Yuvasız kuş gibi gönlüm sokakta,
Bir rüzgar misali kıyıcı yalar.

Aşk bu düşmeyenler bilmez bu derdi,
Eros oku takip yayını gerdi.
Mecnun gençliğini çöllere serdi,
Çöl rüzgarı aşk şarabın mayalar.

Yar senin uğruna olmuşum köle
Baştan kabullendim ben bile bile
Bülbülün sevdası yalnızca güle
Her açılan gonca yürek yaralar

Kenan Ziya Akbaba

Gördüm ki Gidiyorsun

Kızarak ta olsa canım
Bana veda ediyorsun
Damarımda dondu kanım
Bir gördüm ki gidiyorsun

Kalbin kırık ve sinirli
Sence çok adi birini
Kalbimde olan yerini
Boş bırakıp gidiyorsun

Nidem yoktur buna çare
Çok kalırım ben avare
Gönlümde açtığın yare
Kanıyorken gidiyorsun

Aramızda uçurum var
Ey beni anlamayan yar
Bülbül çeker hep ahu zar
Soldurup ta gidiyorsun

Gitme diyemedim sana
Gururum hep hakim bana
Gelsin ölüm sensiz cana
Öldürüp te gidiyorsun

Geride bıraktığın yar
Devrildi koca bir çınar
Bana kazdırdın bir mezar
Gömdürüp te gidiyorsun

Niye ey Allah'ım niye
İhtiyaç yok mu sevgiye
Bir gün döneceğim diye
Kandırıp ta gidiyorsun

Der Kenan'ım halim nola
Değer vermem mülke çula
Acımadın sen bu kula
Yandırıp ta gidiyorsun

Kenan Ziya Akbaba

Gördün mü?

Ardında bırakıp gittiğin dostlar
Hep arkandan atar olmuş gördün mü?
Çit diye diktiğin uzun kazıklar
Şimdi sana batar olmuş gördün mü?

Sokakta bulduğun o sarı kancık
Bütün geçenlere ürüyor artık
Böyle ihaneti almıyor mantık
Boştu şimdi yatar olmuş gördün mü?

Hicive yergiye dönüştü sözüm
Mutlak doğrulara dönmeli özüm
Bir zaman dediğin sen iki gözüm
Yad ellere bakar olmuş gördün mü?

Arifiyem el çekmişem dünyadan
Çok geçmeden uyanmışam rüyadan
Benim için atıp duran güyadan
Kalpler şimdi kimin olmuş gördün mü?

Kenan Ziya Akbaba

Gölüm seni arıyorum

Kaf dağındaki masalda
Konakladığım her handa
Geçmiş gelecek zamanda
Gölüm seni arıyorum

Züleyhanın göz yaşında
Ferhat ile dağ başında
Keremin mezar taşında
Gölüm seni arıyorum

Hem gündüzde hem gecede
Aşk denilen tek hecede
Çözumsuz her bilmecede
Gölüm seni arıyorum

Kalp denilen gizli sırda
Beni ben eyleyen harda
Musa Harunla Mısırdada
Gölüm seni arıyorum

Kilimlerin nakışında
Sevdalının bakışında
Gönlümü her yakışında
Gölüm seni arıyorum

Arı gibi her çiçekte
Uçan kuştada kelebekte
Ana karnında,belekte
Gölüm seni arıyorum

Yıldızda güneşte ayda
Bulmasam da hiçbir fayda
Denizde derede çayda
Gölüm seni arıyorum

Mecnunla sahra çölünde
Yusuf ile Lut gölünde
Everestte kış gününde
Gölüm seni arıyorum

Mekke,Medine umrede
Gökten inen her katrede
Toprağa düşen cemrede
Gölüm seni arıyorum

Kenan Ziya Akbaba

Gün Vursun Yaralarım

Yaram derin
Her mevsim kanıyor yüreğimde
Bazen al al bazen olabildiğince ak
Ve ebediyete kadar kanayacak

Kurtuluşsa ölüm
İstemem
Başkasına gitsin
Kabuk bağlamasın yaralarım
Ta ki damarımdaki
Son damla kan boşanıncaya kadar

Gün vursun yaralarım kızıl kızıl
Dünyanın gözleri kapanıp
Güneş sönünceye dek

Kucakla beni yokluk
Anlamsız varlıklardan usandım artık

Bu gece de tarumar yürekler
İnliyor müziğin etkisiyle
Naçar

Ne olurdu
Şu an kadehimde bir damla sen olsaydın
Yudumladığım
Yaksa kavursaydı beni
Her şeye ve herkese inat

Kenan Ziya Akbaba

Güne Bakış

Koronada mutasyon
Tükenmek nedir bilmez
Her gün desek te bu son
Kimsenin yüzü gülmez

Elde yok avuçta yok
Tükendi tüm birikim
Fakirlik saplanmış ok
Çekip çıkaracak kim

Tarlada kalır ürün
Çiftçi bundan muzdarip
Tezgahta coşmuş fiyat
Öz yurdumda ben garip

Kimi üç beş maaşı
Katlar koyar cebine
Kimi asgari görmez
Ekmek girmez evine

Orta direk yıkıldı
Herkes kaldı altında
Elde olan satıldı
Bitti yastık altında

Kenan Ziya Akbaba

Günü Üşürdü Sensizliğimin

Gün üşüdü yürek gergefimde
Ellerimde dondu sensizlik
Buğusu kara gözlerinin
Yol oldu yarınlarıma

Saplanır kalbime kıymık kıymık
Hüzne açılan bir pencereyken nazarın
Bu kaçınıcı duraktır seni beklediğim
Sonu olmayan yolculuklarımın

Bir tek gülüşünle dağılır
Üzerime çökmüş hüzün bulutları
Varlığınla bahara döner her anım
Rengarenk çiçekler açar yamaçlarımda

Ahh! sonsuz vuslat nerdesin?
Gel de kuşat beni volkanınla
Dinsin gökyüzünün kan kusuşu üzerime
Bitsin artık ayağımın altından kayışı yerkürenin

Kenan Ziya Akbaba

Güzel Yarım Sen Olmasan

Duygularım körelirdi
Güzel yarım sen olmasan
Güneş sinemde eriridi
Güzel yarım sen olmasan

Gözlerim anlam bulmazdı
Heybeme azık dolmazdı
Gönlüme giren olmazdı
Güzel yarım sen olmasan

Sensin yüreğimde atan
Sensin bana mana katan
Anlamın bulmazdı vatan
Güzel yarım sen olmasan

Gece gündüz aramazdım
Saçlarımı taramazdım
Mecnun gibi yanamazdım
Güzel yarım sen olmasan

Anlamsız kalırdı güneş
Al neşteri sinemideş
Bulunmazdı bana bir eş
Güzel yarım sen olmasan

Kırlarda çiçek açmazdı
Etrafa koku saçmazdı
Kapımı kimse açmazdı
Güzel yarım sen olmasan

Işıksız kalırdı Ziya
Kuşlar varmazdı uykuya
Ağlamazdım doya doya
Güzel yarım sen olmasan

Kenan Ziya Akbaba

Hala Kalbimde Yerin

Kaç gün oldu görmeyeli yüzünü
Duymayalı cilve yapan sözünü
Her gecem her gündüzüm dolu idi seninle
Hayalin yaşıyordu her daima benimle
Şenmisin şakrak mısın yine eskisi gibi
Ellerin ellerimde hala eskisi gibi
Raks ederken vücudun gözlerin hep benimle
Minelerine daldım gözlerin gözlerimde
İsterisen benim ol ister isen ellerin
Nice güzeller sevdim hala kalbimde yerin.

1990-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Halkım

Nasıl anlatayım dostlar
Taze dala benzer halkım
Kuzu postuna girmiş kurtlar
Kurbanlığa benzer halkım

Gelinleri güzel yüzlü
Tazeleri ceylan gözlü
En kötüsü doğru sözlü
Gonca güle benzer halkım

Merttir namertliği sevmez
Düşmanına fırsat vermez
Fakir yüzü asla gülmez
Kara taş a benzer halkım

Fakir dedim gönlü zengin
Bulunmaz dünyada dengin
Vatanına adar kendin
Koç yiğide benzer halkım

1987-Sürmene

Seni sevip bazen yerdim
Bende senden olan ferdim
Kenan'ım ben budur derdim
Hile nedir bilmez halkım

Kenan Ziya Akbaba

Haram Olsun

Ölüyoruz birer birer
Kalanlara selam olsun
Yıllardır.gülmez yüzümüz
Çalanlara haram olsun

Her gün ayrı acı haber
Ne nacak işler ne teber
Bugünümüz dünden beter
Kılanlara haram olsun.

Yağmur yağar boğuluruz
Düğün olur vuruluruz
Her gün ayrı soyuluruz
Soyanlara haram olsun

Çaktılar kibriti yandık.
Söylenen sözlere kandık
Unuttular bizde candık
Kıyanlara haram olsun

Kenan Ziya Akbaba

Hasat Mevsimi

Şimdi aşktır
Hasadı beklenen tarlalarda
Eteklerinde tanelerle gel .
Gün yanığı,altın sarısı
Biraz sen,
Biraz ben

Sevdamdır çiçeğe duran
Buram buram
Sen kokarken ellerim.
Bir koşuşturmaca
Yarınlara

Derin uykularda
Atlıyorum
Rüyaların koynuna
Sahne de bir ben deli divane
Aklımda sen.....

Kenan Ziya Akbaba

Hayal

Geceleri benimle hep hayalin,
Yalnızlığım acım karanlık gecelerde
Hayalinle arkadaş oluyor bana
Sana söylemek istediklerimi her gece
Söylüyorum
Sonra ya beni reddederse
Kahrolurum
Duygularım amansızca boğuşuyor
Mecnun'u, Ferhat'ı Yusuf'u düşünüyorum
Sabah oluyor istemesem de
Hayal eriyor sona
Başlıyorum yepyeni bir güne
Tüm yorgunluğum geçiyor
Düşüyorum yola
Sevgimi söyleyemesem de
Her gün seni görüyorum ya
Yeter bana
Bir gün bu günlerinde biteceğini bilmek
O zaman ben aşkımla yapayalnız kalacağım
Belki de bu acıyla öleceğim
Sen ise bunları bilmeyeceksin
Benim gibi kahrından ölmeyeceksin.

1981-Erzincan

Kenan Ziya Akbaba

Hayat

Düşüncede teselli
Kadehte meydi hayat
Yel gibi gelip geçti
Çok garip şeydi hayat

Kimi gün aç kimi susuz
Yaşıyorum ben derbeder
Bütün geceler uykusuz
Böyle gelmiş böyle gider

Saçları ağarttık bu değirmende
Kapanır açılır her gün bir perde
Her kalp vuruşunda biter bir oyun
Son oyuncu kim, ne zaman nerde?

Akşamları sorarsan her yer bir duvar
Çılgınca bağır dur gelecek mi var
İster neşeyle dol gamla kederle
Seninle ağlayıp gülecek mi var?

Kenan Ziya Akbaba

Haykırış

Çekin kanlı ellerinizi
Bırakın çiçek açsın fidanlar
Sarsın dünyayı kokusu
Bitsin bu cehalet uykusu
Dağılsın beyinleri saran
Sisler
Yaşasın insanlık
İlkbaharını
Taki duruluncaya dek
Dünyanın kalbi
Yıkılmalı kokuşmuş fikirleri
Medeniyetin
Gözler açılsın gerçeklere
Yaratanın bildirdikleri
Öğretilsin bebeklere

1995-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Heç Vakt Dinlemedin Menim Sözümü

Bir deli sevdada düşüp canözüm
Haraya getsemde kesir yolumu
Odlu bakışlarla bahırsan niye
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Men seni görende donup galıram
İnci satıp yerine gam alıram
Eşginin oduyla her dem yanıram
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Felek haber tutup tufan goparır
Geçen zaman seni menden aparır
Bir tike sevinci könlüm ahtarır
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Her akşam her seher bir tek sen içün
Daha başlamadan hazırды köçün
Durnalar durmayın buradan göçün
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Men göz yaşlarımla yuyuram yeri
Arıkladı tenim ne et ne deri
Gedipte hatıra koyudun kederi
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Üreğim bağlanıp sene kemersiz
Gül kimi açılıp sönsemde sensiz
Ruhum terk eyeledi kaldım bedensiz
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Gayır gel goy gönlüm olsun sana ev
Men seni sevirem sende meni sev
Hep vurdun arkadan yıkıldı bu dev
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Bir vida etmeden gedersen eger
Piçilmez eşgime dünyada değer
Sen meni çok sevdin bilemedim meğer
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Çalışma gözünden yaşlar tökmeğe
Heç kes muhtaç eylemesin ekmeğe
Razıyam seninle çile çekmeğe
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Gel otur yanıma mehebbet eyle
Men tarı inledim sen gazel söyle
Nece sevdadiki yandırır böyle
Heç vakt dinlemedin benim sözümü

Kenan Ziya Akbaba

Her Gece

Öyle bir güzele gönül verdim ki
Gönül sarayını yıkar her gece
Aşk denilen tek hecelik bilmece
Gündüz sorup sonra bıkar her gece

Bülbülüm der ama gülden anlamaz
Sazendeyim der telden anlamaz
Yanmamış yüreği külden anlamaz
Çakıpta çakmağı yakar her gece

1998-İstanbul

Kenan Ziya Akbaba

Her Gece Hüzün İçerim Gözlerinden

Kaçıncı uykudadır uyuyan gönüller bilinmez
Gecenin bir vaktinde irkilerek uyanır gözlerim
Sensizliğe
Ter kan içinde kalmış beden
Bir serinlik arar beyhude
Elini uzatır
Bir tarafta Uludağ'ın soğuk bedeni
Bir tarafta koca Marmara
Sen düş bahçelerinden yemiş hasat ederken
Ben her gece hüznü içerim gözlerinden
Bir kadeh kırmızı şarabın verdiği esriklik değildir
Gördüğün halim gülüm,
Gördüğün;
Aşk badesinden doyasıya içmiş
Cehennem alevinde yanan
Bir yüreğin sarhoşluğudur.
Kaçıncı geceydi unuttum
Kaçıncı bahar onu da bilmem
Her uzattığımda kollarımı boşluğa
Havayı sardım
Nice zaman su dövdüm havanda
Bekler misin bilinmez
Sokak lambasının titrek ışığı altında beni
Belkide buradan geçecektir bir gün diye
Meçhule giden yolcu
Ellerinde bir demet kır çiçeği
Yüreğinde sevdan
Bilirim beklemezsin
Sarılmışken yastığa gecenin bir saatinde
Ne umrunda olur yar
Ne de sokak başında sabahlayan serseri
Oysa ne hayaller kurmuştur
Geleceksin diye
Sarılarak sana buz gibi havada serinlemek için
Sabah ezanında duyarsın selasını
Ne oldu kim öldü diye düşünürken
İmanın sesi
İlan etmektedir
Eksi kırk derecede dışarda yanarak ölen bedeni.....

Kenan Ziya Akbaba

Her Gün Ayrı Kolda Biter Akşamın

Yıllar sonra bakmış durmuş resmime
Aşkın yarasını yüzümde görmüş
Yine dörtlük dizmiş asil ismime
Aynaya bakmaz ki kendisi ölmüş

Yıllardır aklını vermiş sellere
Sanar bende olan sade hüzündür
Bakmaz yüzümdeki beyaz güllere
Ağzın kulağında çirkef sözündür

Kırmış sakalım şanı yaşamın
Her gün ayrı kolda biter akşamın
Bana taş atmakla tükenmez gamın
Bilersen adilik senin özündür

Ben şimdi mutluyum senin neyin var
Gönlüme örmüşüm kalın bir duvar
Canın alsın diye Allah'a yalvar
Kara yere bakan senin gözündür

Üç gülüm var rengi kızıl goncadan
Kapıyı kapattım girdin bacadan
Bir fatiha benden sana hocadan
Sönmüştür ateşin tüten közündür

İstemem Tanrıdan hemen ölesin
Daha çekeceksin bunu bilesin
Varsa sevenlerin sabır dilesin
Cisminden kalacak sade tozundur

Varlığınla bu alemi kirletme
Başından büyükçe sözleri etme
Dilerim mevladan murada yetme
Oynadığın senin bu son kozundur.

Daha fazla yazmam pislik bulaşır
Bilmem hangi toprak leşini taşır
Veyl kuyusuna adın yaraşır
Seni bu hallere salan başındır

Kenan Ziya Akbaba

Hiçlik

Ben bir hiçim
Hiç bir şeye yaramayan
İyilik yapmaya kalksam
Bırakmıyor şeytanım
Nice düşünceler geçiyor zihnimden
İnsanları bir karış su da boğuyorum
Bereket yaratan o gücü vermemiş

Ben bir hiçim
Hiç bir şeye yaramayan
Sözümde durmaya kalksam
Bırakmıyor şeytanım
Nice sözler verdim kendi kendime
Tutamadım bir türlü
Kendimden utaniyorum, aczimden

Ben bir hiçim
Hiç bir şeye yaramayan
Birşeyler öğrenmeye kalksam
Bırakmıyor şeytanım
Yat uyu boş ver gerisini
Çalışıp çabalasın insanlar sen faydalan
Şömürücülüğümden utaniyorum

Kenan Ziya Akbaba

Hoş geldin

Gözlerin sineme çakılı çivi
Temelden sarsılır sensiz can evi
Nice acılarla çökmeyen devi
Tek vuruşta yıkan sözle hoş geldin

Aslı'yla Kerem'in yediği gamdan
Hayalin hiç çıkmaz oldu odamdan
Binlerce kez vurup durdun arkamdan
Şimdi utandığın yüze hoş geldin

.....

Kenan Ziya Akbaba

Hoş Geldiniz

Canlar selam olsun benden sizlere
Şiir kahvemize siz hoş geldiniz
Tebessümler dolsun bütün yüzlere
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....İsmihan Erdoğan

Dostlar toplanmışlar hep bir araya
Mutlu olamazdık gitsek saraya
Şiirleri yazıp koyduk sıraya
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....İsmihan Erdoğan

Dostumuzu bulmak olsun gayemiz
Cümbüşleri çalmak olsun gayemiz
Muhabbete dalmak olsun gayemiz
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Feride Ekici

Burası dostların ortak kahvesi
Her daim ateşte kaynar cezvesi
İçin sizde kalsın yalnız telvesi
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Yeşim Ulutaş

Kimi abim kimi kardeşim bacım
Hepsi benim dostum hem de baş tacım
Bilirim dostlarım olur ilacım
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....İsmihan Erdoğan

Bazıları serbest yazar, bazısı hece
Yazar paylaşırlar hem gündüz gece
Bizlerde okuruz şiir böylece
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....İsmihan Erdoğan

Sefalar getirdiniz sefa geldiniz
Olmasın derdiniz sizedir sevgilerimiz
Merhabayla başlar gülüşlerimiz
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Ülkü Sarıoğlu

Dost yazar,dost söyler bizim dilimiz
Bahçemizde türlü türlü gülümüz.
Binlerine bedel bizim birimiz
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Kenan Ziya AKBABA

Kahvemizde dostlar hep bir arada
Dostluk şiirleri bekler sırada
Ermek için düşlediğin murada
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Kenan Ziya AKBABA

Dostlar dergahına bir adım attım
Dostluk şurubundan bir yudum tattım
Sohbete kendimden dizeler kattım
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Gamze Yağmur

Bir fincan kahvenin hatırına,
Yazıp, çizen ellerin muradına,
Bir söyleyip, bin dinlemek adına,
Dostlar kahvemize hoş geldiniz.....Ferit AĞCA

Antoloji Kültür Sanat Sitesi
İstedik ki gelip atmak stresi
Sevgi saygı ile dostluğun sesi
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....İsmihan Erdoğan

Aysel'siz çay tatsız, hiç içilir mi?
Selamsız, sabahsız, hiç geçilir mi?
Aşksız, meşksiz şiir, hiç seçilir mi?
Dostlar kahvemize, siz hoş geldiniz....Aysel Tarcan-sevda şairi

Sohbetimizin rengi oldunuz
Kahvemize güneş gibi doğdunuz
Neşe seda geldi hüznü kovdunuz
Dostlar kahvemize,siz hoşgeldiniz.....Ülkü Sarioğlu

Kimi gönlümüze resim çiziyor
Kimi inci gibi sözü diziıyor
Kimi elde kalem şiir yazıyor
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Kenan Ziya AKBABA

Şiirimizde dostluğu mutluluğu işleriz
Gecenin yıldızı sesi bizleriz
Yürek yüreğe ufku izleriz
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....Ülkü Sarioğlu

Gül bahçesi gibidir şairlerin yüreği
Sevgiyle söyleşirler budur sözün gereği
Duyguludur hepsi de şiir temel direği
Dostlar kahvemize siz hoş geldiniz.....İsmihan Erdoğan

Dost selamın bize verip de gelin
Dilerim Allahtan daima gülün
Sevdim ben sizleri bunu da bilin
Dostlar kahvemize siz hoşgeldiniz.....İsmihan Erdoğan

Dostlardan gelen dörtlükler Halim Beye katkılarından dolayı teşekkür eder,kendisini
kahvemizde görmenin bizi onurlandıracağını bilmesini isteriz..

SAİRLERKAHVESİ GRUBU

Kenan Ziya Akbaba

Hükümsüz Sevda

ilam tahtasında asılı duruyordu
tüm geçmişi
ve altında
hükümsüzdür sözcüğü

henüz inmişti
darağacından sevdanın
hercai yüreğinde közlerin tütsüsü
gözlerinde sönmeye yüz tutmuş
aşkın büyüğü

nice masallar dinlemişti
gökyüzüne uzanan

oturduğu iskemlesinden kalktı
elleriye bir şeyler çizdi boşluğa
başını sağa sola sallarken
kolları koparcasına düştü iki yana

bakındı durdu ufka
irkildi birden
sarsıldı defalarca
aradığını bulmuş gibi
sonra uzandı yere boylu boyunca

tükenişinin resmiydi tavandaki gölgesi
son kez yudumlarken havayı
yüzündeki tebessüm asılı kaldı boşlukta

Kenan Ziya Akbaba

Hülya

Bu gece yine düşündüm seni
Beni kalpten vuran yeşil gözleri
Düşündükçe isyan ettim
Madem beni böyle yalnız bırakacaktın
Neden kalbime sapladın
Dünyamı zindan eden o hançeri
Sen dört duvar arasında yalnızlık
Bilir misin nasıldır?
Ne uyku nede hayal var
Yalnız sensizlik
Hep sensizliğin acısıyla daralan bir dünya
Kabusla sona eren bir kaç karanlık rüya
Hani yıkılsada dünya hep beraberdik
Hani doğmasada güneş eleleydik
Demek yalandı bütün bu sözler
Yalandı beni yakan
Deniz yosunu gözler

Kenan Ziya Akbaba

Hüznün Gözyaşları

bir tutam karanlıktı aklımda kalan
gözlerim kapanırken
ısıtırken bakışları yüreğimi
ıslak ve nemliydi gözyaşları

delirmek işten bile değildi
inadının karşısında
çayımı doldururken bardağıma
bir taraftanda tükenmişliğimi
çekiyordum ciğerlerime

o sokak senin bu sokak benim
koşuşturmacasında
çözüm aradık çaresizliğimize
bir labirentte kaybolmuştuk
biliyorduk aslında
çıkışı olmadığını
dönüp dolaşıp
belkide hiç karşılaşmadan
aynı noktaya geleceğimizi

çok değildi istenen
ama öylesine kördüğüm olmuştuk ki
çözüm sanki güneşteydi
uzandıkça ellerimiz
ikimizde yanıyorduk cayır cayır
sonrası
hayallere yolcuk
düşlerde buluşmalar

defalarca bağırarak uyandık kabuslardan
ne Hızır yetişti imdadımıza
ne Lokmanı sarar bulduk yaralarımızı

Kenan Ziya Akbaba

I Lost Her

I begged her to forgive me
But i think she got hurt very bad
Now she has so many boys....
I have been with so many girls
But after all what happened
I just could not stop myself
In the morning
When i was at the breakfast table
My eyes were wet
I cried for her
All the days i was in her feel
In the night.....
I could not sleep
Still i hope she will come back
The biggest mistake of my life man
Only yesterday i caught a girl,
And threw her out.
That if i am so sad for her,
Means i really loved her
My life is like hell now
I just drink all the time
I don't love anyone anymore

Kenan Ziya Akbaba

İçmedim mi Ben

Çileyi doldurup altın kadehe
Şundun da elinden içmedim mi ben
Herkes mutluluğa yelken açarken
Dert için geceyi seçmedim mi ben

Sen uyu sevdiğim gülsün gözlerin
Nasıl da katletti beni sözlerin
Mezar taşı olsun bana dizlerin
Öl dedin dünyadan göçmedim mi ben

Bir kadeh zehirde buldum felahı
Alemi inletir aşığın ahı
Sorulsa mahşerde aşkın günahı
Sen için ateşe yanmadım mı ben

Tutupta ömrümü çaldın yerlere
Aşkım destan oldu bütün dillere
Serpilip büyüsün denizler bile
Her dem sana yelken açmadım mı ben

Neden ayrılığı yazdın sineme
Çok mu geldik bu kocaman aleme
Birde bunu eklemişken çileme
Senden gelen derdi çekmedim mi ben

Oflamam boşuna ahım boşuna
Bu durum gidecek kimin hoşuna
Bir kadeh şarabı aşk sarhoşuna,
İçipte kendimden geçmedim mi ben

Kenan Ziya Akbaba

İncinmesin

Turna kanadında kalmış göz izin
Gel geç buralardan iz incinmesin
Sökülmüş geliyor bak dizin dizin
Bir kaç kelam eyle söz incinmesin

Anlaşılmaq için lazımdır lisan
Kemale ermeden olunmaz insan
Yakın gelecekte yok diye nisyan
Yolma saçlarını tel incinmesin

Külek eser durur sinemdir siper
Örmüşsün araya aşılmaz çeper
Gamzeler gönlüme okunu serper
Yavaş vur ne olur el incinmesin

Saklıdır bu sevda bir sır misali
Gezdim urum şamı yoktur emsali
Sahrada yazılmış aşkın masalı
Dökme göz yaşını çöl incinmesin

Çilemi doldurdum takat kalmadı
Kanayan yarama merhem çalmadı
Bülbül gül yüzünden rahat bulmadı
Konma bülbül dala gül incinmesin

Taramış zülüfö dökmiş boynuna
Bin kere yalvardım almaz koynuna
Yeşil çok yakışır aşkın tonuna
Alda sar boynuna şal incinmesin

Ak sine üstüne koysam başımı
Kimseler silmiyor gözde yaşımı
Ayaklar altına attım naaşıımı
Basma üzerime can incinmesin

Söyleyemem kalbin yok ki hal dili
Dolaşır üstümde hayalin eli
Getirmez kokunu seherin yeli
Açma saçlarını yel incinmesin

Geçmişte karşıma türlü naz eyler
Gözleri gözüme aşkını söyler
Yar senin yüzüne bakmasın eller
Gamzeler yas tutup göz incinmesin

Der arifi bahtım kara neyleyim
Tutulmuşsa dilim nasıl söyleyim

Aşk nağmesi ol ki bende dinleyim
Vurma tellerine saz incinmesin

Kenan Ziya Akbaba

İnsan

İnsanlar var büyür yücelir gözde
İnsanlar var hatırlatır harı her sözde
Yaşamaya değerdi ibret veren bu alem
Fazilet olsaydı göğē bakan her yüzde

Kenan Ziya Akbaba

İnsan Dediğın

Şu koca aleme bir kuş misali
Tüneyipte uçar insan dediğın
Öyle bir yolcu ki bağlasan durmaz
Gün gelince göçer insan dediğın.

Verirsen çok değer aşar haddini
Her daim dev sanar bilmez kendini
Görünce cihanın gerçek fendini
Afallayıp pusar insan dediğın

Dört mevsimi yaşar en sonu kıştır
Onca emek çaba sonucu hiçtir
Doğumdan ölüme kısacık göçtür
Yığar yığıştırır insan dediğın

Aşkın hamuruyla yoğrulmuş özü
Dünya tamahından kör olur gözü
Yine de doğruyu söylerse sözü
Rahmet olup coşar insan dedigin

Koca kainatın varlık sebebi
Ademle Havva'ya gider nesebi
Mahşerde görülür kesin hesabı
Teraziye şaşar insan dediğın.

Kenan Ziya Akbaba

İsrail

Saplanmış bir hançerdir
Ortadoğunun kalbine
Kabzasından her tutulduğunda
Ortalığı kan ve göz yaşına bulayan
Ocaklar söndüren yuvalar yıkan
Her izleyişte
Biraz daha kanıksadık
Kol ve bacak kırmaları
Babasının yanında vurulan yavruyu
Kan emici tek dişi kalmış canavar
Sözde demokrasi aşıkları
Kızıla boyadılar yerini göğünü
Hep bir ad buldular
Vahşetlerine
Canavardan yana
Nefs-i müdafaa
Kimin ki
Haklının mı
Asla
Güçlünün ki
Haklı olanın adı
Terör
Ne pahasına olursa olsun
Çekip çıkarmalı o hançeri
Kan gölüne dönsede
Tüm ocaklar sönsede
Bu davanın uğrunda
Yüzlerce can ölsede

Kenan Ziya Akbaba

İstanbul Üşüdü

Sen gittiğin zaman
Kar yağdı üzerime
İstanbul üşüdü
Demir aldım Karaköy'den

Dört nala geçtim
Boğazın serin sularını
Yutkundum
Tük(ü)rüğüm dondu boğazımda
Her yanımda buz(a) kesti

Ayrılık
Dallarını rüzgar kırmış
Bir ağaç kadar yalın
Yüreğime saplanmış kurşun kadar ağır.

Sis çökmüş Üsküdar'dan bağırdım
Çığlık çığlığa adını
Adalarda yankılandı sessizlik

Bir tek adım kalmalı bu kentte
Benden yadigar
Ben (in)sana sürgün

Garibe gurbet yar dedik
Bıraktık bu kentte
Dertlerimizi
Hayallerimizi
Demlensin diye

Unutma ey sevgili
Yaşamak için geç
Ölmek için erkendi sen gittiğinde.....

Kenan Ziya Akbaba

İsyan

Hep kuytularına sakladım zamanın
Sevdamı bile özgürce haykıramadım
Yüreğimin bir köşesinde gizledim
Saatin güne dokunduğu anlarda yaşlandım bir başıma
Kızılın karanlığa döndüğü anlarda kapandım yaşama
Ne Aslı bildi hiçkırıklarımın boğazıma düğümlendiği anı
Ne Kerem anladı yüceliğini bir oluşun
Çok çağırdığım halde cevap vermedi kara melek
Çığlığımı ben bile duymaz oldum zamanla
Hiç kaldıranım olmadı düştüğümde
Anlayan olmadı sarhoşluğumu
Kimse sormadı da zaten derbederliğimi
Nedendir bilmiyorum
Yine efkar sardı tüm benliğimi
Hüzne boyadım sensiz gecelerimde
Ve mil çektim gözlerime
Her yan karanlık şimdi.....

Kenan Ziya Akbaba

İsyan Türkülerim

Ne zaman
Seni
Beni
Bizi yazmaya kalksam
Ayrılık düşer dizelerime
Kan gibi

Ne zaman ayağa kalkmaya
Çalışsam ülkem gibi
Omuzumda dünyanın yükü
Amerika gibi

Ne zaman karşı dursam sömürüye
Emekçi kardeşim gibi
Sırtımda başımda patlar çıbanlarım
Polis jopu gibi

Ne zaman omuz versem davaya
Zindandan haykıranlar gibi
Sesim düğümlenir gırtlığımda
Ayağında prangalar olan
Bir mahkum gibi

Ne zaman adalet havarisi kesilsem
İnsanca bir yaşam için
Boğazıma sarılır
Çelik kolları emperyalizmin
Azrail gibi

Ne zaman yaksam
İsyan türkülerinin ucunu
Bir sevda düşer yüreğime
Bahtı kara memleketim gibi
Sen gibi
Ben gibi
Biz gibi.....

Kenan Ziya Akbaba

Kaç Yazar

Tez bulup yitirmek varmış kaderde
Adına ayrılık desen kaç yazar
Bir gönül ki orda benim yerim yok
Şimdi arkadaşız desen kaç yazar

Ne papatya kaldı ne gül bahardan
İnledi geceler ah ile zardan
Dediler silkin kalk hadi mezardan
Üzerime güneş doğsa kaç yazar

Ne aşın tadı var ne yaşamanın
Kalmadı anlamı geçen zamanın
Sönmez bir volkanken tütmez dumanın
Alev alev sana aksam kaç yazar

Kenan Ziya Akbaba

Kadınım

Kadınım;
Saplandın yüreğime
Memleketimin
Hedefsiz kahpe kurşunu gibi.
Sarsıldı gönül direğim
Karardı gökyüzüm
Ben pembeye boyamaya çalışırken.

Sonrasında,
Bilinmeyen gizem
Yuttu bütün benliğimi.
Varlık mecmuasında yazdılar
Yok oluşumu.
Bir gazeteci çocuk ilan etti
Dünyaya
Sende kayboluşumu.....

Kenan Ziya Akbaba

Kadınlar

Kadın gördüm ezilmiş,doğrultamaz belini
Ekmeğe katık yapar nasırlaşmış elini.

Kadın gördüm cephede,her biri bir cengaver
Tarihi karıştırın nicelerini över.

Kadın gördüm masada,içkiye olmuş meze
Bu ne tuhaf bir yazgı mecbur olmuş herkese

Kadın gördüm kırıtır her kaldırım taşında
Kana ekmek doğruyor hanesinde aşına

Kadın gördüm sınıfta cehaletle güreşir
Kendisi tükenirken gönüllerde devleşir

Kadın gördüm Kenan'da vatan koymuş adını
Siyonist kurşunlara vermişti evladını

Kadın gördüm sarılmış tabutlara ağlıyor
Başın sağ olsun dersin vatan sağolsun diyor

Dost Kalemlerden

BAK HELE

GÜÇLÜ İSEN DAYAK MEYER HAK İMİŞ
KİM VERDİ BU HAKKI BİRAZ DUR HELE
KADIN DÖVÜLDÜKÇE YUMUŞAR İMİŞ
ŞU REZİLİN MANTIGINA BAK HELE

BALANSI BOZULMUŞ TÜMDEN AYARSIZ
İNSANİ MAYASI BOZUK HAYASIZ
TALAŞ OLMUŞ BİR RUH GİBİ DUYARSIZ
ARAMIZDA DOLAŞIYOR BAK HELE

ÇARE BULUN UTANÇ VERİCİ DERDE
ADALETDE KÖRLÜK OLURMU PERDE
POLİSİ SAVCISI YARGISI NERDE
UYGAR BİR İNSANA DURDA SOR HELE

OKUMUŞ OKUMAMIŞ HİÇ FARKI YOKTUR
BİR ANKET YAPSAK NE KADAR ÇOKTUR
DAYAKCILAR AŞAĞILIK MAHLUKTUR
TOPLUMDAKİ BU UTANCI GÖR HELE

GERİ KALMIŞLIĞIN BU SOY AĞACI
MORFİN GİBİ HER GÜN ARTAR DOZAJI
BİR UTANÇ BU,VERİR BİZE MESAJI
İNSAN KALMAK BU KADAR MI ZOR HELE

BU MİRASA NERDEN KONDU REZİLLER

ÜNLÜ ÜNSÜZ OKUMUŞ BU CAHİLLER
KADIN HAKKI İNSAN HAKKI GAFİLLER
EVRENSELLİK BU KADARMI ZOR HELE

KARANLIĞA GÜNEŞ VURDU İŞİYOR
DOST ŞEREFİM YARAMIZI KAŞIYOR
ACILAR ÇEKEREK OLGUNLAŞIYOR
TAHRİP ÖLMÜŞ RUH HALİMİ GÖR HELE

11-12-2005
DOST ŞEREF

Kenan Ziya Akbaba

Kahverengi Gözlerin

Kalem kaşın altından
Bir çift dünya bakıyor
Sevda bilmez gönlümü
Alaz alaz yakıyor
Kurduğum hayalleri
Birer birer yıkıyor
Aklımı aldı baştan
Kahverengi gözlerin

Nicedir dalmamıştım
Böyle garip düşlere
Akıl sır pek ermiyor
Sevdalı gülüşlere
Güzelliğn yansıyor
Duvarda gümüşlere
Aklımı aldı baştan
Kahverengi gözlerin

Ettiğın bir tebessüm
Gönülden pas siliyor
Seni gören maşuklar
Haktan sabır diliyor
Çelik gibi yüreğim
Gözlerinde eriyor
Aklımı aldı baştan
Kahverengi gözlerin

Lüle lüle saçların
Alnını sarmalıyor
Rüzgarın etkisiyle
Kaşlarını yalıyor
Neyleyim mesafeler
Seni benden çalıyor
Aklımı aldı baştan
Kahverengi gözlerin

Birden karanlık çöktü
Geceye döndü yüzün
Hiç bir hükmü kalmadı
Söylenen onca sözün
Yürek acıyla doldu
Hükmü kalmadı gözün
Şimdi hüzüne daldı
Kahverengi gözlerin

Kenan Ziya Akbaba

Kalbimde

Kalbimde elemli aşk ayrılığı
Gönlümde dinmeyen sızı
Yarime söylemek istedim bazı
Baharı bekledim sonra da yazı

Bir yağmur başladı inceden ince
Hayalimde canlanırken o gece
Yağmur altında o an bizler delice
Koşup oynamıştık yağmur dinince

Deli gönlüm zincirini kıramaz
Çaresizdir dermanını bulamaz
Bir güzel sevdim ki bana yar olmaz
Dertliyim halimi soran olmuyor.

Kenan Ziya Akbaba

Kalbimin Hezeyanı

Sen,
Nice şarkılara ilham olmuş cümlelerin öznesi
Ben,
Mızrabı kırık bir bağlamada kıvranan sancı
Sen,
Doğuşu güneşin sevdaların üstüne
Ben,
Mapushane avlusuna erken inen akşam

Çala kalem nice satırlar işledim gergefimde
Sen kokan duygular kucağımda
Ellerime sinmiş bir tutam sevda
Yüreğim yangın yeri.
Koynun puşt zulası.
Ellerim cebimde ılık çalarak daldım karanlığına
Küfrün biri bin para.

En güzeli
Karşılıksız aşktır kimseden alacağı olmayan
Borçlu da değildir.
Dayanmaz kapına kimse sabahın köründe
Ağzında hakaretten sözcükler
Dudaklarının kenarından sızan salyasıyla.

Evet
Sen nice bestelere güfte
Masallara mezesin bilirim.
Kaf dağı fare doğurdu
Ben bağlamayı da vurdum o duvar bu duvar
Sonra avazım çıktığınca bağırdım
Havarha havar.....

Kenan Ziya Akbaba

Kaldım Ben Naçar

Yar demekten dilim şişti lal oldu
Sevdana düşeli bak ne hal oldu
Boş yüreğim türlü dertlerle doldu
Kırıldı kollarım kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit sevdayı açar

Bilinmez ne saklar kalp denen sandık
Ele ele tutuşup odlarda yandık
Vurulduk sürüldük yine dayandık
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit gözleri açar

Bir olduk cem olduk umut yok yine
Ayırmak sevdayı sığar mı dine
Aşkın firakına dayanmaz sine
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit açmazı açar

Arguvan çiçeği büktü boynunu
Yakamoz oynuyor son oyununu
Nasıl hayal etmem beyaz koynunu
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit odayı açar

Onca yıldız durdu bizi izledi
Ay kayboldu karanlıklar gizledi
Deniz küstü aydınlığı özledi
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit dağları açar

Mey oldu içim aktı her hece
Ne beter yazgıdır sonsuz bilmece
Lebinden lebime damlarken gece
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Varmı ki bir kilit talihi açar

Mecnunun içtiği iksirden içtim
Ferhatın açtığı delikten geçtim
Yusufla tanışıp çileyi seçtim
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit surları açar

Koca bir çınardım dal budak verdim
Aşkının harıyla zirveye erdim
Bir kenti dürbünle önüne serdim
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit türbeyi açar

Yol boyunca kır çiçeği derledim
Gözlerinin buğusunda terledim
Sana varan yolları ezberledim
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar

Var mı ki bir kilit sana yol açar

Ziya oldum dalga dalga yayıldım
Her sabaha kollarında ayıldım
Gül teninin buhurunda bayıldım
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit tabutu açar

Kenan Ziya Akbaba

Kan ve Gözyaşı

Kana susamış vampirler
Dünyayı kana bulamayı alışkanlık haline getirenler
Halkları sömürüp açlığa mahkum edenler
Kendini tanrı sanan tağutlar
Dünyayı yeniden şekillendirmeyi amaç edinenler
Silah satma kaygısında olanlar
Var oldukça
Eksik olmaz kan yeryüzünden
Çekinmezler her karışını kana bulamaktan
Ölende öldüründe amacına hizmet ediyorsa
Mesele yok
Güvendedir kendisi ve sevdikleri
Yavrusu kollarında ölen ananın çığlığını duymaz
Duyamazlar
Uyuşmuş beyinleriyle
Kaybettikleri insanlıklarıyla
Bu çığlık boğacak bir gün onları da
Devrilecek tahtları
Aydınlık hakim olacak yeryüzüne
Karanlığa inat

Kenan Ziya Akbaba

Kanın Tarihi

Kalemi kınından çektim bu gece
Önüme geleni vuracağım ben
İlk başta özümü sorguya çekip
Sonunda kalemi kıracağım ben

İnsanlık tarihi sorgunun özü
Yaş akıtıp durmuş mazlumun gözü
Tarih sayfaları zorbanın sözü
Arayıp doğruyu bulacağım ben

Kabille dökülmüş yer yüzüne kan
Haksız katledilmiş milyonlarca can
Gelde bu geçmişî saygı ile an
Saçımı başımı yolacağım ben

Hani bir atadan gelmiş özümüz
Topraktan gayrıyla doymaz gözümüz
Barış söylemiyor hiç bir sözümüz
Ölüpte yeniden doğacağım ben

Sözde islam olmuş barışa çağrı
Hala kerbelada kanıyor bağı
Yaşanan zülümden kalbimde ağrı
O toprağa yüzüm süreceğim ben

Kenan Ziya Akbaba

Kar Yağıyor

Mevsim kış aylardan şubat
Pışarı da ayaz dışarıda kar
Kiminin yakacağı var
Kimi mutlu kayak mevsimi
Ya çatısı olmayanlar
Sokakta yaşayanlar
Titriyor zavallı
Sıcacık gönlüne rağmen
Hayalleri var basit
Sıcacık bir çorba
Başını sokacağı dam
Bunları kim sağlar sana be adam
Yaşamak senin neyine
Görmedin mi sana bakışlarını
Hınçla kinle
Şanki bunlara sebep senmişsin gibi
İnsanın insanı sömürdüğü
İnsanın paraya kul olduğu bu çağda
Hayallerini bile sömürdü birileri
O basit o temiz hayallerini
Mahkum etti seni açlığa soğuğa
Ümitlenme
Anlamaz uyuşuk beyinler
Gözleri görmez olanlar
Aldırma kardeşim
Hele üzölmek asla
Sen belki canını
Ama onlar insanlıklarını kaybettiler
Yirmibirinci yüzyılda bir canın
Soğuktan donarak ölmesi
Ne büyük utanç
Ey güzel İstanbul
Sen bile utancından
Dondun kaskatı kesildin
Ya biz insan olduğunu sananlar? ?

Kenan Ziya Akbaba

Kara Gözlüme

Hüzne doğar akşamlar buralarda
Güneş yitirirken hükmünü
Zifri karanlık hakim olur yüreğime
Ah o gidişin yok mu?
Her adımında çırpınır kalbim
Garip bir kuş misali
Her geri baktığında bir yıldız kayar
Dökülür güz yağmuru gibi gözlerinden
Yaşam bir kahkaha trenidir kimleri için
Oysa ben sancılı düşlerin yolcusuyum
Karadeniz fırtınalı karadeniz hırçın
Çeker derinliklerine anaförler
Hiçliğin çemberinde dolaşırken düşlerim
Kahkaha tufanında boğuldu gülüşlerin
Bilimsel teoridir herkese kara ortak
Kara zülf altında
Bir çift karanlık dünya
Er geç beni yutacak
Ne olur
Al avuçlarında ısıt beni
Korkma
Kanatlarım iyileşirde uçarım diye
Asıl yara yüreğimde
Ve tek dermanı sensin ey sevgili
Göçeceğim tek sıcak ülke
Varsa bana ait bir aşıyan
Senin kalbindir kara gözlüm

Kenan Ziya Akbaba

Kara Sevda

Bir güzel elinden dertlere düştüm
Gelir geçer bazen yol hazin hazin
Sürmeli gözünden badeler içtim
Bülbül ötmez artık gül hazin hazin

Taramış zülûfün dökmüş beline
Al kınalar yakmış narin eline
Katırın sırtında benzer geline
Aşıyor dağları yol hazin hazin

Kenan Ziya der ki kondum göçülmez
Yakan gözlerine paha biçilmez
Gül kırmızı leb-i şeker öpülmez
Öpen gönül yanar kul hazin hazin

Kenan Ziya Akbaba

Karanlık Dağılıp Sabah Olunca

Gözlerim koyulur yollara sensiz
Karanlık dağılıp sabah olunca
Sen varsın içimde ruhsuz bedensiz
Karanlık dağılıp sabah olunca

Kuşlar cıvıldaşır bülbüller öter
Teni alev sarmış dumansız tüter
Hasret yollarının gülleri biter
Karanlık dağılıp sabah olunca

Gözlerin gözümde asılı kalmış
Sevda ezgisini tüm teller çalmış
Senle dolu beynim hülyaya dalmış
Karanlık dağılıp sabah olunca

Vermedin lebinden bir yudum şarap
Bu nasıl çiledir bitmiyor çalap
Buz tutmuş yüreğim oluyor harap
Karanlık dağılıp sabah olunca

Dağılır karanlık erir ziyada
Yuvasız kuslarla kaldım havada
Delilik serimde sevdan mayada
Karanlık dağılıp sabah olunca

Gün vurur yüzüme bahtım hep kara
Sürgün edin beni onsuz diyara
Tende durmaz ruhum çıkar firara
Karanlık dağılıp sabah olunca

Bülbülün figanı gülü bitirir
Sevdalı yürekler aklın yitirir
Seher yeli senden koku getirir
Karanlık dağılıp sabah olunca

Kenan Ziya Akbaba

Karaya Vuracak Yüreğim

Dün yine bekledim seni
Gönül rıhtımında
Yüreğimde taş
Göz bebeklerimde
Düğümlemiş buz parçaları
Gelmedin
Yudum yudum içime çektim
Bahar meltemini
Öksürüklerim takılı kaldı havada
Umut soframda tükendi azık

Elim sende oynadık martılarla
Anlattım balıklara düşlerimi
Hepsi kaçtı benden
Tıpkı senin gibi

Gün denizle öpüşürken
Uyandım sarhoşluğundan sevdanın
Nicedir kapanmıyor göz bebeklerim
Kulaklarımı tırmalıyor
Dalgaların çığlıkları
Beni çağırıyor kaya balıkları
Gör artık
Anla
Son çırpınışlarımı
Yoksa ellerinde karaya vuracak yüreğim.

Kenan Ziya Akbaba

Karmaşık Duygular

Dolaşıyorum sokakları başıboş
Hiçbir amacı olmayan bir serseri
San ki bir şey arıyorum
Bir kız görüyorum güzel mi güzel
Seksenliklerin iştahını açan cinsten
Buldum diye peşinden yürüyorum
Az sonra ulaşmak istediğimin
O olmadığını anlıyor
Boş sokaklara dalıyorum düşünceli
Buldum bulacağım diyerek
Ne aradığımı bilmeden
Karar veriyorum dönmeye
Hiçbir şey elde edemeden

Kenan Ziya Akbaba

Kerbelada

Hak batıl ile ayrıldı
Kerbelada Kerbelada
Nice can tenden sıyrıldı
Kerbelada Kerbelada

Yasaklandı fırat suyu
Ne kaynak vardı ne kuyu
Can Askerim susuz uyu
Kerbelada Kerbelada

Kumlar kan ile yıkandı
İnançlı yüzler aklandı
Zeyneb'e su yasaklandı
Kerbelada Kerbelada

Kufeli aktini bozdu
Kumlar insafsızca tozdu
Yezidiler hepten azdı
Kerbelada Kerbelada

Kıyamete sürer yasım
Kanlara bulandı Kasım
Kolsuz bedenle Abbasım
Kerbelada Kerbelada

Yok saydılar hak adını
Peygamberin evladını
Esir edildi kadını
Kerbelada Kerbelada

Vicdan sahibi ağladı
Sakinem kara bağladı
Feryatlar ciğer dağladı
Kerbelada Kerbelada

Lanetlik yezid ordusu
Esirgedi bir damla su
Hastaydı Seccad yavrusu
Kerbelada Kerbelada

Kan bürümüştü gözünü
Kaybetti islam özünü
Duymadılar hak sözünü
Kerbelada Kerbelada

Başından ayrıldı beden
Bulacaktır elbet eden
Oklandı meydana giden
Kerbelada Kerbelada

Alidir imamlar şahı
Yerde kalmaz mazlum ahı

Hüseyin'in ziyaretgahı
Kerbelada Kerbeleda

Kenan Ziya Akbaba

Kır Kalemi Hakim Bey

Yüreğimden kurşun yedim devrildim
Al kalemi kır ne olur hakim bey
Tutulupta ona doğru çevrildim
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Göz yaşları al yanaktan süzülür
İnci olur kipriklere dizilir
Hasta kalbim ellerinde büzülür
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Aşk yarası tabip bulamaz çare
Bu canım fedadır gül yüzlü yare
Tükenmişken takat düşmüşken yere
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Yazan kalem nasıl yazmış fermanı
Bulunmaz mı bu dertlerin dermanı
Anlatsam tüketir bütün zamanı
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Yunus oldum çıktım dağa tebersiz
Mil çektiler gözlerime habersiz
Gideceğim bu alemden makbersiz
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Kaş yaparken döktüm bütün gözleri
Baldan tatlı yarin acı sözleri
Hiç sönmüyor bu sevdanın közleri
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Sapıtmış bu diye kızıp durdular
Zincirleyip dile kilit vurdular
Son isteğin nedir diye sordular
Kır kalemi kır ne olur hakim bey

Kenan Ziya Akbaba

Kırık Gönül Direği

Kırık gönül direğim içe doğru öküyor.
Tanıdık birkaç gölge kente hü­zün ekiyor.
Tavernadan yansıyor alaylı gülücükler
Bini beş para etmez sahtekar öpücükler
Bir köşede sel olmuş akıyor göz yaşları
Ayrılığın esrarı coşturuyor sazları
Davulun her tokmağı beynimi zedeliyor
Dün kar yağmış yüreğim ısı bulmuş eriyor
Uyandım ne göreyim dümen kalmış elimde
Kalbime saplanacak kurşunlar kemerimde
Geceyi içiyorum katre katre kadehten
Yine yedik bir tokat alacaklı felekten
Volkana düştü erir şu incecik bedenim
Yaşanacak çok şey var lakin yok bir nedenim
Karanlığı deliyor mahpeykerin ziyası
Sahte bakışlarında gizli gönül aynası
Annem beni doğurmuş bir berat gecesinde
Sırrım özölür benim günün bilmecesinde

Kenan Ziya Akbaba

Kırık Hayaller

Gözlerimin önünde astılar
Düşlerimi
Kara urganla
Çocuksu masumluğunda boğuldu
Hayallerim
Sancılı var oluşu karanlığın
Gem vurdu
Duygu fırtınalarım
Zemheri ayazında dondu gölgem
Artık kanadı kırık
Sevda türkülerimin
Umutsuz nakış oldun
Dizelerime
Kırılan fay hatlarında tattım
Gerçeğin acımasızlığını.

Kenan Ziya Akbaba

Kızıma

Karanlık dünyama doğdun gün gibi
Aydın ol etrafa ışık saç kızım
Sakın nadan ile sohbet eyleme
Cahillerden veba gibi kaç kızım

Herkesi dost sanıp aldanmayasın
Süslü sözlerine hiç kanmayasın
Ekmek kuru soğan yağsızken aşın
Yediğin bal sanan dostundur kızım

Kavga etme hep barıştan yana ol
Mutluluk ne sağda, ne tam doğru sol
Mutlaka ezilen sömrülenle ol
Emekçiden yana tavır al kızım

Sev insanı renge ırka ayırma
Hakkı olmayanı asla kayırma
Gönül inşaa eyle kimseyi kırma
Yıkmaq kolay yapmak çok zor bil kızım.

Vatan öz anadır bunu böyle bil
Çalış ve çabala önünde eğil
Zillate düşsede bellidir kamil
Damlacıklar mutlak olur sel kızım

Sakın boyun eğme zalim zulmüne
Tamah et dünyanın yalnız ilmine
Büyüküktür hakim olmak diline
Hem acı hem tatlı söyler dil kızım

Kenan Ziya Akbaba

Konuşan Sessizlik

zeri ttsl bir sözcük
uzaktan bir bakış
bazen bir şarkı
bazen bir şiir
ve kadehimde bir damla sen
işte tkenmişliğimin görüntüsü
hayaller susar da
sessizlik konuşur
kr sağır sessizlik
dört duvar sen
ve çiçeğe durmuş kalemim
susar o an
susar göz yaşlarım
susar yüreğim
ne yıldız kalır gökyüzünde
ne gün doğar üzerime
aklımı da almışken elimden zaman
nereye baksam gmek için
gremem
uzat ellerini karanlığıma
uzat ki
açılsın yeniden gönül gözüm
Öyle bir bak ki
gözlerime
gr içindeki en parlak ışığı
ve uzat ellerini
en zirveye bir öğlen vakti
göğe doğru
uzat ki
yaksın senide ateşim
yayılsın izbe mekanlara
yanışımızın sessizliği

Kenan Ziya Akbaba

Kömür Gözlüm

Kayboldum gönlünün derinliğinde
Arayıpta beni bul kömür gözlüm
Kalbim aşk şarabı enginliğinde
Zaten gönlüm sana kul kömür gözlüm

Sana sevdalandım ben sana yandım
Mühür gözlerini mabedim sandım
Benim için canan değil de candın
Bu can sana akan yol kömür gözlüm

Bir kez isyan ettim bin ah işittim
Aşkınla tutuştum kül oldum bittim
Kendi ellerimle kendime ettim
Arayıpta beni bul kömür gözlüm

Ömrüm bir tarladır mahsulü çile
Gül bin cilve eder garip bülbüle
Bulutlar dağıldı nazarın ile
Kanayan yaramı sar kömür gözlüm

Yar aşkının narı yaktı cismimi
Sinem üste nakşeyledim ismini
Mavi gök kubbeye astım resmini
Kaldırıp başını gör kömür gözlüm

Kenan Ziya Akbaba

Köy Kızlarına

Dalgalandı aşk rüzgarı
Ağu bade içmiş gibi
Görünce köylü kızları
Kendimizden geçmiş gibi

Sürmeler çekmiş gözüne
Allıklar sürmüş yüzüne
Şalvar giyinmiş dizine
Gönlümüzü ezmiş gibi

Kimi aval aval bakar
Kimi gönlümüzü yakar
Kimi hayalleri yıkar
Hançer-i aşk sokmuş gibi

Kenan Ziya Akbaba

Köyümün Toprağı

Ellerim özümnden ileri gedir
Söndürmek istiyir yanan çırağı
Bu şehir hayatı bende kocalır
Yolumu bekliyr bir köy toprağı (Xatire Vaqif)

Saçımın telinden asılı dünya
Uyandırma meni bitmedi rüya
Açıptı koynunu ben için güya
Yolumu bekliyr bir köy toprağı

Ayrılıktan kale örmesem de ben
Gönlümce bir hayat sürmesemde ben
Göklere sevgimi vermesemde ben
Yolumu bekliyr bir köy toprağı (Xatire Vaqif)

Adınki dilimden düşmez hecedi
Tükendi gündüzüm indi gecedi
Sana hasretliğim bir bilmecedi
Yolumu bekliyr bir köy toprağı

Gözünün içinde umut saklayıp
Geceli gündüzlü beni ağlayıp
Deli dağ seli tek coşub çağlayıp
Yolumu gözleyir bir köy toprağı (Xatire Vaqif)

Dağlarında türlü türlü gülü var
Anamın başında allı tülü var
Bağrına bastığı onca ölü var
Yolumu bekliyr bir köy toprağı

Anamdan atamdan önce Vetendi
Yüreyim Vetendi aşkım Vetendi
Özlemim mezarım üste bitendi
Yolumu bekliyr bir köy toprağı (Xatire Vaqif)

Gözlerinin ağı sararıp solup
Men gelmedim diye saçların yolup
Öz doğurduğunu sellerde boğup
Yolumu bekliyr bir köy toprağı

Bir ulduz misali söneceyim var
Satırdan satıra eneceyim var
Ondan geldim ona döneceyim var
Yolumu bekliyr bir köy toprağı (Xatire Vaqif)

Men bir tohum ektim o umut verdi
Binbir güzelliğı önüme serdi
Anamın atamın doğduğu yerdi
Yolumu bekliyr bir köy toprağı

Kenan Ziya Akbaba

Leylamı Kaybettim

Durma artık geç ey zaman
Sevdiğimden beri ben uykusuzum
Ay ve yıldızlardır bana arkadaş
Leylamı kaybettim çölde susuzum

Gitti istesemde istemesemde
Ne faydası var onu sevsemde
İçten değil yapmacıktır gülsemde
Leylamı kaybettim çölde susuzum

Gönlümde taht kurdu uzun zamanda
Görmüşüm ben onu bir ramazanda
Elleriyle mezarımı kazanda
Leylamı kaybettim çölde susuzum

Sarsıldı temelim çözüldü bağım
Tutmaz ki yürüyem elim ayağım
İçimi yakıyor bu yeni dağım
Leylamı kaybettim çölde susuzum

Kenan Ziya Akbaba

Mahsuni

Afşin ilçesinin Berçenek köyü
Bindokuzyüzkırkta doğdu Mahsuni
Zalimin zulmüne hep isyan etti
Zulmü sözleriyle boğdu Mahsuni

Mücadele için doğruyu seçti
Bütün benliğiyle kendinden geçti
Zemzemi bırakıp ağudan içti
Halkı için büyük gücü Mahsuni

Can Mahsuni boyanmıştı kızıla
Mücadele etti yürek ile saz ile
Bir davaya gönül verdi biz ile
Bütün inancında mertti Mahsuni

Susmadı itlere inatla coştı
Hayalin kurduğu hedefe koştı
Zindandan haykıran sesi ne hoştu
Gönülde yer etti gitti Mahsuni

Kenan Ziya hayranım ben özüne
Gıpta ettim müziğine sözüne
Halkı sevmeyenin çirkin yüzüne
Tükürüp tükürüp gitti Mahsuni

Kenan Ziya Akbaba

Manilerim

Bir gül açtı bahçemde
Adını koydum neşe
Duyurmak istiyorum
Sesimi ben güneşe

Bir gemi kalktı limandan
Dert yüklü keder yüklü
Neşe kahkaha
Karada kaldı bensiz

Parselleyip gönlümü
Bedevaya sattılar
Kullanıp mendil gibi
Bir köşeye attılar

Bir gemi kalktı limandan
Açılıyor engine
Sevmiştim seni amma
Davul dengi dengine

Kenan Ziya Akbaba

Masal

Ne kadar benzer hayat
Gözeni bir masala
Ki her şeye başlarız
Bir varmış bir yokmuşla
Her evresi hayatın
Değişik ezgi yüklü
Bazen sahnede dram
Bazen neşe kahkaha
Geçmiş mutlu günleri bana kim getirecek
Hangi güzelin aşkı bu kalbime girecek
Yarın yeni bir ümit yeşerecek mi dersin
Bütün bunlara cevap bir varmış bir yokmuşta.....

Kenan Ziya Akbaba

Meçhule Yolculuk

Ben bir yolcuyum bilinmeyene giden
Annem beni doğururken
Bir gemi demir almış limandan
Başlamış meçhule yolculuk
Uğramış başka limanlara
Su ve erzak almak için
Sığınmış limanın kuytu sularına
Açık sular;
Fırtına koca koca dalgalar
Yutmaya çalışmış gemiyi sürekli
Kaptan inatçı direniyor bütün bunlara
Hey kara diye bağırıyor gözcü
Yatakta saçları sakalları ağarmış bir ihtiyar
Çektiği acı ve ızdırap yüzünden okunuyor
Son bir çırpınış gemi karaya oturmuş

Kenan Ziya Akbaba

Meleğim

Yıldızların ışığı,
Ay ışığı
Hangi ışık
Benim, seni düşündüğüm an ki kadar parlaktır?
Nabzım yarış atına döner
Yüzüne baktıkça

Kabuğundan dışarı sız
Beni sev,
Beni salla
Bir derenin esrimesinde,
Buldum kendimi
Sevgiyle taşırırken beni akışı,
Yıldızlar gibi
Sürükler beni
Gönlümdeki meleğe

Kara gözlerin sevgi dolu
Işıl ışıl davetkar.
Perçemlerin kilitli bana,
Kalbin gibi.
Güzelsin
Tatlı, sıcak
Ve sevecen
Cennet meleği;
Gülümsemen
Gün ışığı,
İçimde fırtınalar koparan

Aşkın
Sarhoş eder beni
Şarap gibi
Sen
Göz kamaştıran bir melek
Ben sadece bir adam
Yanlış dağıtılmış bir el iskambil

Senden tek ricam
Bırakma beni
Tahtında bir kraliçe gibi
Şaltanat sür kalbimde
İnan seni seveceğim ...
Sonsuza dek
Meleğim.

Kenan Ziya Akbaba

Nasihat 1

Gel ey gönül sana nasihat edem
Aldanıp ta elim günüm var deme
Er geç seni saracaktır kara yer
Öyle yaşa son mekanım dar deme

Bil ki baki değil evlat mal ve mülk
Kara toprak kabul etmez şan ve kürk
Mizan kurulmadan teraziden ürk
Günahlarım ağır bastı kar deme

İltifat eyleme cilveye naza
Fazla kulak asma güfteye saza
Çok geçirme başla hemen niyaza
Kılınmamış namazlarım var deme

Çabuk geçer süre vermez ki aman
Baharı güzeldir kışları yaman
Saçlarına aklar dolduğu zaman
Ne tez yağdı bu başıma kar deme

Akıldır insanı eyleyen özel
Her bahçeye gelir sonbahar gazel
Yüzüne bakılmaz taptığın güzel
Topraktan gayriye canan,yar deme

Hor görme yetimi acı haline
Becerirsen bir sanat ver eline
Arif olan hakim olur diline
Her susanı dilsiz sanıp lal deme

Kenan Ziya Akbaba

Nasihat 2

Havalanıp düçar kalma cezaya
Kılavuz olmazsa doğru yol olmaz
Sabreyleyip rıza göster kazaya
Yiğidin başına gelmez iş olmaz

İbret almak için kendine bakın
Gözünü yüксеğe dikmekten sakın
Unutma ki ömrün sonu çok yakın
Yanına Azrail gelmez can olmaz

Kötülük edene sen iyilik eyle
Serini versen de doğruyu söyle
Gezinme yüksekte alçakta eğle
Alçaklarda hazan olmaz kış olmaz

Kim söylerse doğru sözü o haktır
Kazanılmış, alın teriyle paktır
Unutma ki dilin kemiği yoktur
Yalan temeliyle gönül köşk olmaz.

Kenan Ziya Akbaba

Nasihat 3

Nefsine uyupta doğrudan şaşma
Bağlanır yolların kalırsın darda
Kin,kibir,vesvese kalbine sokma
Yer bulur gönlünde kalırsın darda

Bakıp ta arıya ibret alsana
Çok dolaşır bulmak için doğru gül
İkilikten çıkıp biri bulsana
Bulamazsan biri kalırsın darda

Görmezse kalp gözün edersin inat
Kıskançlık içinden çıkılmaz girdap
Sana çare olmaz dört büyük kitap
Düşersin imandan kalırsın darda

Aşıkarda okur ilmim çok dersin
Gizlilerde için için yok dersin
Helali bırakıp haramdan yersin
Uyarsan nefsine kalırsın darda

Uyupta şeytana nefs atına binersin
Akbaba misali her leş için inersin
Çiğ pişmiş demeden tümünü yersin
Şişerde içinde kalırsın darda

Der Arifi hal bilmeze sen bildirme halini
Doğru kullan etrafına zehir saçan dilini
Sakinmazsan ol haramdan elini ve belini
Bulursun belanı kalırsın darda

Kenan Ziya Akbaba

Nefret

Sırıttı çirkin yüzü masumluğun ardından
O ana kadar sandım yüreği som altından
Ne mutlu dedim yarab kurtuldum bir çileden
Bir kaç günde usandım desise ve hileden
Aylar boyu karşımda güzellerden bir peri
Göremez cennet yüzü cehennem onun yeri
Kullandı masumluğu ben bağlanıncaya dek
Sandı ki uyanışım asırlarca sürecekt
Bana sevgilim derken niceleri gönlünde
Böyle çirkin bir surat görmemiştim ömrümde
Nefretim eritecek yükleydim dağları
Yeni avlar peşinde suya salmış ağırları
Tükürdüm suratına belki uyanır diye
Acırım aylar boyu harcadığım sevgiye
Öldürdü yüreğimde aşka olan inancı
Birden kesiliverdi aylarca süren sancı
Ne kadar söylesemde soğumuyor yüreğim
Gerçeğiyle yüzleşir tanrıdan tek dileğim....

Kenan Ziya Akbaba

Nereye Gidersin Gül Yüzlü Yarım?

Bırakıpta beni böyle yaralı
Nereye gidersin gül yüzlü yarım
Bir kal diyemedim bahtım karalı
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Bilmezmisin dayanamam acına
Emanet mi ettin beni bacına
Taze bir gül iken kondum tacına
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Yay gününde boran düştü sineme
Elim mahkum ettin artık çeneme
Ayrılık bu sen sansanda deneme
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Gidiyorsun döndüğünde var mıyım
Kalbinde gezinen ahu zar mıyım
Senin için bir vefasız yar mıyım
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Kaskatı kesilir canım bedenim
Sen olursun ölümümde nedenim
Sana yönelmişken çekip gidenim
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Çok uzakta değil ölümüm yakın
Döndüğünde mezarıma bir bakın
Hakim ol gözüne yaş dökme sakın
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Bıraktın gülleri dalında solsun
Teninin kokusu odama dolsun
İsterdim son nefes koynunda olsun
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Göremedin hiç gözümdeki yaşı
Bakmadın yüzüme kaldırıp kaşı
Sen olaydın üzerime baş taşı
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Bir buruk elveda dolandı dile
Çekmekle bitmiyor bende ki çile
Sabahın bu vakti sevdami yele
Veripte gidersin gül yüzlü yarım

Mahlasım arifi bahtım karalı
Sendin bu gönlümün tekçe maralı
Ardında bir yürek koyup yaralı
Nereye gidersin gül yüzlü yarım

Kenan Ziya Akbaba

Oğul

Bir oğul büyüttüm
Hain pususunda işkencenin
Süt yerine kan emzirdim
Dolup taşan göğüslerimden
Hayaline:.....

İşkence tezgahlarında demledim
Kokunu
Kucak dolusu
Hasret düştü payıma

Gam süzdüm yıllarca
Gözümdeki imbikten
Doldurup bir badeye, sundular:
İçtim
Yürek yandı kavruldu....

Bir tarafta memleket sevdası
Halk sevdası
Bir tarafta ekmek kavgası
Emek davası
Ve
Bir tarafta
Sen oğul sen
Boş kundağını koynumda büyüttüğüm
Hasretini gözlerimde uyuttuğum
Sen.....

Bunca yıl sonra;
Ben;
Gözlerimden süzülen yaşta
Arıyorum bebekliğini
Korsan gösterilerde,
Parmaklıklar arkasında
Kaybettiğim gençliğimi

Ahhh!
Bugün bile.....
Ne zaman kucaklamaya kalksam seni
Hep aramıza girdi dağlar gibi
O kahrolası hücremin duvarları
Ve o duvarda ki şu dörtlük;
"Kan ile yazdığım oğul adına
Yılgınlık düşmesin sakın yadına
Ana diyeceğin bahtsız kadına
İşkencelerde hep sordular seni".....

Kenan Ziya Akbaba

On Ömür Gerek Bize

Bilirim bahçemin halini
Her yanı yarı ölmüş
Sonbaharda bitti bitecek
Mevsim kışa koşuyor dolu dizgin
Güller solmuş ,bülbül sus pus
Tek hayat belirtisi sen
Başını kaldırda şöyle bir bak halimize
Bahara dönsün tüm bahçe
Yeniden şakısın bülbüller
Merhem ol kanayan yalnızlığımıza
Gülsün yüzlerimiz..
Bir gün görmedi yolunu gözleyen aşıklar
Uzaktan seyredip umutlanmaktan başka
Bilir misin nasıl bir şeydir?
Dokunmayı arzularken her an
Uzaktan seyredip
Yanıp, kavrulmak ateşiyle
Yıllar, aylar, saatler, dakikalar, saniyeler ve hatta saliseler
Sadece umutla geçmişse
Değil bir ömür on ömür gerek bize.....

Kenan Ziya Akbaba

Onlar Benim Oldu Senin Gözlerin

Sana olan özlemimi anlattım
Dağlara taşlara hayvanlara kuşlara
Onlar acıdı da halime
Sen daha acımadın

Yıllardır ayrımı senden
Beni vaz geçirdin tenden
Hala bakar penceremden
İçimde bir arzu kalan gözlerin

Her gün haber yolluyorum
İletmez mi kuşlar sana
Senden bana bir hatıra
İçimde bir arzu yalan gözlerin

Özleminle dolu gecem gündüzüm
Hayaller dert oldu yaşamak hüzn
Kavuşuruz dedim belki bu güzün
Aynamda canlandı yalan gözlerin

Sonunda anladım yaşamak yalan
Aşk gerçek olsada kavuşmak yalan
Sen değilsin bana maziden kalan
İçimde bir arzu kalan gözlerin

Aıştım onlarla yaşamaya ben
Benliğimde eser kalmadı senden
Biliyorsun artık gelmiyor giden
Onlar benim oldu senin gözlerin

Kenan Ziya Akbaba

Oy Kara Gözlüm

Oy kara gözlüm
Kısırak yelesi saçların
Gitmez gözlerimin önünden
Emzirmeni seyrederim benliğimi
Alev salar içime dudakların
Yandıkça yanarım
Hatat nakışı kaşlarının altına
Sığınmışken yıldızlar
Hubların deler sinemi
Aklımı azat eyledi sevdan
Düşlerime taht kurdu siluetin
Varlığın yaşama nedenim
Yokluğun davetiye hiçliğe

Kaç yalancı bahar yaşadım
Kaç zemheri
Kahpe kasığında beslenmiş
Kaç hazan

Oy kara gözlüm
Kışımı bahara döndürmüşken varlığın
Kardelenler açtı sinem üste
Biliyorum sonrasında
Papatyalar nergisler
Gül tarlası koynun
Kokar buram buram

Kenan Ziya Akbaba

Öldüm Ben

Benim yanımdayken hüznü kaplayan
Kara göz güldüğü zaman öldüm ben
Sağ yanıma dert okunu saplayan
Sol yana çektiği zaman öldüm ben

İlkbahar gelince sürgüne duran
Nice yiğitleri kalbinden vuran
Hazan mevsiminde sararıp solan
Yaprağın döktüğü zaman öldüm ben

Yıllar var uğruna yanıp durduğum
Gündüz gece hayalini kurduğum
İstemedem hep kalbini kırdığım
Gözyaşı döktüğü zaman öldüm ben

Bülbülde gül için figan eyliyor
Sine yaralayıp ölüm yeğliyor
Seher vakti bin bir nağme söylüyor
Gonca gül açtığı zaman öldüm ben

Beni sevip bana canımsın diyen
Baş ucumda kara fistanlar giyen
Ziyayı bırakıp eli yeğleyen
Güneşe baktığı zaman öldüm ben

Kenan Ziya Akbaba

Ölüm

Kah kalbinde korkuyla beliriverir ölüm
Kah bir namludan çıkan kör bir mermide ölüm
İhtiyar genç gelin kız alıp götürüverir
Belkide kurtuluşa giden tek yoldur ölüm

Kenan Ziya Akbaba

Ölüme Selam Olsun

Eğer öleceksek bu kavgada
Yiğitçe ölelim
Avlanmış, kısıtılmış
Bir çakal gibi
Kuduz ve aç köpekler
Çevremizi çevirip
Ütanç dolu bir çukurda
Alay ederken değil
Boşa akmamalı kanımız
Korkusuzca
Yiğitçe olmalı sonumuz
Eli kanlı katillerimiz bile
istemese de saygı duymalı
Haydi
Hep birlikte göğüs verelim
Ortak düşmana
Üstün olsalar da sayıca
Görsünler her birimizin
Bir aslan olduğunu
Görsünler bizim bir darbemizin
Onların bin darbesine bedel olduğunu
Ve görsünler
Ölümün yenilmek olmadığını.

Kenan Ziya Akbaba

Ölümlü Gezegen

Kısır bir döngüdür yaşam.
Kahpe Kasiğında
Nice piçler taşıdı zamana
Ne darbeler yedi ektiğinden
Suskunluğunu bozdu bazen
Salındı salıncağa inat
Ateş küstü kimi zaman
Tükürüğünde boğdu sevdasını
Ama.
Emzirmekten vazgeçmedi
Koynunda beslediği çıyanı
Yollarını gözledi
Bağrına basmak için
Açarak kollarını
Suskunluğa, karanlığa mahkum etti
Çıgıllıklarıyla irkildi doğurduklarının
Lakin iş işten geçmiş
O da onlara benzemişti artık

Kenan Ziya Akbaba

Ölürüm Gün Doğmadan

Uçurum oluyor
Her gün
Yüregine atlayacağım.

Geceler
Koşasım geliyor
Yıldızlara
Ellerinden tutup.

Bu kent sensiz
Bu kent kimsesiz
Leylekler bahara sürgün
Bekleliyor
Kırlangıçlar yamacında
Gün dönümü akşamların

Bir kadeh şarabın
Esrikliği mi?
Düşüşümün nedeni
Gözlerin mi ?
Beni tutsak eden

Kekeme adımlarla
Yürüdüm sana.
Bu kenti, ateşi sardı
Yüregimin yangısının
Çatıları çöktü
Geçmiş sevdaların

Ter sızan şakaklarım
Göğsüne düşer
Yokluğunun
Şabaha sürmez acılarım
Ölürüm,gün doğmadan.

.....
Umuda bir zılgıt gönder!
Yeniden filzilensin
Yüreklerde sevdalar..

Kenan Ziya Akbaba

Öyle Bir Haldeyim ki Kimse Bilmez Derdimi

Ben sevdanın derinden acısını çekerim
Rüzgar olur aleme dert tohumu ekerim
Ne senden vazgeçerim ne yolunu beklerim
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Gecenin karanlığı aydınlatır yüzünü
Beklemek fayda etmez duymuyorsam sözünü
Çok uğraştım olmadı çözemedim özünü
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Dönmüşüm suratımı karanlık gökyüzüne
Nice defalar başım teslim oldu dizine
Yalancı baharları dost edindin özüne
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Katre katre tükendi içimdeki ateşim
Karanlık sardı canı doğmaz oldu güneşim
Şözde hem sevgilimdin hemde ayrılmaz eşim
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Yaşlar akın ediyor kanlı göz pınarına
Söyle ne kaldı artık taşınacak yarına
Pul eyledin ömrümü serdin halk pazarına
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Hep hislerde yaşadın göremedin çilemi
Kan revan bedenime süremedin merhemi
Bana hep layık gördün ölüm ile eleme
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

İster idim derdine derman olayım senin
Son nefeste yanına kavuşsun bu bedenim
Yangın yeri tüm alem tutuştu senle tenim
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Bak kesildi nefesim tutmaz oldu dizlerim
Dağlar girdi araya ben kokunu özlerim
Gelde son halim gör kapanırken gözlerim
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez halimi

Sanma ki sen susunca ben olurum havamda
Şensizlik migren olup zonkluyorken kafamda
Ölümün silueti bakınır durur camda
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez halimi

Aşk nedir sevdâ nedir bilir mi kahpe kader
Yetmez mi kul ettiğin ömrüm olmuşken heder
Şensiz geçen her anım güne ekiyor keder
Öyle bir haldeyim ki kimse bilmez derdimi

Kenan Ziya Akbaba

Özgürlük Ek

Kara bulutlar çöktü
Talihimizin üzerine
Sardı tüm bedenleri.

Tarlalar başaksız,
Ormanlar ağaçsız,
Her birimiz ayrı yorgun.

Köleleriyiz
Sömürgeci sistemin
Bilgiyle beslemediğimiz beyinlerimiz
Açlık sınavından muzdarip.

Fark edemedik geçmiş dinlerin öldüğünü
İnandıklarını sandık Tanrı'ya
İnandıklarını sandık
Ölümden sonra yaşama
Oysa artık onlar
Yeni tanrının esiri
Para tek değer
Tek doğru
Bizi avutup inanmadıkları değerlerle
Cukkalarını doldurdular
Alnımız secdeleyken

Hep bir el beklentisi
Bulutları dağıtsın
Yeniden çiçek açsın
Başağa dursun tarlalar
Bize ait fabrikalarda
Dökülsün terlerimiz

Nafile büyülenmiş güzel
Her birimiz
Uyanmadıkça uykumuzdan
Kara bulutların ardından
Geliyor
Daha kara bulutlar

Uyan artık!
Ey güzel ülkemin ruhu
Dağıt karanlıkları
Bir çırpıda
Son ver
Yeni tanrının hakimiyetine
Ve
Her karışına
Özgürlük, kardeşlik, barış
Ek.
Son ver haramilerin saltanatına.

Kenan Ziya Akbaba

Perişan

Yine gökyüzünü bulut kapladı
Duruşu perişan hali perişan
Çekip gam okunu kalbe sapladı
Çiçeği perişan dalı perişan

Bilmez kimse gönlündeki yarayı
Gündüz gözü arar durur ırayı
Baksan dersin yıkılmıştır sarayı
Gülüşü perişan dili perişan

İnsanoğlu nankördür hep gözünde
Hile dolap yok aslında özünde
İçini yansıtır her bir sözünde
Bahçesi perişan gülü perişan

Bir bakarsın görünür bütün dişi
Hayal kurup hüznü aramak işi
Bunca naza katlanamaz her kişi
Yareni perişan yari perişan

Düşleri atlıdır kendisi yaya
Sorar durur neden geldim dünyaya
Dalmak ister özlediği rüyaya
Uykusu perişan düşü perişan

Kara gözler derinlere çok dalar
İçinde hep derdin ezęisi çalar
Zaman geçmez sayılır dakikalar
Baharı perişan güzü perişan

Yağmur damlaları dökülür gözden
İnce ruhlu kırılır her bir sözden
Od düşmüş gönlünde geçilmez közden
Ateşi perişan harı perişan

Küser durur barışması çok yakın
Göz pınarına yağ, ediyor akın
Kalbini kırmaya uğraşma sakın
Hiddeti perişan kini perişan

Ziya oldum görsün diye önünü
Yarını düşleyip silsin dününü
Bayrama çevirdim her bir günününü
En sonunda etti beni perişan

Kenan Ziya Akbaba

Sana

Ümide hamile gecenin
Sabahında hüsrân
Esen öyle bir rüzgar ki
Fırtına bora kasırga
Bir taraftan yanarken
Donmak
Tek hayalimse, dokunmak;
Her hücrem arzu yüklüyse
Çalışmaz olur mantığım, aklım
Tek sorumluydu
Duygularım
Ey gecenin koynundan gelen ziya
Gözlerim kamaştı ışığından
Işığa sevdalı bir böcek gibi
Etrafında döne döne telef oldum
Hasretinden geceleri eskittim
Gündüzler zaten senin
Zor olan sevdan değil
Kavuşamayacak olma gerçeği
Hayale düşlere fotoğraflara mektuplara
Şıkışan sevdam
Özgür olmak istiyorum bir kuş gibi
Uçulacak tek hedefe doğru
Uçmak istiyorum
Sana...

Kenan Ziya Akbaba

Sana Geldim Yar

Dağları aşıp sana geldim
Elimde bir demet papatya
Dilimde ismin
Yerinden fırlayacak kalbim
Dayandım kapına
Bilemezdim
Yüzüme kapanacağını
İşte olan oldu
Döndüm sırtımı kapıya
İnanıp inamamak arası
Kollarını açıp beni bekliyordun?
Ellerimi bırakmamamacasına tutacaktın
Herşeye meydan okuyarak
Seni suçlayamam
Biliyorum
Yasak aşktı bizimki
Tüm zincirleri kırarcasına
Ama görüyorum ki
Kopmayan halkalar var
Hayaldi
Güneşe yazı yazmak misali
Aydınlattın dünyamı
Sıcacık her yan
Yazma çabası.... nfile
Birde papatyalara sormak istedim
Tüm yaprakları kopardım tek tek
Kimini seviyor sevmiyor
Kimini gelecek gelmeyecek
Diyerek
Papatyalar benden yana
Ya kader?
Rüzgara tutulmuş yaprak misali titredim
Ürperdi yüreciğim
Bir ağırlık çöktü omuzlarıma
Kaynar sular boşandı başımdan
Gitmek ve kalmak arası ikilem
Ama sana gelmiştim dönmemecesine
Çağırıyordun beni
Apak bir gelinlik içinden
Başında kır çiçeklerinden bir taç
Ellerimiz kayuştu
Yürüdük ışığa doğru birlikte

Kenan Ziya Akbaba

Sayıklamalarım

Bir yanda beni özlemiş yorganım,
Çağırırken kollarını açmış,
Bir yanda sis bürümüş yüreğim.
Bulamadım söylenecek tek hece,
Nazlı nazlı yola çıkmışken güneş.
Şiire müptela iki mengene sıkıyor ruhumu,
Almak istercesine.
Yarınlar rahmete gebe,
Belli haykırışından gök kubbenin.
Belli belirsiz sokak lambaları,
Susmaya hazırlanıyor artık.
Son cümleleri asılı kalmış dudaklarında.
Akşamdan kalma fısıltılar dolaşıyor etrafımda,
Kimi belli belirsiz,
Kimi gün gibi ayan.
Kör koyulardan çıkmaya hazırlanırken ruhlar,
Dilleri dışarda, üzerinde tek hece.
Suskun sevda türkülerinden kalma.
Boğumlanmış hasret, süzülürken imbikten,
Bir damla düştü payına, kavrulmuş yüreğimin.
Kana kana içtim, o tek damladan
Soğumadı yürek.
Yarınlara hapsoldü düşlerim,
Gün koşarak yürürken üzerime.

Kenan Ziya Akbaba

Sayıklamalarım 3

Dar ağacında sallanırken hayallerim
Gün dönümü yalnızlıklarımı astım sokağın girişine

Kenan Ziya Akbaba

Sayıklamalarım 4

Dedim ki dertlere düçar olmuşum
Benim dertlerime derman var mıdır
Dediler ne bu hal gamla dolmuşsun
Dert senin ödölün çekmek zor mudur

Dedim ki gurbette yalnız kalmışım
Gönül eyleyecek canan yok mudur
Dediler badeden içip yanmışsın
Kalbine saplanan çelik ok mudur

Dedim ki kış günü erir dururum
Bu halime sebep olan yar mıdır
Dediler başına bak aklar dolmuş
Uca dağdan gelme taze kar mıdır

Dedim dağ başında bir gül bulmuşum
Yaprağından düşen ahu zar mıdır
Dediler başına türlü hal gelir
Düşüp düşüp kalkmak sana ar mıdır

Dedim bir çift göze müptela oldum
Süreyya'da bir benzeri var mıdır
Dediler zembilde asılı kaldın
Tarif eylediğin naz/lı yar mıdır

Dedim tende beni arar dururum
Acep bende artık benlik var mıdır
Dediler yendiysen kibir gururun
Damarda dolaşan başka kan mıdır

Dedim can bedeni terk etmek ister
Makberde sevdadan sual var mıdır
Dediler yüreğin yanmayı yeğler
Cehennemden harlı ateş var mıdır

Kenan Ziya Akbaba

Sayıklamalarım2

Dökülmüşsem,
Sere serpe yollara.
Bil ki nedensiz değil.
Tutuşmuşsa eteklerim,
Ve koşarcasına değil,
Uçarcasına dönmüşsem yönümü
Cana.
Ne canda kalmıştır canlık,
Ne de
Bir mana şarkılarda..
Ufkun kızılığı,
Çökmüşken omuzlarıma,
Yudumlama zamanıdır, yar busesini.

Kenan Ziya Akbaba

Sen Bugun Girdiğim Yeni Yaşımsın

O kötü bahtımın kara yazısı
Sen yeni başlayan gönöl derdimsin
O kalbime inen aşkın sızısı
Sen yüzüme gülen muhabbetimsin

O dalda kurumuş açmayan gonca
Sen hazandan sonra ilkbaharımsın
O elimde üç yapraklı bir yonca
Sen gözümde yaşım ahu zarımsın

O göğsüme çöken koca bir ağrı
Sen noktadan sonra satırbaşımsın
O cana musallat ince bir sayrı
Sen sofraya gelen ekmek aşımsın

O yüzüme vuran akşam rüzgarı
Sen tipim boranım yağış karımsın
O biten ömrümün en son ılgarı
Sen yeni bedende diğerkarımsın

O hoyratça geçip giden günlerim
Sen hayal ettiğim hakikatimsin
O mazide kalmış olan dünlerim
Sen yarına doğan saadetimsin

O hep beklediğim son talih kuşu
Sen başıma düşen ağır taşımsın
O dün yöneldiğim dağın yokuşu
Sen bugün girdiğim yeni yaşımsın

Kenan Ziya Akbaba

Sen Gibi Birini Bulasın Sende

Ne bir selam verdin ne halim sordun
Dilerim ben gibi olasın sende
Ne sahiden sevdin ne değer verdin
Sen gibi birini bulasın sende

Ne tükendi çilem ne dindi yaşıım
Seninle dertlere yol oldu başım
Seni bekler kaldı,ortada naaşıım
Dilerim ben gibi olasın sende

Bülbül gibi hep açmanı bekledim
Geceleri gündüzlere ekledim
Senden çektiğimi dardan çekmedim
Dilerim gül gibi solasın sende

Bir goncayken hazan vurdu yaprağa
Cemre oldum düştüm suya toprağa
Dayanır mı gönül böylesi dağa
Dilerim ben gibi yanasın sende

Kenan Ziya Akbaba

Sen Gülünce

Sen gülünce
Kardelenler açtı gönlümde
Erimeye başladı buzlar
Bir od düştü yüreğime
Alaz alaz
Sen gülünce
Dağıldı karanlıkları
Umuda hamile gecelerin
Sağcılar başladı
Doğum pek yakın
Sen gülünce
Gün doğdu koca kentin üstüne
Yok artık kara bulutlar
Çiçek açtı öbek öbek
Etrafa yayıldı sevda tutkusu
Sen gülünce
Mevsim döndü bahara
Zümrüte boyandı dallar
Kış uykusundan uyandı
Duygular
Sen gülünce
Huzura kavuştu ruhum
Kabuslar erdi sona
Düşlerim pembe
Hayallerim daha bir mutlu
Sen gülünce
Daha parlak yıldızlar
Daha bir aydınlık gün
Dünden daha mutluyum
Bugün

Kenan Ziya Akbaba

Sen misin?

Ne oldu sevdalım sen niye sustun
Türlü hülyalara dalan sen misin?
Selamı sabahı aniden kestir
Aklımı başımdan alan sen misin?

Gösterdin ay yüzün eyledin meftun
Aklım fikrim aldın olmuşam Mecnun
Dil bilmez aşığın yüreği mahzun
Gönümü odlara salan sen misin?

Kaşların bir hilal kipriğin oktur
Aşka düşmeyenin hiç gamı yoktur
Sana söylenecek kelamım çoktur
Kalbe söylediğim yalan sen misin?

Bu gönül evinde kalmadı kara
Aşkı muhabbetle yöneldim yara
Bülbül de gül için düşmüştü zara
Bağdan son gülümü çalan sen misin?

Ben güzeli sevdim bu değil bir sır
Zülfün kemendiyle şu boynumu kır
Kalbinin tümünü sevgime ayır
Cevahir sarrafın bulan sen misin?

Kenan Ziya Akbaba

Sen Ne Haldesin Yarim

Seslendim yüreğime nerdesin bulsun diye
Sen arının yaptığı tatlı baldasın yarım
Neden hep sitemkarsın bu garip sevgiliye
Ben burada perişan sen ne haldesin yarım

Ben aşkın badesini senin elinden içtim
Benliğimi kaybettim senle kendimden geçtim
Gördüm alem içinde nokta değil bir hiçtim
Ben kül oldum savruldu hangi yoldasın yarım

Zehir diye sunsalar her dem zevkle içerim
Sanma ki zora düşer sevdandan vazgeçerim
Tırpan olur uğruna tüm cihanı biçerim
Devrildi tüm ağaçlar hangi daldasın yarım

Şimdi senden hatıra kalan bir tek gülüştü
Kiprikte dondu resmin gözüme yaş üşüştü
Ağardı bak saçlarım tüm bedenim büzüştü
Ben denizde bir damla hangi saldasın yarım

Ayrılık alevinde bütün bedenim çimdi
Leblerin vuslat bana gözlerin bir içimdi
Öfke kustu kaderim üstüme yürür şimdi
Ben girdaba düşmüşüm hangi koldasın yarım

İki beden bir olduk yaşıyor şimdi bende
Saçların miski amber kokusu hala tende
Aklımı aldı aşkın yüreğim zaten sende
Ben bende kaybolmuşum sen neredesin yarım

Bilirim gönlüm tahtın başka yere girmezsin
Gonca gülü bırakıp solmuşunu dermezsin
Ben menzile varmadan sen kemale ermezsin
Ben vuslat eşiğinde hangi güldesin yarım

Mecnun sahra yoldaşım Ferhatla dağlar deldim
Onca yolu teperek gönül kapına geldim
Çul eyleyip ömrümü işte önüne serdim
Ben dağlarda kayboldum hangi çöldesin yarım

Yusufla sırra erdim balık karnında kaldım
Musayla tur dağından gelip kapını çaldım
Yüzmeyi bilmiyorken aşk denizine daldım
Okyanusta yok oldum hangi göldesin yarım

Nuh'un Kenan'ı olup tufanda kaldım darda
Ruhum gezer alemler beden çürür mezarda
Ziya'nın diyeceği başka sözleri varda
Sazım düzen tutmuyor hangi teldesin yarım

Kenan Ziya Akbaba

Sen Olmasan

Sen padişah ben köleyim
Sen mutluluk ben çileyim
Sevmediysen ben öleyim
Yıkılmazdım sen olmasan

Sen gül isen ben dikenim
Aşk acısını çekenim
Gönüllere gam ekenim
Ekilmezdim sen olmasan

Sen okuyan ben yazanım
Gönüllere aşk kazanım
Sen oltasın ben sazanım
Tutulmazdım sen olmasan

Sen çaresin bense derdim
Oku atıp yayı gerdim
Gönlümü pazara serdim
Satılmazdım sen olmasan

Sen چراغısın bense mumum
Eriyip yok olmak sonum
Sen tanrıça bense kulum
Yakılmazdım sen olmasan

Sen ışıksın ben bir ayna
Al eline koy koynuna
Yansıyan Ziya'yla oyna
Bakılmazdım sen olmasan

Kenan Ziya Akbaba

Sen Olmayınca

Yıkılır mı sandın dünya başıma
Hayatımda bir tek sen olmayınca
Mevlam nicesini serdi karşıma
Neye yarar gözde fer olmayınca

Karıştı gün gece uyku yok gözde
Bitmezdi bu sevda bir asır sözde
Alevlenir durur yaktığın közde
Yanamam mı sandın sen olmayınca

Düşsem de yerlere kalkar dururum
Sevdanı dilenmem engel gururum
Çeker silahımı kendim vururum
Ölemem mi sandın sen olmayınca

Kar düşmüş talihim bahtım kapkara
Bülbül gül elinden düşmüştü zara
Sağalmaz sineme açtığın yara
Kanamaz mı sandın sen olmayınca

Dün yine yadıma düştü sözlerin
Hep yalan söyleyen kara gözlerin
Gelemezsin artık tutmaz dizlerin
Bilemem mi sandın sen olmayınca.

Yollar gelir durur yanı başına
Kara kalem çok yakışmış kaşına
Selam olsun gözlerinin yaşına
Dolamam mı sandın sen olmayınca

Yaşamak hikaye yaşamak masal
Gösteririm seni dünyaya emsal
Dönmüşsün kediye olmuşsun uysal
Kıramam mı sandın sen olmayınca

Yazarım yazarım bitmez ne fayda
Bir eşin var mıdır koca uzayda
Seni vuracağım ok şimdi yayda
Geremem mi sandın sen olmayınca

Kenan Ziya Akbaba

Sen Varsın

Yokluğunu çektiğim sabahı her gecenin
Göz altlarımda morluk yüreğimde sen varsın
Bitince şiir olan yazdığım her hecenin
Başında bir yalnızlık son deminde sen varsın

Baharda su yürüyüp filiz veren her gülün
Dalında garip bülbül yaprağında sen varsın
Yıllardır suya hasret yüreğimdeki çölün
Kumunda yanık Mecnun vahasında sen varsın

Arada bir dalınca gördüğüm her rüyanın
Sahnesinde bir yuva baş rolünde sen varsın
Dönmekten sarhoş olan şu kocaman dünyanın
Üstünde binlerce can havasında sen varsın

Kenan Ziya Akbaba

Sen ve Ben

Nerede o eski günler
Seninle kırlarda koşar
Menekşeler toplardık
Doyamazdın buz gibi ayrana
Hani o soğuk sulu ırmaklar
Dallarından yemişler kopardığımız ağaçlar
Hani bin bir renk çiçekler
Onlara konan kelebekler
Hani sevdamız
Hani hiç bırakmamamacasına sarıldığım ellerin
Ve derinliklerinde beni bulduğum gözlerin
Sen şimdi çok uzaklarda
Bilmem ki nerede kimin kollarında
Bense yalnız
Kimsesiz
Tükenmiş umutlar ve gençliğimle
Hala seni bekliyorum
Dönmeyeceğini bile bile.

Kenan Ziya Akbaba

Sen Yoksan Yar

Dide-i ziya her dem bayram eyler
Sen salını salını geçtikçe buralardan
Yoksan sen garipse can tende
Bayram olsa olmasa neye yarar yar

Var git yoluna bu nefes kafesteyken
Dur durak bilmeden koştuğum vuslat
Ne anlam taşır varacağım menzil
Avuçlarıma baktığımda sen yoksan yar

Süreyyada sakladığım benliğimi
Sermişken önüne sere serpe
Bakmadan almadan geçmişsen
Var olsa yok olsa neye yarar yar

Ben tokum ben körüm
Görmez gözüm senden başkasını
Bir kilim motifiyse sevdan sinem üste
İpek halıları sersen yollarıma neye yarar yar

Düş bahçelerinden devşirdim
Meyvelerin olgununu hamını
Başıma yıkmışsan evin damını
Gece olsa gündüz olsa neye yarar yar

Dilinden damlayan zehr-i mar olsa
Aksa içime katre katre
Merhem olacaksa dağlanan yüreğime
Ağu olsa bal olsa cana yarar yar.

Kenan Ziya Akbaba

Sende Öğrendim

Sende öğrendim yaşamın bu denli güzel olduğunu
Sende öğrendim körelen duyguları yaşatmayı
Bazen çarşaf gibi duygularım
Bazen fırtına kasırga
Seni kendimden bile kıskanırken
Sakin olmamı bekledin benden
Seni kıskanırken yaşadığım duygular
Yaşama bağladı beni sınırsız
Dolu dolu yaşadım aylarca
Ayrılığın acısını tattım derinlerde
Uyku girmede gözlerime
Geceler arkadaş oldu bana
Sende tattım karşılıksız sevmeyi
Kavuşma ümidi olmadan
Çaresizlik sardı benliğimi
Direndim
Yılmadan taviz vermeden sevgimden
Ben mum gibi erirken
Aşkım büyüdü olabildiğince
Kök saldı koca bir çınar gibi gönlüme
Söküp atmayı denedim kaç kez
Her seferinde daha bir gürleştirdi
Sardı bütün benliğimi
Ey sevgili seni unutmamı bekleme
Toprak olmadan bu gönül
Benden kurtulmak dersen al canımı
Ama şunu bilki toprağında yeşerecek her filizde
Yine sen olacaksın.

Kenan Ziya Akbaba

Sende Tutuklu Kaldım

Tüm umutlarımı koyup bir zarfa
Mühürleyerek ağzını
Yolladım sabaha
Sabah ağzını açıp
Taşıyacağım yarınlara
Kaçı gerçekleşecek kim bilir
Hayallerimin
Belki de hiç biri
Bahar gözlüm
Yaşadığım sürece
Var olacak hayallerim
Taşınacak yarınlara
Erteleğim umutlarım

Her anında zamanın
Haykıracağım boşluğa
Seni nasıl sevdiğimi
Yanımda yakınımda olmasan da
Duyacaksın
Yüreğin ürperecek
Ve anlayacaksın
Sende tutuklu kaldığımı

Kenan Ziya Akbaba

Seni Bu Alemden Ala Bir Allah

Ağzını açtıkça pislik dökülür
Otuz iki dişin birden sökülür
Tutmaz ayakların belin bükülür
Seni dertten derde sala bir Allah

Yıllardır başımdan eksik olmadın
Oturup saçını niye yolmadın
Çok nasihat ettim zerre dolmadın
Beyhude canını ala bir Allah

Çoluk çocuğumla uğraştın durdun
Salyaların akar durur, kudurdun
Her defa belimden aşağı vurdun
Seni karanlığa sala bir Allah

Tanıdığım güne hep lanet ettim
Pisliğin yüzünden eridim bittim
Çok şükür geberdin ben rahat ettim
Cehennem narına sala bir Allah

Sandın ki aşkımdan deli olmuşum
Arayıp cihanda seni bulmuşum
Senden öncesinde mutlu kulmuşum
Seni yerden yere çala bir Allah

Ne desem soğumaz sinemde yürek
Defol git mutluca bir yaşam sürek
Üzerine toprak onlarca kürek
Leşin çüplüklere sala bir Allah

Seni her gördükçe midem bulanır
Çiçek veren bahçe her gün sulanır
Dilerim boynuna yılan dolanır
Zehrini içine sala bir Allah
Seni bu alemden ala bir Allah

Kenan Ziya Akbaba

Seni Özlüyorum

Seni özlüyorum, işitmesem sesini
Seni özlüyorum görmesem gözlerini
Tutmasam ellerini okşamasam tenini
Seni özlüyorum koklamasam saçını doya doya
Dudaklarının sıcaklığını hissetmesem
Dudaklarımda
Seni özlüyorum girmesen rüyalarım
Uyandığımda hayalini kurmasam
Seni özlüyorum her şeyinle benim olmasan

Kenan Ziya Akbaba

Seni Sevmek

Seni sevmek sonsuza dek akan
Bir kaynaktan su içmek
Seni sevmek bitmesini istemediğim
Bir rüya
Seni sevmek sonu olmayan bir kitabı
Yaprak yaprak okumak
Seni sevmek ayı, yıldızı sevmek
Uzakta olduğu için ulaşamadığım
Hep seyrederken iç çektiğim
Seni sevmek yağmur dindiği halde
Gün ışığını görememek
Seni sevmek
Acı çekmeme tek sebep
Yinede seni sevmeye devam edeceğim...
Göremediğim gün ışığına İNAT! !

Kenan Ziya Akbaba

Seni Unutmak

Seni unutmak bu kadar
Kolay olsaydı eğer
İlk unut dediğinde unutturdum seni
Ciğerlerimin oksijene
Damarlarımın kana
Benim sana olan açlığım eşdeğerken
Seni unuttuğumu nasıl düşünürsün?
Sensiz geçmezken tek saniyem
Seni arzularken her hücrem
Bana dönersin ümidi
Ölümle yaşam arasında ince bir çizgiyken
Seni unuttuğumu nasıl düşünürsün?

Kenan Ziya Akbaba

Senin Yanında

Ellerim tutulur, gözlerim görmez
Bir hoş oluyorum senin yanında
Anlatılmaz bir his yaşamayınca
Sarhoş oluyorum senin yanında

Başımdan aşağı boşanır sular
Unutulur senden gayri tutkular
Anlaman yitirir bütün muştular
Tuğyan oluyorum senin yanında.

Bir anlamı kalmaz baharın yazın
Şarkının, şiirin, güftenin, sazın
Bana eylediğin binlerce nazın
Giriftar olurum senin yanında.

Kenan Ziya Akbaba

Seninle Birlikte Öleyim Ey Yar

Gönlümü bağladım zülfün teline
Elin degecek mi bir gün elime
Kolumu dolayıp ince beline
Seninle birlikte öleyim ey yar

Koskoca geceyi sabah eyledik
Uzaktan uzağa sevdalım dedik
Sevda gömleğini yeniden giydik
Seninle birlikte öleyim ey yar

Aramızda bir adımlık mesafe.
Böylesi nasip mi bilmem herkese
Gökyüzünde çarpar nefes nefese
Seninle birlikte öleyim ey yar

Kara gözlerinde güneş doğarken
Gün ışığı karanlığı boğarken
Üstümüze aşk yağmuru yağarken
Seninle birlikte öleyim ey yar.

Vücut sonbaharda gönül baharda
Kalbim kaldı yarda aklım zararda
Bedenim burada ruhum firarda
Seninle birlikte öleyim ey yar

Kenan Ziya Akbaba

Senle Yaşamak

Senle yaşamak istiyorum
Düşlediğim hayatı özgürce
Koşmak istiyorum ardından, kırlar boyunca
Yakalayınca sarmak istiyorum ayaklarını yerden kesip
Başımız dönünceye kadar birlikte dönerek

Senle yaşamak istiyorum
Kumsallar boyunca elele
Herkes denizi seyrederken
Ben gözlerini seyretmek istiyorum
Onlarında derinliklerinde yüzüp boğulmak istiyorum

Senle yaşamak istiyorum
Bir odada başbaşa
İstemem sobamız olmasın
Birbirimizi ısıtırız.

Kenan Ziya Akbaba

Sensin

Arı bensem balım sensin
Ağaç bensem dalım sensin,
Bağban bensem gülüm sensin
Vazgeçer mi gönlüm senden.

Mecnun bensem Leylam sensin
Kerem bensem aslım sensin
Kral bensem tahtım sensin
Vazgeçer mi gönlüm senden

Kağıt sensen kalem benim
Acı sensen elem benim
Git dedikçe gelen benim
Vazgeçer mi gönlüm senden?

Yaşam sensen ölüm benim
İyilik sensen,zulüm benim
Kırda açan gülüm benim
Vazgeçer mi gönlüm senden?

Kenan Ziya Akbaba

Sensizlik Hakim Yüreğime

Gün yüzünü sana çevirdiğinde
Sessizlik hakim olur yüreğime
Sensizlik
Acılara bakar gözlerim
Yürüyüp gitmek gelir
Ardına bakmadan
İlk kaçamak
Kulaklarımda aynı klasik müzik
Gözlerimin önünde ürkek duruşun
Kulaklarımda kalp atışının tik takları
Ve sonrasında
Bir oluşun verdiği heyecan
Ağzından düşmeyen
Sevda sözcükleri
Teslimiyetim
Kıskançlık krizleri
Aynı şarkı tırmalar kulaklarımı
Dile gelir
Yemin billah olmayacak
Kabullenir naçar
Gönül her şeyi
Son perdedir artık sahnede
Vurgun yemiştir
Son çırpınışlar
Nafile direnir boğulmamak için
Oysa çoktan çıkmıştır canı
Rahat bırakmaz
Yetmemiştir bir kere öldürmek
Bin kere ölmelidir
Suçludur denize sevdalı olduğu için
Suçludur sevmeyi bildiği için
Beklenen
Derinleri keşfi değil
Birkaç kulaçtan sonra çıkmasıdır kenara
Alışmıştır her yüzücüye kollarını açmaya
Usanmaz can almaktan
Arkasından haykırmaz gidenin dön diye
Kalmak isteyene kucar nefretini
Mutludur kendince
Yıkılmıştır bir yüreği daha
Gizli nefretine kesmiştir bir kurban daha
Bilmez ki kaderidir
Bülbülün gülün uğrunda ölümü
Aslı uğruna yanmaktan zevk alır kerem
Farkında değildir artık
Nefret kusmuğunda
Kendini de boğduğunun

Kenan Ziya Akbaba

Serpil

Çocuklarımlın annesine;

Sevgiyi ararken elimde kadeh
Ellerin elimi tuttu neyleyim
Rüyada gördüğüm bir çift güzel göz
Perdede kaybolup gitti neyleyim
İlk aşkı Mecnun'un son aşkı benim
Leylaya benzettim seni neyleyim

Kenan Ziya Akbaba

Sevda

Bugün yolda yari gördüm
Tel tel olmuştu saçları
Selam verip geçip gitti
Esti bende sevda yeli

Unuttum diyordum onu
Çözüldü kalbimin donu
Yüreğimde sevda koru
Ateşlenip yandı bugün

Selam versem almazidi
Bakıp gülsem gülmezidi
Sevada nedir bilmezidi
İlk kez bana güldü bugün

Kenan Ziya Akbaba

Sevda ve Özgürlük.

yaşasın sevdam
yaşasın özgürlük derken
buldum kendimi yağlı urganın ucunda
gel kara gözlü ceylanım
son arzumdur bana gelmen
son arzumdur
sana olan sevdamı haykırarak
sallanmak darağacında
Ama en büyük arzumdur
yüreğimi yakan
özgürlük ateşini sana devretmek
ve sonsuzluğa gözü kapalı gitmek
gel asil sevdam
ilmek boynumda
bekliyorum....

Kenan Ziya Akbaba

Sevda Yanığım

Sana sundum,
Son parçasını yüreğimin.
Engerek ve çiyan kuyusu koynun,
Eskimiş saltanatı sevdanın.
Nefes nefese bir yokluk.
Neresindesin?
Tahta bacaklı yarınlarımın.

Gün görmez kervan girmez,
Yollarında ruhumun,
Ümitsiz yolcusu sen.
Elleri kanlı, yüreği taş, gözleri kör.
Öfkem, kasırga olur yol arar damarlarında
Savurdukça yapraklarını saçlarına
Kör kuyulardan duyulur çığlığın

Sevda yanığım
Kül rengine boyar,vuslatı
Ensemizde,soğuk nefesi ölümün
Yarınlr, avuçlarımızda can çekişen,
Son ışıık hüzmesei.
Ziyası kara gözlerinin
Yetmedi yaşatmaya düşlerimizi.

Göz göz oldu açtığın yaralar,
Son deminde baharın.
Tüm yeşiller sarı artık.
Kökümü kemirirken çiyanlar,
Devrildim boylu boyunca.
Kapınırken gözlerim,
Birinde yırtık bir resmin,
Diğerinde solmak üzere olan ismin.

Kenan Ziya Akbaba

Sevdama

Nerede durayım her yanıma harap
Yüreğe saplanmış aşkın hançeri
Bu nasıl sevdadır düşmüşüm çalap
Figanım inletir gökleri yeri

Sarmaladı karanlıklar yüreği
Her gece kırılır gönül direği
Kalmadıysa sevdamızın gereği
Boylasın bu gönül o kara yeri

Hiçbir çiçek mutlu etmez bülbülü
Gece gündüz bekler o gonca gülü
Biliyor olsa da süslü sümbülü
Farklıdır gönlünde yarının yeri

Yar ellerin kınalıdır tutamam
Dert oldun içime alıp satamam
Hıçkırıklar düğümlendi yutamam
Göz yaşım ıslatır durduğum yeri

Mektup yazdım haber gelmez beklerim
Her geçen gün derdime dert eklerim
Tutmaz oldu ayaklar emeklerim
Sürünerek görsem olduğun yeri

Kenan Ziya Akbaba

Sevgiliye

Fayda etmez artık bu yareme tabipler
İçim buruk yaralı kalbim
Gözlerindeki cezbeden parıltı
En sonunda kuşattı beni
Namzet oldu aşkına
Senin hasretin yakmaya başladı gönlümü
Esiri oldum gözlerinin
Nüksetti içimde közlenen yara
İsyanlar başladı beynime karşı
Sarsmaya başladı
En derinden
Var olan değerlerimi
İçin için kemirmeye
Yok etmeye direnişimi
Oysa ben seni
Rahatlarım diye sevmiştim
Mecnuna benzemek için değı

Kenan Ziya Akbaba

Sevgiliye Sitem

Gel de bu kışımı çevir bahara
Hiç aldırış etmem baştaki kara
Gelirsen sağalır gönülde yara
Gelmezsen halimi bilemezsin yar
Akan gözyaşımı silemezsin yar.

Baharın yeşili güllerin alı
Bu gönül doğuştan sana sevdalı
Boynuna attığın o ince şalı
Sararsan bedene alamazsın yar
Bensiz bu cihanda kalamazsın yar

İncittin kalbimi kanlar sızıyor
Kahpe felek sensiz yazı yazıyor
Kangrene döndü yaram azıyor
Artık merhem çalıp saramazsın yar
İstesen de gönlüm alamazsın yar

Kenan Ziya Akbaba

Sitem

Bir tarafta yaşadığın ikilemler,
Bir tarafta kara boyalı gece.
Varlık ve yokluk kıldan bir köprü.
Her gün dört mevsimi yaşamak.
Duvarda donmuş gözler,
Yangınlara düşmüş bir yürek.
Ne geçmiş yaşamlar,
Ne geleceğe dönük beklentiler.
Uçurumlara yuvarlanmış göz yaşlarım,
Çiğ altında kalmış düşlerim,
Kırık aynalarda asılı kaldı.
Dumanı tüten türküler.
Fayda etmiyor ah vah.
Her hücremde tonlarca sancı.
Göz yaşlarımda boğulmuş sevdam.
Haykırmak neye yarar,
Havada donuyorsa sözlerim.
Neye yarar bülbülün nağmesi,
Kulaktan yoksunsa gonca.

Kenan Ziya Akbaba

Son Mektup

Kim demiş ki her gecenin sabahında,
Güneş yeniden doğar.
Neden doğmadı benim güneşim?
Neden karanlık her yer?
Seviyordun hani ölesiye?
Aşıktın bana.
Bu mu aşk iki cümleyle biten?
Hangi çileye katlandın benim için?
Geceleri bana eşlik etmenin dışında.
Dünya sanallaştığı gibi,
Aşklarda sanallaştı sanırım.
Birde giderken suçlaman!
Alay edercesine duygularımla.
Zaten ben planlıyormuşum bunu.
İçimdekileri okurcasına.
Git geride ne bıraktığını bilmeden.
Sadece gururunu kurtarmak uğruna.
Sakin yazma!
Sakin arama ben, senleşmişken bende beni.
Etten kemikten varoluşlar,
Mutlak biter bir gün.
Ama duygular;
Acılar, uyutmayan kalp sancıları.
Sürer sonsuza dek,
Kor gibi düştüğü yüreğimi yakarak.
Hoşça kal dilerim mutlu olursun.
Ne berbat bir cümle!
Düşünmeden söylenmiş.
Sözlüklerden çıkarmak gerek tek tek,
Tek mutluluk kaynağım senken.
Elinden alıyorum onu ama,
Sen mutlu ol demek.
Ne ilginç!
Olurum tabii ki sensiz.
Ne kadar mutlu olunabiliyorsa,
Elinden oyuncağı alınmış çocuk misali.
Bırak beni acılarımla baş başa,
Ben sana mutluluk da dilemiyorum.
Umarım sende acı çekersin.
Uyku girmez gözlerine.
Rahatsız eder hayalim seni.
Muhtaç olursun sevgime.
Ben, beni sana
Seni de bana mahkum ediyorum
Sevgilim...

Kenan Ziya Akbaba

Son Şarkım Yarım

Sevdaya yelken açtı
Gönlüm sonbaharında
Son şarkım yarım
Son dizelerimde gözyaşı
Açar mı bir daha kardelenler
Baharın müjdecisi
Hep rötâr yapan kara tren
Ulaşır mı gara son kez
Yarına dediğim hedeflere
Koşmak istiyorum
Hey hat nâfile
Karlar yağdı
Bahar özlemlerimin üstüne

Kenan Ziya Akbaba

Sor Beni

Gönlüm olmuş dağdan inen sel suyu
Sana doğru akar durur gör beni
Kara zülûflerin aklımdan gitmez
Katıp arasında yarım ör beni

Bir mecnun misali düştüm çöllere
Dağda gezen kurda kuşa sor beni
Yüreğimi yakar aşkın ateşi
Sinem üste tüten kora sor beni

Sevdiceğim figan etme boşuna
Göğsünde dövünen kalbe sor beni
Viraneler oldu benim mekanım
Berduşlara sarhoşlara sor beni

Bir başkasın bırak gül yüzlü yarım
Sana yaşam veren cana sor beni
Aramıza set olmuş mesafeler
Damarında akan kana sor beni

Kenan Ziya Akbaba

Söndürmeye Senin Gücün Yeter mi?

Saplandı gönlüme yarin hançeri
Can kattı canıma başkent seferi
Sorarsan Ziya'yı aşkın neferi
Çekip çıkarmaya gücün yeter mi?

Her gece çileyi okurum özden
Aşkın harareti dökülür gözden
Od düşmüş gönlümde geçilmez közden
Söndürmeye senin gücün yeter mi?

Dola kara zülfün boynuma dola
İtibar eylemem palana çula
Beni mecnun ettin bir güzel kula
Döndürmeye senin gücün yeter mi?

Gönül defterime yazdım adını
Ancak şimdi aldım hayat tadını
Aşka kul ettiğin eşsiz kadını
Göldürmeye senin gücün yeter mi?

Uludağ misali hep karlı başı
Akil baliğ olmuş bellidir yaşı
Bir çift yıldız üste diktiğin kaşı
Yoldurmaya senin gücün yeter mi?

Yüzünde tebessüm lebleri şeker
Ancak aşka düşen bu derdi çeker
Bir derde tutuldum Keremden beter
Sağaltmaya senin gücün yeter mi?

Yanar yürek durur sönmez ne çare
Al benim sevdamı ulaştır yare
Çatlamış dudağım dil pare pare
Söyletmeye senin gücün yeter mi?

Kenan Ziya Akbaba

Sun Bana

En kırmızısından bir karpuz
Kes ortaya
Körelmiş bıçağınla
Dilim,dilim....

En kızılından bir gonca
Tak saçlarına
Titreyen ellerinle
Yavaş,yavaş

En sahtesinden bir bakış
Fırlat üzerime
Kara gözlerinle
Islak,ıslak

En tuhafından biryaşam
Sun bu garibe
Yaratan edasıyla
Mağrur,mağrur

Ve
En sonunda
Hepsini toparla bir araya
Sen ol
Onu sun bana ki...
Ecelim olsun...

Kenan Ziya Akbaba

Sus

sus
ey bahtimin açmayan gülü
sus
boğuluyorum artık
sensizlik denizinde

kaçıncı denemem
biliyor musun
ne zaman elime kalemi alsam
seni yazmak
için
her defasında bir acı düğümlenir boğazıma
sus

sus
gönlümde
Nuhun tufanı
her yanım sırlısklam
gözyaşımda boğulmadan
sus

sus
titremede tüm bedenim
Kobede ki eğreti bir bina
yıkıldı yıkılacak
sensizliğin altında kalmadan
sus

sus
ne zaman oltamı atsam yaşama
bir ucundan yakalayayım diye
her defasında
acıyı yalnızlığı yakalıyorum
sus

sus sus sus sus...
çünkü ben sustum
ne dilim seni söyler artık
ne kalemim seni yazar
sus

Sus
Kahrolası düzende
hangi çağrımıza yanıt alabildik ki
hala seni
beni haykırıyorsun.....
konuşarak alamıyorsan istediklerini
sus
bizim isyanımızın adı da susmak olsun.
susssssssssssssssssssssssssssss

Kenan Ziya Akbaba

Sus(a)sam

Şimdi ben açsam yüreğimi
Sofra niyetine
Birde çay demlesem
Sende gelsen
Olmaz ya
Hani gelsen
Çaydanlıkta demlenirken çay
Bende gözlerinde demlensem.
Hiç bir şey söylemesen sussan
Ben sus(a)sam
Öylece bir olsak, biz olsak sabaha....

Kenan Ziya Akbaba

Şermin

Üç kuruşluk hayat için
Çektiğimiz çile niye
Bir mektupta gül gönderdim
Yeşil gözlü sevgiliye

Sevdiğim Urfa elinde
Gümüş kemer var belinde
Aşkım ellerin diline
Mecnun gibi gezmek niye

Ben çilekeş öğretmenim
Güzeli candan severim
Aşk olmazsa mezar yerim
Dünyam zindan olsun niye

Kenan Ziya Akbaba

Şiirde Hece

Ben çakmam pek heceden
Gül açılır geceden
Şairsen bilmededen
Ders almasın bilecen

Bence kolay sence zor
Hece yüreklerde kor
Git de bir bilene sor
Ben anlamam heceden

Heceyle yazdım gece
Şiir gönle eğlence
Eğlenirim gönlümce
Ben anlamam heceden

Redif kafiye nedir
Dili damağa değdir
Serbestten hece yeğdir
Ben anlamam heceden

Kenan Ziya Akbaba

Tanımam Seni

Bilmem ellerini
Hiç almadım kokunu
Değmedi gözlerimiz
Okşamadım saçlarını
Hiç temas etmedi tenlerimiz
Bir kaç resim ötesinde tanımam seni

Sesini bilirim
İçime od salan
Anamın ninnisi misali
Fırtınalar dindiren
Çağlayanlar misali gür
Huzur veren
Ama hayallerim ötesinde tanımam seni

Sevdanı bilirim
Çeliği eriten
Radyasyon misali uğradığı her yeri
Yakan kavuran
Kurtuldum sanan da kansere dönüşen
Yıllarca sonra
Ama rüyaların ötesinde tanımam seni

Özlemini bilirim
Sinem üzerinde kor
Her seher yelinde
Alaz alaz
Yakar marmara çırası misali
Ama kabusların ötesinde tanımam sen

Kenan Ziya Akbaba

Tarumar olurum sensin nedenim

Ak sinen üstünde ırgala beni
Koy dönsün yayığa bütün bedenim
İpliğe döndürdün seni seveni
Tarumar olurum sensin nedenim

Zifir saçlarında ayın ışığı
Her an dudağımda zehir kaşığı
Mum gibi erittin sen bu aşığı
Tarumar olurum sensin nedenim

Gözüm görmez oldu senden başka yar
Üstüme çöküyor tonlarca efkar
Söndürmez odumu ne dolu ne kar
Tarumar olurum sensin nedenim

Yediveren ölüm sevdan yürekte
Ruhum ellerinde beden direkte
Başımda beklersin toprak kürekte
Tarumar olurum sensin nedenim

Sensiz bu yaşamda oldum münzevi
Pençenle tarumar gönlümün evi
Kerte kerte yıktın firari devi
Tarumar olurum sensin nedenim

Ziyanla oturup ziyamla kalktın
Muhrip olup bütün tenimi yaktın
Bedevi dünyamı başıma yıktın
Tarumar olurum sensin nedenim

Kenan Ziya Akbaba

Tek Tanrının Kuluyum Ben

Ne sarısı ne kızılı
Tümünün kabri kazılı
Kalbimde Tanrı yazılı
Tek Tanrının kuluyum ben

Zeytin gözler haset dolu
Mavisi şehvetin yolu
Yeşili cennet kokulu
Tek Tanrının kuluyum ben.

Kara yüzlü bahtım gibi
Sarı beniz tahtım gibi
Ak olanı rıhtım gibi
Tek Tanrının kuluyum ben

Hepisi kalpte vesvese
Kapılmam boşan hevese
Selamlar olsun herkese
Tek Tanrının kuluyum ben

Kenan Ziya Akbaba

Toprağa Ver Beni

Seni arıyorum bak sana inat
Hasta kalbim vermez gönlüme rahat
İster gel yoldaş ol edelim seyhat
İstersen toprağa ver beni beni

Yıllardır taşıdım delik kalbimi
Hiç bir hekim anlamadı derdimi
Azrail sıraya bir kez aldı mı
İstersen kilitle tut beni beni

Bir ömür uğrunda bak heder oldu
Can tenden ayrılıp gör gider oldu
Kurduğum hayaller hazanla soldu
İstersen tohum et göm beni beni

Söylerim yazarım sözüm tükenmez
Geldim gidiyorum nazın tükenmez
İşkence ettikçe hazın tükenmez
İstersen çarmıha ger beni beni

Asıl adım Kenan mahlasım Ziya
Kan tükürdüm durdum tastaki suya
Dalmadan gözlerim bitmez uykuya
İstersen son defa gör beni beni

Kenan Ziya Akbaba

Turnam Karabağda

Allı turnam havalanma boşuna
Göğünde uçacak vatanım yoktu
Kalbim hedef olmuş düşman okuna
Çekip çıkaracak cananım yoktu

Tütmez olmuş artık hiç bir bacası
Bacım dul kalmıştır şehit kocası
Nasıl yazsın bunu tarih hocası
Dalımı verecek mihmanım yoktu.

Kızıla boyanmış apak kanadın
Hıncıma hınç katar senin inadın
Toprağa kan verdi onca evladın
Mezar belli değil baş taşım yoktu

Allı turnam haber getir vatandan
Toprağın altında şehit yatandan
Fayda yok özünü pula satandan
Hocalıda yatan evladım çoktu

Allı turnam uç get sen Karabağa
Elimde mavzerle çıkmışam dağa
Çanımız fedadı esir toprağa
Özümden gayrıya gümanım yoktu

Dünya düşman olsa bize vız gelir
Kış tükenir bahar gelir yaz gelir
Şehit düşer isem cana haz gelir
Artık sabredecek zamanım yoktu

Kenan Ziya Akbaba

Tükenmez Sevdana Hasretim Yarım

Gam çektim yaş döktüm baktım gafile
Aşk yarama senden merhem nafiye
Elif oldum sana döndüm kaf ile
Tükenmez sevdana hasretim yarım

İsa ile çarmıhlara gerildim
Musa ile tur dağına serildim
Muhammedle hakka doğru evrildim
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Can oldum serildim canan yoluna
Sensiz girdim Azrailin koluna
Meyil etmem bu dünyanın puluna
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Arif oldum ariflere katıldım
Kölen oldum pazarlarda satıldım
Tohum oldum gönüllere atıldım
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Rüyalarım oldun, hayalim oldun
Silikleşti resmin sarardın soldun
Ben çile çekerken ellerin oldun
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Çile oldun yağdın benim başıma
Aldırmadın gözden akan yaşıma
Zehir kattın ekmeğime aşıma
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Gel dedikçe hepten benden ıradın
Kaş altında kara gözler aradın
Anlamadım ben ne işe yaradım
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Baltayla budadın yaş dallarımı
Hiçbir gün sormadın aşk hallarımı
Ağuya çevirdin tüm ballarımı
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Aklımı başımdan aldı hallerin
Sinemden içeri daldı ellerin
Sen en kızılıydın gonca güllerin
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Yanımdayken yine seni özledim
Aslı ile Kerem yolu gözledim
Gönül yaram bohçalara gizledim
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Dizelerim seni söyler çağırır
Hayallerim dön gel diye bağırır

Özleminden saç sakalım ağarır
Tükenmez sevdana hasretim yarım

Kenan Ziya Akbaba

Umuda Yolculuk

Yine ziller çalacak
Ve mavi giyinmiş çiçekler
Doluşacaklar bahçeye
Açmak için
Bilgiye giden yolu
Yıllar sonra dağılacaklar
Yurdun kırlarına
Renk katmak için
Sürecek umuda yolculuk
Asırlar boyunca
Solun her çiçeğin yerini
Bir yenisi alacak
Taa ki karanlıklar
Aydınlığa dönüşünceye dek

Kenan Ziya Akbaba

Umut

Korku dağları sardı
Titredi koca koca dağlar
Hiç tükenmedi
Aslan vari kükreyişi zorbanın
Nice kaplanlar sindi
Niceleri razı oldular zincirlenmeye
Ve bir gün
Bir fidan tohuma durdu kentlerin ortasında
Cılızdi kimsesizdi
Direndi zulme inat
Kök saldı toprağa
Ne gazları etkiledi onurlu duruşunu
Ne mikroplu suları
Umut
Büyüyecek fidan,
Serpilecek
Ve gün gelecek
Ormana dönecek yurdumun her köşesi

Kenan Ziya Akbaba

Umutsuz Yolcuyum Çile Yolunda

Kader tuzağını kurmuş bekliyor
Umutsuz yolcuyum çile yolunda
Kanayan yarama yara ekliyor
Umutsuz yolcuyum çile yolunda

Sağanak olupta yağar başıma
Gam ekliyor sahandaki aşıma
Aldırmadı gözden akan yaşıma
Umutsuz yolcuyum çile yolunda

Bozulmuş düzenim akort tutmuyor
Hasretin sinemde dert uyutmuyor
Neden beni kara toprak yutmuyor
Umutsuz yolcuyum çile yolunda

Geceler çekilmez gözde uyku yok
Sinem delik deşik görünmüyor ok
Sana aç halimi nerden bilsin tok
Umutsuz yolcuyum çile yolunda

Çöller mekan oldu kumlar yastığım
Diken oldu gül dalına astığım
Filiz vermez benim ayak bastığım
Umutsuz yolcuyum çile yolunda

Tükendin sonunda yok senden bir iz
Yaralı yüreğim koca bir dehliz
Edeceğim artık aşkına perhiz
Umutsuz yolcuyum çile yolunda

Kenan Ziya Akbaba

Uyan Artık Türk Milleti

Yetmedi mi uyuduğun
Uyan artık Türk Milleti
Hiç yerine koyulduğun
Uyan artık Türk Milleti

Yüzlerce yıl geridesin
Hep sayarsın yerindesin
Binlerce mil derindesin
Uyan artık Türk Milleti

Tüm milletler gitti aya
Sen yürürsün hala yaya
Çok şey borçlusun ATA'ya
Uyan artık Türk Milleti

İlim nerde irfan nerde
Sürünüp durursun yerde
Yazık kayıp her bir ferde
Uyan artık Türk Milleti

Hadi kalkın hep beraber
Kalma dünyadan bihaber
Olalım aşkla seferber
Uyan artık Türk milleti

Tarihe yazılı adın
Erkek çoluk ,çocuk kadın
Yarınların olsun aydın
Uyan artık Türk milleti

Yarışalım kıyasıya
Aralıksız üç vardiya
Geleceği kılsın ZİYA
Uyan artık Türk Milleti

Kenan Ziya Akbaba

Uzat Ellerini

Şimdi kalbimdesin
Kimsenin ulaşamadığı gizemli odam
Her yerimde seni bulacaksın
Birde sana olan aşkı gizlemek için
Yaptığım kamuflajları

Artık pes ettim.
Şaşırdım ne yapacağımı
Yüzlerce kez söz verdim kendi kendime
Kalbime kimseyi almayacağım diye
Şimdi burada oturmuş
Kalbimi fethedişini izliyorum

Mantığım duygularımın kösteği
Bilmiyor ki;
Her gün düşüncemde
Her gece düşlerimdesin
Gerçek gibi

Bana güç ver değişebilmem için
Biliyorum yarın çok geç olacak
Dön diye dizlerine kapanacağım
Ne olur bir kez daha uzat ellerini
Uzat ki
Ellerimizle birlikte
Özlediğimiz sonsuz mutlulukta bizim olsun.

Kenan Ziya Akbaba

Üçlerin Ölümü

Ne dünü silebildim
Ne vaz geçebildim
Umutlarımdan
Aktı
Gözlerimden
Bir avuç dolusu ölüm,
Silkeledim
Kucağımdaki yarınları kurduğumuz hayalleri

Eşiğindeyim
Cehenneme yolculuğun
Ellerim boş

Kayıp gitti Yiğit
Masumluk abidesi Narin
Atıldık
Kor ateşlere
Rona Alp ve ben
Heyhat bir kabire üç ceset

Sesleniyoruz
Gel
Otur başucumuza
Korkma çok şey isteriz diye
Nasıl yettiyse
Üçümüze bir ölüm
Bir tek karanfil toprağımıza
Yeter
Be gülüm.

Kenan Ziya Akbaba

Üstümüzü Karalar

Bilir misin hasret yakar sinemi
Göz göz olmuş gönlümdeki yaralar
Yalnızlığa yelken açınca gemi
Gönlüme bağlarım hepten karalar

Sevda bu acısı deler sinemi
Anlamadım gönlüm şah mı kölemi
Bu gece de yine kırdım kalemi
Kara zülûflerin bahtım karalar

Buymuş yazgı kader elden ne gelir
Kopan fırtınayı kimler ne bilir
Feleğin önünde boyun eğilir
Kara talih bahtımızı karalar

Kabullenmez gönül taşır ümidi
Açılmaz bir sandık sende kilidi
Sârar bir metre bez cansız yığidi
Baş ucunda yari giymiş karalar

Anlatsak ne yazar çıkmaz anlayan
Havl itleri peşimizden havlayan
Yok ki arkamızdan mendil sallayan
Kara toprak üstümüzü karalar

Kenan Ziya Akbaba

Var mı ki bir kilit sevdayı açar

Yar demekten dilim şişti lal oldu
Sevdana düşeli bak ne hal oldu
Boş yüreğim türlü dertlerle doldu
Kırıldı kollarım kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit sevdayı açar

Bilinmez ne saklar kalp denen sandık
Ele ele tutuşup odlarda yandık
Vurulduk sürüldük yine dayandık
Kırıldı bak kollar kaldık biz naçar
Var mı ki bir kilit gözleri açar

Bir olduk cem olduk umut yok yine
Ayırmak sevdayı sığar mı dine
Aşkın firakına dayanmaz sine
Kırıldı bak kollar kaldık biz naçar
Var mı ki bir kilit açmazı açar

Arguvan çiçeği büktü boynunu
Yakamoz oynuyor son oyununu
Nasıl hayal etmem beyaz koynunu
Kırıldı bak kollar kaldık biz naçar
Var mı ki bir kilit odayı açar

Onca yıldız durdu bizi izledi
Ay kayboldu karanlıklar gizledi
Deniz küstü aydınlığı özledi
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit dağları açar

Mey oldu içim aktı her hece
Ne beter yazgıdır sonsuz bilmece
Lebinden lebime damlarken gece
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Varmı ki bir kilit talihi açar

Mecnunun içtiği iksirden içtim
Ferhatın açtığı delikten geçtim
Yusufla tanışıp çileyi seçtim
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit surları açar

Koca bir çınardım dal budak verdim
Aşkının harıyla zirveye erdim
Bir kenti dürbünle önüne serdim
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit türbeyi açar

Yol boyunca kır çiçeği derledim
Gözlerinin buğusunda terledim
Sana varan yolları ezberledim
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar

Var mı ki bir kilit sana yol açar

Ziya oldum dalga dalga yayıldım
Her sabaha kollarında ayıldım
Gül tenin buhurunda bayıldım
Kırıldı bak kollar kaldım ben naçar
Var mı ki bir kilit tabutu açar

Kenan Ziya Akbaba

Varmak İçin

Kara gözlerini yazdım özüme
Silmek için canın çıkması lazım
Aldırış eyleme kötü sözüme
Bilmek için canın çıkması lazım

İçimde dolaşıp duran yalnız sen
Buna çare olmaz ne tıp nede fen
Atamdan aldığım o mukaddes gen
Görmek için canın çıkması lazım

Gözünden dökülen her damla yaşla
Yüreğim ezilir bir koca taşla
Asla iflah olmam bu deli başla
Onmak için canın çıkması lazım

Diledim mevlamdan doğruyu yaza
İçimi dökerim bir kırık saza
Gönlüm kul eyledim cilveye naza
Firkat için canın çıkması lazım

Bilemezsin kalbim nasıl daralır
Bütün efkarımı ancak yar alır
Sana gelen yolu tipi kar alır
Varmak için canın çıkması lazım

Kenan Ziya Akbaba

Vatan

Yüz tohum eksende hiç biri bitmez
Esaret altında olan toprağa
Bin dualar etsen Tanrı işitmez
Vatan için düşmemişsen toprağa

Yüreğin boşaldı topraktan önce
Vatanın yerine can değer buldu
Ülkesi bölündü bedenden önce
Toprağa düşünce kan değer buldu

Egemenlik ölçüt vatan bayrağı
Kanla sulanmalı vatan toprağı
Uğrunda ölenler bulunmayınca
Toprak unutacak vatan olmayı

Düşün ki bu toprak inleyen sevdan
Kırılan kesilen başı kolu mu
Ağlayan sızlayan ana yanında
Yaşayan evladı mutlu olur mu

Toprağı kaybetsen canın sağ olsa
Yaşasan kaç yazar ölsen kaç yazar
Bedenin var olsa vatan yerine
Esaret altında varsan kaç yazar.

Kenan Ziya Akbaba

Veda

Gidiyorum uzaklara sensiz ama
Aşkınl kalbimde taşıyacağım
Sanma ey sevgili oralarda ben
Seni anmadan yaşayacağım
Elinin elimi tuttuğı anı
Akşam güneşinin battığı anı
Gözlerinin beni yuttuğı anı
Hatırladıkça ben ağlayacağım
Dönerim sevgilim ömrüm yeterse
Gurbetin çilesi bir gün biterse
Kadir mevlam yavukluna git derse
İşte o gün seni arayacağım
Umarım sevgilim beklersin beni
inan ki bu gönöl unutmaz seni
Dilerim ayırmaz tanrım seveni
Seninle beraber yaşatır beni

Kenan Ziya Akbaba

Veda Mektubu

Umutlar yarına kaldı
Veda mektubunu tekrar okudum
Pek şansım yok ama bu soruyu sormalıydım.
Seninle iki yabancı gibi konuşmaktansa konuşmamayı yeğlerim.
Bu sana son sorum.
Biliyorum cevabın ne olursa olsun
Sen bende var olacaksın daima.
Bende olmayı umuyorum.
Cevabın olumsuz olursa
Bir daha karşına çıkmama
Ve sana yazmama kararı aldım.
Belki zor olacak ama bunu başarmak zorundayım.
Beni istemeyenle görüşmek istemem
Gururumu daha fazla incitir.
Biliyorum dönülmez yolun başlangıcındasın.
Belki bana yine acırsın ümidiyle yaşamaya devam edeceğim.
Kırdığım ceviz çok oldu ama.
Hala beni affetmeni bekliyorum yüzsüzce.
Sonradan çok üzülüyorum ama nafiye.
Tabii ki bana katlanmak gibi bir zorunluluğun yok.
Ama ne yapayım ben buyum işte.
Şüpheli diline sözü geçmeyen kaba kırıcı
Ama sensiz yapamayan adi herifin tekiyim.
Cevabını bekleyeceğim.
Umarım en azından cevap yazmaya değer bulursun.
Dediğim gibi işte balta işte boynum istersen vur şimdi.

Neden hep beynimde ve gönlümdesin neden zihnim hep seninle meşgul neden her
uyandığımda seni arıyorum yanıbaşında NEDEN EY SEVGİLİ
YA SEN BENİM GİBİ MİSİN?

Kenan Ziya Akbaba

Vefasız

Giripte gönlümü tarumar ettin
Sende zerre vicdan var mı vefasız
Var olan sevdayı çabuk tükettin
Sende bana güman var mı vefasız

Gündüzümü gece kıldın her zaman
Bırakmadın söze vermedin aman
İhanetin derdi ölümden yaman
Kazdığın mezarım dar mı vefasız

Sevda ateşiyle yandım yakıldım,
Defalarca vurdun yere yıkıldım
Kahve oldum fincanlara tıkıldım
Üzerime yağan kar mı vefasız

Bitmeyecek benim gamım kederim
Arkadan vurulmak olmuş kaderim
Bir an bile durmam çeker giderim
Gönlümde yaktığın nar mı vefasız.

Bir bahar akşamı ayrılık esti
Kader senin ile bağımı kesti
Derince çektiğim bu son nefesti
Ölümden ötesi var mı vefasız

Kenan Ziya Akbaba

Vurulduk Gecelerde

Vurulduk
Kırıldık
Ötelendik
Örselendik
İtildik
İkincileştirildik
Yılmadık asla
Her kaldırışında kırbacını
Biraz daha
Biledik direncimizi
İnadına var olduk
Dik durduk
Çoğaldık

Yaşadık
Özgür
Onurlu
Sömürüden uzak
Ne kula
Ne paraya kul olmadan
İnsanca

Sevdik
Allahına kadar
İçten samimi
Riyasız
Yalansız

Sustuk
Şevdiklerimize karşı
Öfkemizle
Doldu içimiz
Söyleyemediklerimiz
Cam kırığı
Ağzımız kan revan

Öldük
Birer ikiye
Aşka sürgün gecelerde
Hayata doymamış
Gözler bıraktık arkamızda
Özgürlüğe susamış dudaklarımızdan
Toprak öptü vakitsiz
Sürgüne durduk
Halkımızın yüreğinde
Uç tohum
Uç fidan
Uç insan

Kenan Ziya Akbaba

Xatire İle Karabağ Üzerine Sohbet

Anan sütün kimi helaldi sana
Qarabağ uğruna savaş Xatire
Eğer merhem olacaksa yarana
Fedadı uğruna Kenan Xatire

Necedi kalemim çıkmadı kından
Vatan esir ise fayda yok candan
Bane ne paradan saraydan handan
Fedadı uğruna bu can Karabağ

Ermeni saplanmış kalbime benim
Hocalı'da benim Gence'de benim
Dünyada kalmasa tek bir sevenim
Fedadı uğruna bu can Karabağ

Sen ata diyarım benim canımsan
Kim ne derse desin öz vatanımsan
Damarımda akan asil kanımsan
Fedadı uğruna bu can Karabağ

Sözde biz kesmişiz Ermeni atasını
Yıllar geçmiş hala tutar yasını
Hocalıda gördük katlimın hasını
Fedadı uğruna bu can Karabağ

Öz kızınla bugün eyledim sohbet
Kızın böyle ise yaşar bu devlet
Hepimiz ölsekde kalmasa tek fert
Fedadı uğruna canlar Karabağ

Kenan Ziya Akbaba

Yağmur ve Ben

Bir yağmur başladı serpiştirmeye
Yalnız bendim ondan kaçmayan
Herkes bir yere sığınmak için
Ben ise yürüdüm ıslanmak için
Canlandı kafamda mazi yeniden
Dudağımdan bir ah döküldü taa derinden
Bu ahta sana olan özlem
Bu ahta mutlu günlerin hayali vardı
Gökten dökülen zümrüt tanelerinin arasından
Gel diyordun
Dönelim eski günlere
Hala eskisi kadar güzel
Hala eskisi kadar neşeliydin
Demek döndün diyordum
Biliyor musun? Ne kadar değiştim
Artık istediğn gibiyim ve böyle kalacağım
Yeter ki kal gitme
Birden boğuklaştı resmin
Ben feryat ediyordum gitme diye
Demek gelmemiştin
Yine hayal görmüştüm
Yazık dedim yağmur dinmiş yine
Şimdi o güzel günlerden bana hatıra kalan
Gözlerimden yanaklarıma süzülen
İki damla gözyaşıydı

Kenan Ziya Akbaba

Yalan Dünya

Bu dünyaya niçin geldik bilinmez
Ağlamakla kaderimiz silinmez
Fanidir dünyada artık gülünmez
Dertliye dermanın vermeyen dünya

Bu dünyaya bende gurbette geldim
Ömrümde yalnızca bir kere güldüm
Muradım almadan bir günde öldüm
Garipler yüzüne gülmeyen dünya

Garibim ağlarım hiç gülmez yüzüm
Ulu meclislerde dinlenmez sözüm
Genç iken kaybettim görmüyor gözüm
İlimi irfanı olmayan dünya

Kenan'ım ben gurbetteyim ağlarım
Yüce bir sel olup bir gün çağlarım
Hasretiyle ciğerimi dağlarım
Garipler derdini bilmeyen dünya

Kenan Ziya Akbaba

Yalnızlığım

Oturdu yüreğime yalnızlık
Yine tek başıma kaldım
Şu karanlık dünyamda
Gözleri kapandı güneşimin
Yenik düştü göz kapakları
Tonlarca ağırlığına uykunun
Uğruna ölmeyi dilediğim gözler
Atladı kucağına rüyaların
Kollarımı açtım
Saramıyorum
Saçlarında intihar ederken yıldızlar
Dokunamıyorum
Koklayamıyorum
Hadi söylesene gül yüzlüm
Yüreğimi kanatsın diye
Dikenlerine bile dokunamazken
Nasıl mutlu olurum ben
Nasıl kurtulurum
Buz gibi koynundan
Yalnızlığın

Kenan Ziya Akbaba

Yalvardım

Sen orada inim inim inlerken
Ölmek için yaradana yalvardım
Zevk denilen uçurtmaya binerken
İnmek için yaradana yalvardım

Sanır mısın bilmek çözüm her yerde
Saplanıp kalmışım mih gibi derde
Melankoli oldum ayrılık serde
Silmek için yaradana yalvardım

Gönül isyan etmiş tanımaz dizgin
Can candan usanmış dünyaya bezgin
Gözlerin kör olmuş kalmamış sezgin
Görmek için yaradana yalvardım

Umutsuz vakadır bu kara sevda
Demir dövülürmüş tuttuğu tavda
Ömür bir av olmuş Azrail avda
Vermek için yaradana yalvardım

Sen orada ben burada bir ölü
Gönül arzu eder ummanı çölü
Kendi ellerimle söktüğüm gülü
Dermek için yaradana yalvardım

Umut atlı olmuş ben kaldım yaya
Aklımı almışsın çıkmış yaylaya
İçini döktüğün deryaya çaya
Girmek için yaradana yalvardım

Sensiz neyleyeyim güzel bağları
Bak geçip duruyor gençlik çağları
Aramıza girip duran dağları
Delmek için yaradana yalvardım

Kenan Ziya Akbaba

Yangın

Her gece bin gecedir
Düslere gebe
Her isyan kırık bir kalp
Nicedir tebessüme hasret
Dudaklarım
Yangına açılan kapı
Alev alev
Fayda etmez soğuk su
Toz, söndürücü köpük
Sarar yangın
Her noktasını vücudumun
Yastık anlamaz halden
Yorgan hepten muzdarip
Şikayetçi döşeğim ona ettiklerimden
Savurun düşler beni
Bilmediğim yerlere
Aşına oldum artık kırdan açan güllere
Koynunda sakladığın
Tomurcuklar açınca
Uzanacak ellerim
Değmek için tenine

Kenan Ziya Akbaba

Yangınım

Nesine güvensen yalan sevdanın
Gece söyler sabah tezden unuttur
Türlü hayallere gark edip beni
O güzelim gözlerinde uyutur

Bilmez hangi derde salmış gönlümü
Aklımı almışta önümü görmem
Öyle bir ateş ki tutuşturduğu
Ondan gayrisinin oduyla sönmem

Anlatsam kıvırıp sarhoştum diyor
Söylenecek tek söz bulamıyorum
Düşünmez bu tavrı ömrümden yiyor
Hiçbir düşü hayra yoramıyorum

Gelde tut elimden Leyla gibi yak
Er geç olacaktır her beden toprak
Lebinden bir buse inadı bırak
Senden başkasını saramıyorum

Başka nasıl sana ben net olayım
İste gör aldığın nefes olayım
Saklanma ki ellerimle bulayım
Yoksa ben kendimi bulamıyorum

İşte bu ahvalim hala sorgular
Bende o ışığı görmemiş sanki
Sanırım tek yönlü bütün duygular
Beni yıkan onu yakmamış sanki

Ziya'nın ateşi söndü sönecek
Uzaktan seyreyle canın yanmasın
Sultan Süleyman'a kalmayan dünya
Hiç kimse kendine kalır sanmasın.

Kenan Ziya Akbaba

Yar Bu Hallerini Kime Anlatam

Aklım gönlüm onda bunu biliyor
Haktan beni kucaklamak diliyor
Geçmişte karşıma kıs kıs gülüyor
Yar bu hallerini kime anlatam

Yaramı sarmaya merhemim mi var
Karşımda ediyor her gün ahu zar
Bir elinde gönlüm parçalanmış nar
Yar bu hallerini kime anlatam

Bir dokundum özü döndü Leylaya
Gece gündüz dalar durur hülyaya
Ellerinde kaşık koşar zurnaya
Yar bu hallerini kime anlatam

Bir elinde çapa tohum ekiyor
Aklını yel almış yere döküyor
Mıknatıs misali beni çekiyor
Yar bu hallerini kime anlatam

Yörük yaylasında yok ki otağım
Bilmez misin yüreğinde konağım
Gelipte geçiyor bak gençlik çağım
Yar bu hallerini kime anlatam

Aramızda mesafeler çok uzak
Kaderin elinde her gün bir tuzak
Getir kürek kazma mezarım kazak
Yar bu hallerini kime anlatam

Çaresizim naçar kalmışam naçar
Var mı bir anahtar dertleri açar
Zaman doldu artık yelkovan kaçır
Yar bu hallerini kime anlatam

Ben kaç kere geldim yanıbaşına
Selam verdim toprağına taşına
Sürme çeker durur kara kaşına
Yar bu hallerini kime anlatam.

Aşığın yüzüne neden bakmazsın
Söylediğim hiçbir sözü takmazsın
Al kibirini yak sinemi yakmazsın
Yar bu hallerini kime anlatam.

Kenan Ziya Akbaba

Yar Şimdi Burda

Gözleri sürmeli eller kınalı
Bir ceylana benzer yürek yaralı
Sanırsın ki uludağın maralı
Sinem oda salan yar Şimdi burda

Yörük yaylasından güzel ak sine
Kulda iman koymaz asidir dine
Yüce dağ başından iniyor yine
Beni oda salan kar Şimdi burda

Yanaklar elmadır lebleri Şeker
Mıknatıs olurda kendine çeker
Yaralı gönlüme gam keder eker
Benden eksik olmaz zar Şimdi burda

Bir adım Ziyadır mahlasım Kenan
Bana Şiir yazmış sevdalı canan
Bilmez mi aşkıyla tutuşup yanan
Bir delice üryan var Şimdi burda

Kenan Ziya Akbaba

Yaralı Serçem

kanadı kırık
yüreği yaralı bir serçe
çırpınıp duruyordu avuçlarımda
salıvermek kolaydı
aslında
gözyaşlarım olmasaydı

yürek titreyişini hissettim avuçlarımda
ve gözlerinde ki hüznü
karşısında duruyordu özgürlük
ah birde uçabilseydi
iç geçirdi sessizce
ve daha bir sıkı tutundu avuçlarıma

işte böylesine karmaşık
bir iklemdi sevda
bir yanda kucak dolusu özgürlük
bir tarafta gönüllü esaret

elbette farkında değildi serçecik
kendisi özgürlüktü aşkın
duygusuzluğun esaretine karşı

Kenan Ziya Akbaba

Yarelerin

Gözlerime bakıp medet uman yar
Ömrümü bitirdi bil yarelerin
Zehir çanağına bakıp gülen yar
Vereme dönüştü dil yarelerin

Kahrolurum seni sarınca eller
Esiyor başımda dumanlı yeller
Çobanın kavalı acıyla inler
Şızlıyor yürekte dağ yarelerin

Derin uykudasın kapanmış gözler
Aşkınla sararmış serdeki yüzler
Gönül gece gündüz cananı özler
Hasrete dönüştü söz yarelerin

Baharım sen oldun güzüm sen oldun
Yıllarca söylenen sözüm sen oldun
Kayboldu benliğim özüm sen oldun
Yangına dönüştü köz yarelerin

Dedim neden doğdum bu kadar erken
Yaş kemale erip sona yürürken
Yavaş yavaş kemiklerim erirken
Hep belimi kırdı göz yerelerin

Kenan Ziya Akbaba

Yarem Derinden

Gecenin hüznü elimde kadeh
İçtikçe değilir yarem derinden
Engeller önüme yığılmış set set
Aştıkça değilir yarem derinden

Ben gibi düşme gör duvar dibine
Düştükçe değilir yarem derinden
Ayakta pranga kollarım zincir
Kestikçe değilir yarem derinden

Sevda ırmağında sular kurudu
Coşan deli gönül işte duruldu
Baktı güzellere bıktı yoruldu
Baktıkça değilir yarem derinden

Gece kaderimi yazıyor kalem
Yazdıkça değilir yarem derinden
Böyle yaşadıkça her günüm elem
Bittikçe değilir yarem derinden

Kenan Ziya Akbaba

Yasemen

Yahşı günler indi döndü yamana
Üreğime odlar düştü Yasemen
Aldırmadı kahpe felek amana
Gördüğümüz kötü düştü Yasemen

Zalim zaman gülmedi üzümüne
Od ekledi gönülde közumüne
Heç aman yok söylenen sözümüne
Üstümüne dert üşüştü Yasemen

Ayrılık derdiyle eridi ürek
Goymadı bahtımız beraber gülek
İstedik evize bezekle gelek
Duvağına ganlar düştü Yasemen

Bekledim boşuna senden bir haber
Özümü sorarsan özden bi haber
Bir çift göz aklımda kaldı muteber
Son galanda bugün düştü Yasemen

Bilmem gam elinden hasta mısan sen
Kaybettin ziyanı yasta mısan sen
Gönüller yıkmakta usta mısan sen
Gelbim sana artık küstü Yasemen

Bin bir çile çektim gülmedi üzüm
Gel otur yanıma gel iki gözüm
Eşk hamuru ile yoğruldu özüm
Hamdı gönül yandı pişti Yasemen

Kenan Ziya Akbaba

Yaşadık

Bir günün akşamı koyulduk yola
Güneşin battığı anı yaşadık
Menzile ermeden veripte mola
Seher yeli ile tanı yaşadık

Tutuşup el ele olduk bahtiyar
Gece hüznün yüklü gözler ihtiyar
Sonunda göründü özlenen diyar
Nergisi koklayıp gülü yaşadık

Var olduk bir olduk o handa senle
Bedenim haşır oldu başka bedenle
Kavuşmak ayrı haz özlenen tenle
Buzullar içinde harı yaşadık

Uyandım sabaha sinende başım
Kurudu içime akan gözyaşım
Mutlu gidecektir mezara naaşım
Her şeyi unutup varı yaşadık

Yaşadık yaşattık bir tek heceyi
Kayalar üstünde mavi geceyi
Aynı kadehlerden içip badeyi
Leblerden süzülen barı yaşadık

Yelkovan şahlanmış akrep dörtnala
Bağlandı ömrümüz eğreti dala
Çaresiz kelepçe vurdular kola
Esaret içinde yolu yaşadık

Öyle mutluyduk ki şahittir deniz
Beyazdan esmere koşarken beniz
Aşkın oduyla tutuştu geniz
Deryaya gark olup yarı yaşadık

Bir kefen misali giydim aşkını
Mecnuna döndürdün sen bu şaşkını
Hayal edip yaşanacak yarını
Bugünü unutup dünü yaşadık

Kenan Ziya Akbaba

Yaşıyorum ya

Saat yok ki seni anmadan geçsin
Otururum geceleri uyku girmez gözlerime
Neden mi seninleyim ya
En mutlu saatlerim benim
Belki sen başkasının kollarındasın
Ama ben her zaman seninleyim sendeyim
İstesen de ayrılamazsın benden
Uyanırım ilk günaydın diyen sensin
Yaşamın şevkiyle çok tatlı sesin
Sınıfa girdiğimde ilk seni görürüm
Ellerin dolaşır çocuklarımın üzerinde
Ve beraber döneriz eve
Mutluyum tanrım seninle olmasa da
Hayalinle yaşıyorum ya.....

Kenan Ziya Akbaba

Yaz Diyorsun

Senden bıktım diye diye
Döndürdün beni deliye
Gönlümdeki serseriye
Merak ettim yaz diyorsun

Hava soğuk her yer beyaz
Yetmez mi ettiğin bu naz
Bağırırım avaz avaz
Yok mu sende saz diyorsun

Çile aşğın çektiği
Şevgi toprağa ektiği
Gülün bülbüle ettiği
Cilve değil naz diyorsun

Merak etme kızıl gonca
Aşık alışkındır hınca
Sarhoşluktan ayıkınca
Mezarını kaz diyorsun

Aman ey sevdiğim aman
Gönül derdi pekte yaman
Seni unuttuğum zaman
Neden sevgin az diyorsun

Kenan Ziya Akbaba

Yer Küre Susmuş İçimde

Yerküre susmuş
Sessizlik hakim
Olabilirdiğince
Kan damlıyor içime
Can bulma çabası
Nafile
Yaşadıklarımın yanı sıra
Şanslı
Yaşayamadıklarım için
Şanssız
Her filize duruşta
Budadım naçar yüreğimi
Yanarken yüreğim
Ben titriyorum
Toprak örtün üzerime
Düşükçe gülüşler yüzlerinize
Arada bir anın beni
Söylenin ağız dolusu
Küfredin ardından
Şu kahpe dünyanın koynuna emanetim artık
Gerek yok veda sözcüklerine
Bütün yollar ona çıkıyor
Çok istedim kesişsin diye yaşamla
Ölmadı işte
Olmuyor olmayacakta
Varlığımın mutlu edemedim kimseyi
Yokluğumda açsın çiçekler
Daima ilk harfinde kaldım
Kavuşmanın alfabesinin
İzler aradım bakarken gökyüzüne
Dondu
Boğazımda donan sözcükler gibi.....

Kenan Ziya Akbaba

Yeter Artık

Yıllar oldu gülemedi yüzümüz
Yeter bu ülkeye ettikleriniz
Korku ikliminde sustu sesimiz
Yeter bu ülkeye ettikleriniz

Ne komşumuz kaldı ne tek dostumuz
Tamamı kan revan veremez omuz
Senin yaptığını etmiyor domuz
Yeter bu ülkeye ettikleriniz

Sınırlarım olmuş göçmen kapısı
Ülke benim ama kimde tapusu
Hic cevap bulmadı nerde sorusu
Yeter bu ülkeye ettikleriniz

Çaldınız cırtınız.talan ettiniz
Koca bir ülkeyi yalan ettiniz
Yön çevirip terse doğru gittiniz
Yeter bu ülkeye ettikleriniz

Kenan Ziya Akbaba

Yeter Bana

Yağmur yağıyormuş kimin umrunda
Güneş doğuyormuş kimin umrunda
Güneş doğmasa ne çıkar
Seni buldum ya!
Yeter bana

Kenan Ziya Akbaba

Yitik Sevda

Yar sanıyor unutmuşum ben onu
Yitik sevdalara satılmışım ben
Varmıdır susmaktan başka bir yolu
Tutulup köşeye atılmışım ben

Marangoz değilim bir çivi çakam
Güneş olamam ki yeniden yakam
Mümkünmüdür artık tersine akam
Yarin benliğinde yok olmuşum ben

Der Arifi koca dünya sallana
Yar öptükçe dudaklarım ballana
Bahar gele çiçek aç dallana
Bir çift mavi göze tutulmuşum ben

Umut ekdim isyan biçtim boşuna
Gidemedim ben o yarin hoşuna
Uğradım sonunda felek tuşuna
Yitik sevdalara katılmışım ben

Kapanmıştı gönül gözüm açıldı
Bak kaleme nice cevher saçıldı
Yitik sevda için benden kaçıldı
Dimdik ayaktayken yıkılmışım ben

Aradım yıllarca gerçek sevdayı
Nice güzellere yaktım abayı
En sonunda gördüm A-li abayı
Dervişler safına katılmışım ben

Hu dedikçe Allah diyor yüreğim
Yıkıldı kalmadı benlik direğim
Yar yanında kalmayınca gereğim
Tasavvuf ehline katılmışım ben

Kenan Ziya Akbaba

Yollar

Menekşe kokulu vatan özlemlî
Uzayıp gidiyor bitmiyor yollar
Bir ömür misali ağır ve aksak
Nasipten öteye gitmiyor yollar

Ömürden eksilir yiterim yolda
Hayalden yelkenli ayrı bir kolda
Bir serçe misali yuvası dalda
Nasipten öteye gitmiyor yollar

Şimdi sabrım gibi tükenmek bilmez
Hayaller atlıdır umut tükenmez
Kaderden öteye hiç biri gitmez
Nasipten öteye gitmiyor yollar

Yol gibi umudu tükenen bilse
Göz yaşı kurusa tüm yüzler gülse
Yüregim bir vaha kaderim çölse
Nasipten öteye gitmiyor yollar

Nice yollar var ki dönmez gidenler
Kaybolup yok olur nice sevenler
Geriye dönmemiş asla ölenler
Nasipten öteye gitmiyor yollar

Damarlarım gibi sarmış her yanı
Bir yara onulmaz tükenmiş kanı
Leyla'sız Mecnun'dur çeker insanı
Nasipten öteye gitmiyor yollar

Kenan Ziya Akbaba

Yörük Kızı

Tükettik konuşacak artık bir şey kalmadı
Boşa koyduk dolmadı dolu bizi almadı
Giderken uzaklardan bana mendil salladı
Kara kaş kara gözlü sevdalı yörük kızı

Canı canana kattık defterleri kapattık
Yıllardır gönlümüzü yalanlarla aldattık
Birçok badireleri şükürlerle atlattık
Şimdi başımda bela sevdalı yörük kızı

Yıllardır acılarla kıvranırken yüreğim
Temelinden sarsıldı kırık gönül direğim
Yar beline dolanmış geri gelmez bileğim
Kolumu kesti kökten sevdalı yörük kızı

Karakaş kara zülûf gerdana yakışıyor
Hayallerde yol bulmuş, sevdıyla bakışıyor
Yangın düşmüş yüreği aklıyla çatışıyor
Beni odlara saldı sevdalı yörük kızı

Alı fistan sürünür yerlerde saçakları
Öyle bir bakışı var söndürür ocakları
Bu gönlüme aşyan olur mu kucakları
Derdime dert katıyor sevdalı yörük kızı

Kır atımın yelesi alnındaki saçları
Çadır kurmuş ovaya doyuruyor açları
Başına takacağım çiçeklerden taçları
Dağların gül kokulu çiçeği yörük kızı

Şimdi ben ne gördüm ki nere bakıp yazayım
Karşımda sönmüş volkan bacasından sızayım
İstersen bir kazma ver mezarımı kazayım
Ruhuma bir fatiha sevdalı yörük kızı

Kenan Ziya Akbaba

Yuttun Gözlerimi

Güzeller konağı vahayken gönlüm
Öyle bir vurdun ki çöle döndüm ben
Gönlünün hep çalan parçasıyken yar
Susturdun sonunda lala döndüm ben

Ummanda seyreden bir gemi gönlüm
Hep acı çekmekle geçti bu ömrüm
Kara gözlerini kalbime ördüm
Yuttun gözlerimi köre döndüm ben

Bal toplayan arı için çiçekken
Sevdanı gönlüme yar gömecekken
Aşk denen masaldan tam inecekken
Seller iz bırakmış yola döndüm ben

Bin umutla sarılmışken yaşama
Karardı gündüzüm döndü akşama
Dilim varmıyor ki söyleyem sana
Aşkından felç olmuş kula döndüm ben

Kenan Ziya Akbaba

Yüreğimde Sen Varsın

Yokluğunu çektiğim sabahı her gecenin
Göz altlarımda torba yüreğimde sen varsın
Bitince şiir olan yazdığım her hecenin
Başında bir yalnızlık son deminde sen varsın

Baharda su yürüyüp filiz veren her gülün
Dalında garip bülbül yaprağında sen varsın
Yıllardır suya hasret yüreğimdeki çölün
Kumunda yanık Mecnun vahasında sen varsın

Arada bir dalınca gördüğüm her rüyanın
Sahnesinde bir yuva baş rolünde sen varsın
Dönmekten sarhoş olan bu kocaman dünyanın
Üstünde binlerce can gökyüzünde sen varsın

.....

Kenan Ziya Akbaba

Zamane

Zengin bayram eder güler eğlenir
Gelin de fakirin çeğine bakın
Adamlık ne malda ne para pulda
Kaldırın örtüyü içine bakın

Bütün anadolu koyulmuş yola
Beyler kerem edin göçüne bakın
Oğul barda kız pavyonda eğlenir
Yirminci asrın piğine bakın

Avrat söz dinlemez yular elinde
Kuş kadar yüreği silah belinde
Hep uçkuru kelamında dilinde
İndirip şalvarı içine bakın

Zamane değişti kalmadı haya
Bozulmuş bir kere tutmuyor maya
Devirden utanıp çatladı kaya
Hele utanmazın sağına bakın

Kenan Ziya Akbaba

Zelzele-i Aşk

İçimde kopan kasırgaları
Denizlere salsam
Balıklar boğulurdu
Efkarımdan

Kenan Ziya Akbaba

Zitlerin Uyumunu

Yine bir ilham sağanağı ufukta
Kalem çıkmış kınından
Kağıtla buluşmak adına
Kısa sürmüş iki sevgilinin ayrılığı
Şimdi vuslat zamanı
Ö ilk dokunuş için hazır her ikisi de
Beyaz zemin kara kalem
Zitlerin birlikteliği
Ne eserler doğurmuş harikulade

Kenan Ziya Akbaba

Zulme Boyun Eğme Ey Irak Halkı

Diren tırnak ile diren diş ile
Kazma ile kürek ile taş ile
Diren gözlerinden akan yaş ile
Zulme boyun eğme ey Irak Halkı

Gökten rahm yerine ateş yağsada
Bombalar altında güneş doğsada
Tek çıkar yol yine ölüm olsada
Zulme boyun eğme ey Irak Halkı

Kırılmak istenen senin onurun
Oynanmak istenen senin gururun
Çalınmak istenen senin petrolün
Zulme boyun eğme ey Irak Halkı

Başındaki lider Saddam olsada
Dereler hendekler kanla dolsada
İhanet edenler gardaş olsada
Zulme boyun eğme ey Irak Halkı

Zalimin zulmüne mazlumun ahı
Sorulur elbette zulmün günahı
Yirmibirinci yüzyıl zorbalık çağı
Zulme boyun eğme ey Irak Halkı

Bu savaş yalnızca senin değıdir
Şu anda sömrülen tüm ulusların
Bil ki bütün kalbi senin yanında
Zulme boyun eğme ey Irak Halkı

Kenan Ziya Akbaba